

**ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ
GENÇLİK SORUNLARI ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ
(ADÜGENÇ)**

ÖĞRENCİ PROFİLİ ARAŞTIRMASI - 2011

HAZIRLAYANLAR:

YRD. DOÇ. DR. ATAKAN HATİPOĞLU
YRD. DOÇ. DR. ESİN ACAR
YRD. DOÇ. DR. RUKEN AKAR VURAL
ARŞ. GÖR. BERİVAN BİNAY

**ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ GENÇLİK SORUNLARI ARAŞTIRMA VE
UYGULAMA MERKEZİ (ADÜGENÇ)
ÖĞRENCİ PROFİLİ ARAŞTIRMASI RAPORU (2011)**

1. GİRİŞ

Türkiye, demografik açıdan dünyanın en genç ülkelerinden biridir. 2000 yılı verilerine göre 12-24 yaş aralığındaki gençlerin sayısı 13.803.927'dir. Toplam nüfusun 67.803.927 olduğu 2000 yılında genç nüfusun toplam nüfusa oranı % 20,49'u bulmaktadır. Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi verilerine göre Türk toplumun ortanca (medyan) yaşı 2009 yılında 28,77 olarak hesaplanmıştır.¹

Bilindiği gibi gençlik demek dinamizm demektir. Genç nüfusa sahip ülkelerin ekonomiden bilime, eğitimden iletişime kadar her alanda atılım yapabilecek insan altyapısına sahip oldukları düşünülür. Bu durumda genç nüfusa sahip ülkelerin önündeki temel sorunların başında insan kaynağı altyapısını oluşturan gençlik hammaddesini yoğurabilmek, dönemin gereklilikleri doğrultusunda uygun hedeflere kanallı edebilmek gelmektedir.

İnsan hayatındaki en hareketli dönem olarak kabul edilen gençlik, "toplumun laboratuvarı" olarak görülmektedir.² Psikologlar, gençliği biyolojik ve duygusal süreçler ve bu süreçlerde meydana gelen değişimlerin bireyin duygu ve davranışlarına etkisi yönünden ele almaktadırlar. Bir başka deyişle gençlik kavramı, bireylerin belirli bir yaşamsal dönemi olarak tanımlanmaktadır. Psikolojik ve biyolojik temelde yapılan gençlik tanımları, klasik örneklerinden birinin Yörükoğlu'nda görüldüğü üzere, gençliği ilk ergenlik belirtileriyle başlayan ve büyümenin durmasına kadar süren, 12-21 yaşlarını kapsayan bir süreç olarak tanımlamaktadır.³ Sosyolojik açıdan yapılacak bir gençlik tanımı ise, gençliği bireysel değil, toplumsal olarak değerlendirmek zorundadır. Bu zorunluluk karşımıza gençliğin bir yaş ölçütü ile çerçevesi belirlenmesi gerekliliğini getirir. Gençlik tanımlarının genç ile genç olmayı ayırtmak gibi bir işlevi olacaktır. Bu işlevi yerine getirebilecek en nesnel ölçüt yaş değişkenidir. Sosyal bilim araştırmalarında genel kabul gören gençlik dönemi ölçütü olarak, 12-24 yaş aralığındaki nüfus alınmaktadır.

Gençlik Döneminin Özellikleri

Bir yaşam dönemi olarak gençliğin insan hayatının en hareketli yıllarını kapsadığı düşünülür. Buradan hareketle gençliği niteleyen en önemli özelliklerin değişme ve gelişme olduğunu söylemek mümkündür. Gençlik dönemi bireyin çelişkiler içinde yaşadığı bir dönemdir. Bireyin geçirmekte olduğu fizyolojik ve ruhsal değişimler, onun tutum ve davranışları üzerinde belirleyici izler bırakır. Gençlik dönemi, ergenlik sürecini önemli ölçüde içine almaktadır. Bu dönem bireysel gelişim açısından son derece önemlidir. Erik Erikson'a göre, ergenlik bir normatif kriz dönemidir. Ergenler bu dönemde "ben kimim?" sorusuna yanıt ararlar.⁴ Dolayısıyla gencin dışsal dünyada da bu soru etrafında dönen bir takım yönelimlere sahip olması beklenebilir. "Ben kimim?" sorusuna verilen cevabın her an değişebilirliği ölçüsünde gencin tutum ve davranışlarının da tutarsız olması ve zaman zaman değişkenlik göstermesi şaşırtıcı olmamalıdır.

Gençlik döneminde bireyin fiziksel ve ruhsal gelişiminin yanı sıra birey-toplum ilişkisi de sürer. Toplum ile gencin girdiği etkileşimde psikolojik süreçler belirleyici rol oynarlar. Genç, ergenlik döneminde çok hızlı fizyolojik ve ruhsal değişimlere maruz kalır. Bir anda

¹ Bkz. İstatistik Göstergeler 1923-2009, Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) Yay., Ankara, 2010, s: 11-15

² Haluk Özbay ve Emine Öztürk, Gençlik, İletişim Yay., İst., 1992, s: 7

³ Atalay Yörükoğlu, Gençlik Çağı, Özgür Yayın-Dağıtım Yay., İst., 1990, s: 13

⁴ Özbay, a.g.e., s: 17

alışageldiği her türlü fizyolojik ve ruhsal dengenin alt-üst olduğunu gören genç, tepkisellik temelinde bir dışsal tavır geliştirir. Bu yüzden psikolojik açıdan genelde gençlerin bunalımlı, içe kapalı ve asabi olmaları olağan karşılanır.

Gençlik dönemi, bireylerin dış ortamın etkilerine karşı en açık oldukları dönemdir. Bu dönemde toplumsal etkileşimin genç açısından önemi belirleyicidir. Gencin toplumdan aldığı mesajları ve bu etkileşim yoluyla içselleştirdiği unsurları, benimsediği tutumlar aracılığıyla geleceğe taşıması sözkonusudur. Bir başka deyişle gençlik dönemi bireylerin ileride uygulayacakları davranışların ve benimseyecekleri değerlerin toplumdan öğrenildiği, içselleştirildiği en önemli dönemlerden biridir. Örneğin, gençlik döneminde toplumsal platformlarda bireylerin kendilerini ifade edebilecek kanallar bulamamaları halinde, gençler, iletişim noksanlığının doğal olduğuna dair değerler geliştirebilirler.

Sosyolojik açıdan genç-toplum ilişki ve etkileşiminin kökleri sosyalleşme sürecinde yatmaktadır. Sosyalleşme toplumdaki tüm bireyleri kapsayan bir süreçtir. Bu süreç, bireyin davranış örüntülerini içinde yaşadığı toplumun kendisine sunduğu şekliyle kabullenmesini sağlar. Sosyalleşme nesnel açıdan toplumsal kültürün kuşaktan kuşağa aktarılmasına yararken, öznel açıdan bireyin toplumla çatışmadan, uyum içinde yaşamasını sağlar. Birey, sosyalleşme ile çocukluktan başlayarak adım adım toplumsal çevrenin genel kabul görmüş normlarına uyumlu hale gelir. Sosyalleşme süreci doğumdan ölüme kadar devam eder. Gençlik dönemi sosyalleşmenin olumlu ya da olumsuz etkileri ile en belirleyici olduğu dönemlerden biridir. Sosyalleşmenin yoğunluğu ve etkisi gerek gençlik döneminin içinde gerekse yetişkinlik döneminde bireylerin toplum ile kurdukları iletişimin niteliğini belirler.

Öğrenim gören gençliğin kendine özgü yönlerinden en önemlisi ekonomik üretim sürecinin dışında yer almasıdır. Bu özelliği açısından gençlik toplumsal bütünleşmesi en zayıf kesimler arasında gelmektedir. Çünkü bütünleşmenin koşullarından belki de birincisi paylaşma ve katılma süreçleridir. Gençliğin ise üretim süreci ile ilişkili olarak, toplum ile paylaşma ve üretim sürecine katılma noktasında toplumsal bağları görece gevşektir. Bunun sonucu ise gençliğin toplumsal bütünleşme açısından zayıf bir yapıya sahip olmasıdır.

Toplumsal bütünleşme açısından özellikle üniversite eğitimi gören gençliğin kendine özgü bir diğer niteliği öğrenim yapmak üzere bir araya gelmiş, toplu yaşayan ve bu yüzden benzer alışkanlıklar geliştirebilen bir niteliğe sahip olmalarıdır. Gençliğin kendine özgü bir alt kültür oluşturabilmesini, giyim, kuşam, konuşma tarzı, zaman geçirme alışkanlıkları ve benzeri açılardan benzeşmelerini sağlayan bu sosyal konumlanıştır. Fakat bu durum, gençliğin tümüyle spesifik bir kitle olduğu anlamına gelmemektedir. Kendine özgü nitelikler taşımakla birlikte gençlik, toplumun bir parçasıdır ve bir ölçüde onu yansıtmaktadır.

Adnan Menderes Üniversitesi Öğrenci Profili Araştırmaları

Adnan Menderes Üniversitesi kurulduğu günden bu yana öğrenci sayısı, akademik personel sayısı ve altyapı olanakları gibi değişkenler açısından istikrarlı bir biçimde büyümektedir. Büyüyen, değişen ve gelişen her kurumda, eski sorunlar çözülürken yeni sorunların ortaya çıkması, basit olanın yerini karmaşık olanın alması, buna karşılık kurumsal tecrübe arttığı, örgüt kültürü ve iklimi geliştiği için sorun çözme kapasitesinin de artması beklenebilir.

2010-2011 öğretim yılı itibarıyla, Adnan Menderes Üniversitesi lisans, önlisans ve lisans üstünde 25.288 öğrenci kapasitesine ulaşmıştır. Böyle bir niceliğin, kendine özgü sorunlarının olmaması mümkün değildir. Daha da önemlisi sadece varolan sorunların çözümü için değil, toplam kalitenin artırılması, toplam memnuniyet düzeyinin yükseltilmesi ve kurum kimliğinin güçlendirilerek örgüt ikliminin geliştirilmesi gibi pozitif amaçlarla da sözkonusu öğrenci kitlesinin yakından tanınması, nasıl bir profile sahip olduklarının bilinmesi özellikle yöneticiler açısından büyük önem arz etmektedir.

Gençlik araştırmaları pek çok açıdan önem taşımaktadır. Bu araştırmaların gençlik politikalarını belirlemeye yardımcı olması bunların ilkidir. Bir diğer önemi gençliğin toplumsal konumu ile ilgilidir. Gençlik dönemi, kişiliğin oluşmasının önemli evrelerine tekabül eder. Bireyler içinde yaşadıkları toplumsal kesimlerin değerlerini ve belli başlı kültürel özelliklerini bu dönemde içselleştirir ve yetişkin dönemlerinde kullanacakları tutumlar haline getirmeye başlarlar. Bu yüzden gençlik değerleri ve tutumlarını ortaya koyan çalışmalar, aynı zamanda toplumun yeni kuşaklarına ne gibi değerler, davranışlar ve tutumlar aktardığını gösteren ve toplumsal profil hakkında da önemli veri altyapıları sağlayan çalışmalardır.

Adnan Menderes Üniversitesi Senatosu, 1997 yılında Adnan Menderes Üniversitesi Gençlik Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi'ni "gençlik çağına özgü ruhsal ve sosyal sorunları belirlemeye, açıklamaya ve çözümlenmeye yönelik çalışmalarda bulunmak amacı" ile kurmuştu. Merkez, bu amaçla yaptığı pek çok çalışmanın yanı sıra, ilki 1997-1998 öğretim yılında⁵; ikincisi 2003-2004 öğretim yılında⁶ olmak üzere iki öğrenci profili araştırması gerçekleştirdi. Bu çalışmalar, Adnan Menderes Üniversitesi öğrencilerinin sosyal, demografik, psikolojik, ekonomik ve kültürel açılardan ne durumda olduklarını ortaya koyarak genel bir profil çıkarmaya yönelik betimsel araştırmalardır.

Bu araştırma, ADÜGENÇ'in önceki yıllarda yaptığı öğrenci profili araştırmaları gibi ADÜ'nün son döneminde, öğrenci profilinin geçirdiği değişimi ve öğrenciler arasındaki kişisel, sosyal ve kültürel eğilimleri ortaya koymaya yönelik betimleyici araştırma geleneğini sürdürmektedir. Araştırma Yrd. Doç. Dr. Atakan Hatipoğlu yürütücülüğünde Yrd. Doç. Dr. Esin Acar, Yrd. Doç. Dr. Ruken Akar-Vural, ve Arş. Gör. Berivan Binay'dan oluşan ekip tarafından gerçekleştirilmiştir. Her ne kadar akademik unvan sıralaması doğrultusunda adı en sona yazılmış olsa da Berivan Binay'ın bu çalışmadaki emeğinin, adını en başa yazmayı gerektirecek kadar büyük olduğu belirtilmelidir. Gerek ekibin üye sayısının azlığı, gerek iş ve ders yüklerinin ağırlığı ve gerekse ADÜ'nün dağınık bir yerleşke düzenine sahip olmasının getirdiği dezavantaj, araştırmanın 2009 sonbaharından 2011 sonbaharına kadar uzanan bir süreye yayılmasına neden olmuştur. Araştırmanın yapılması kararının ADÜGENÇ tarafından alınmasından sonra bu çalışmaya gönüllü olan dört kişilik ekip, ilk toplantılarını 2009 sonbaharında yapmaya başlamış, 2010 yazına doğru önceki araştırmaların incelenmesini ve öğrencilere uygulanacak anket formunu tamamlamıştır. Veriler 2010-2011 öğretim yılında Nisan-Mayıs aylarında toplanmış ve 2011 yaz aylarında SPSS ortamına aktarılmıştır. 2011 sonbaharında araştırma raporu yazılmıştır.

Araştırma ekibi, çalışma boyunca pek çok kişinin yardımını görmüştür. Bunların hepsini saymak imkansız olmakla birlikte, örneklemin oluşturulmasındaki yardımlarından dolayı Doç. Dr. Pınar Okyay, anket verilerinin SPSS ortamına aktarılmasındaki yardımlarından dolayı doktora öğrencisi Sanem Uca, anketlerin uygulanmasına yaptıkları yardımlardan dolayı Okutman Mustafa Karaca, Okutman Coşkun Türkan, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Fatih Hazar; Atça Meslek Yüksek Okulu Müdür Yardımcısı Yrd. Doç. Dr. Naciye Tok; Nazilli Meslek Yüksek Okulu'ndan başta Öğretim Görevlisi Mümin Eser olmak üzere çalışmaya destek veren tüm öğretim elemanları; Didim Meslek Yüksek Okulu Sekreteri Mustafa Cankurt, çalışmanın uygulaması sırasında destek veren üniversitemizin değerli dekanları, yüksek okul müdürleri, yöneticileri, personeli ve çalışma boyunca sağladıkları imkanlar ve tecrübe aktarımları dolayısıyla ADÜGENÇ

⁵ Bkz. Hacer Harlak, Ümit Tatlıcan, Ferhan Dereboy, Çiğdem Dereboy, Neslihan Pirimoğlu, Halil Mutioğlu, Adnan Menderes Üniversitesi Öğrencilerinin Sosyo-Demografik Profili ve Psiko-Sosyal Sorunları, Aydın, 2003. Araştırma 1997-1998 öğretim yılında yapılmıştır. Basım tarihi 2003'tür.

⁶ Bkz. Cevdet Özdemir, Gülhan Demiriz, Adnan Menderes Üniversitesi Öğrenci Profili Araştırması, Aydın, 2007. Araştırma 2003-2004 öğretim yılında yapılmıştır. Raporlaştırılma tarihi 2007'dir.

müdürü sayın Prof. Dr. Mehmet Eskin, Müdür Yardımcısı sayın Doç. Dr. Hacer Harlak ve yönetim kurulu üyesi sayın Prof. Dr. Çiğdem Dereboy teşekkür edilecekler arasında sayılmalıdır.

2. ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ VE TEKNİKLERİ

Araştırma, betimsel tarama (survey) modeli kullanılarak yapılmış kesitsel bir çalışmadır. Çalışma izni, Adnan Menderes Üniversitesi Rektörlüğünden alınmıştır.

Çoklu tabakalı örnekleme ile, önce okulların ağırlıkları belirlenmiştir. Sonra, sistematik tesadüfi örnekleme alma yoluna gidilmiş ve öğrenciler sınıf, ve cinsiyet ağırlıklarına göre sınıf listelerinden rastgele seçilmişlerdir.

Çalışmanın öncelikle bir pilot araştırması yapılmış, anket formundaki eksiklikler tespit edilmiş ve forma son biçimi verilerek yeniden sahaya çıkılmıştır. Çalışmanın asıl verileri, Nisan ve Mayıs 2011’de toplanmıştır. Verilerin toplanması esnasında öğrencilere araştırma hakkında bilgi verilmiş, gönüllü olarak çalışmaya katılmak isteyen öğrenciler anketi yanıtlamışlardır.

Yapılan hesaplamalar sonrasında örneklem büyüklüğü % 95 güven aralığında $p = \% 50$ ve sapma 0.03 alınarak ve % 20 yedek eklenerek 1280 olarak hesaplanmıştır.⁷ Ancak, katsayıları çarpımları sırasında ondalık kesirlerin bir üste yuvarlanmalarından dolayı çalışmaya alınan kişi sayısı toplam 1261 olmuştur.

Bu çalışma, Adnan Menderes Üniversitesinde 2009-2010 öğretim yılında faaliyetini sürdüren birimler içinden beş fakülte, üç yüksekokul, 12 meslek yüksekokulu seçilerek yapılmıştır. Örneklem grubu, ADÜ’de lisans ve önlisans düzeyinde öğrenim görmekte olan 12130 erkek ve 10317 kız olmak üzere toplam 22447 öğrenci içinden çekilmiştir. Örneklemen oluşturulduğu yıl 2009-2010 dönemi, saha araştırmasının yapıldığı yıl ise bir sonraki yıl olan 2010-2011 dönemidir. Araştırma evrenine giren öğrenci sayısı 22.447’den bir sonraki yıl 25.288’e çıkmıştır. Örneklemen saptanması sırasında saha araştırmasının bir sonraki yıla sarkabileceği gözönünde tutularak % 20 yedek eklendiği yukarıda belirtilmişti. Bu sayede örneklem yaklaşık 27.000 öğrenciden oluşan bir evreni temsil edebilecek düzeydedir. Konservatuar toplam dokuz öğrencisi olduğu için örneklem içine alınmamıştır. Birimler arasından Veterinerlik fakültesi, Devlet Konservatuarı, Nazilli Uygulamalı Birimler, Yabancı Diller Yüksek Okulları, Aydın Sağlık Hizmetleri MYO, Nazilli Sağlık Hizmetleri MYO, Söke Sağlık Hizmetleri MYO ve Köşk MYO öğrenci sayılarının azlığı, yeni kurulmuş olmaları veya öğrencilerinin sürekli okullarda olmamaları gibi nedenlerle kapsam dışında bırakılmıştır.

3. BULGULAR

2011 Gençlik Profili Araştırması üç bölümden oluşmaktadır. Giriş ve Yöntem bölümleri ilk iki bölümü oluşturmaktadır. Üçüncü bölümü oluşturan saha araştırması kendi içinde üç alt bölüme ayrılmıştır. Birinci alt bölüm öğrencilerin kişisel ve ailevi özellikleri hakkında bir arkaplan bilgisi oluşturmaya dönüktür. Yaş, cinsiyet, birim, bireysel ve ailevi açıdan ekonomik durum, ebeveynlerin meslekleri ve eğitim durumları ve benzeri başlıklardan oluşan profil, 22 adet tabloda gösterilmiş ve yorumlanmıştır. İkinci alt başlık sosyo-kültürel özelliklere ayrılmıştır. Bu alt bölüm, işlevsel okur yazarlık, TV ve bilgisayara karşı tutum, madde bağımlılığı ve kültürel etkinliklere karşı tutum gibi başlıklarda 12 ana tablo ve bir dizi dağılımı gösteren 20 çapraz tablo ile birlikte toplam 32 tablonun yorumundan oluşmaktadır.

⁷ Lwanga SK, Lemeshow S: Sample Size Determination in Health Studies. Geneva: WHO, 1991

Son alt bölüm öğrencilerin akademik yaşamları ile ilgili sorunların ortaya konulmasına yöneliktir. Öğrencilerin kütüphane kullanımlarından memnuniyet düzeylerine kadar bir dizi başlıkta 8 ana tablo ve 27 çapraz tablo olmak üzere 35 tablo ile onların yorumlarından oluşmaktadır. Araştırmanın bulguları genel toplamda 89 adet frekans tablosu ve çapraz tabloda gösterilmiştir.

Bazı veriler yorumlanırken, benzer soruları sormak suretiyle benzer nitelikte bulgular ortaya koymuş olan 1998 tarihli birinci ve 2003 tarihli ikinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili Araştırmaları'nın ilgili bulguları ile karşılaştırmalar yapılmış, bu suretle aradan geçen zaman zarfında oluşması muhtemel farklılaşmalar gösterilmeye çalışılmıştır.

3.1. KİŞİSEL VE AİLEVİ BİLGİLER

Bu bölümde öğrencilerin kişisel özellikleri ile ailevi özelliklerini ortaya koyan bulgular bulunmaktadır. Bu bölümün amacı öğrencilerin üniversite yaşamı öncesi sahip oldukları nitelikleri ortaya koyarak, sosyo-kültürel ve akademik özelliklerini koşullayan etmenlerin daha doğru bir biçimde değerlendirilebilmesine yardımcı olmaktır.

Tablo 1. Cinsiyete Göre Dağılım

Cinsiyet	Sayı	%
Kız	604	47.9
Erkek	657	52.1
Toplam	1261	100.0

Tablo 1 incelendiğinde, araştırmaya katılan öğrencilerin % 52.1'inin erkek öğrencilerden, % 47.9'unun ise kız öğrencilerden oluştuğu görülmektedir. 2010-2011 eğitim öğretim yılında lisans ve önlisans düzeyinde ADÜ öğrencilerinin cinsiyete göre dağılımı % 47 kız, % 53 erkek şeklindedir. Araştırmanın cinsiyete göre dağılımdaki temsil yeterliliği ADÜ geneline uymaktadır.

ADÜGENÇ bünyesinde 1998'de yapılan ilk öğrenci profili araştırmasının bulgularına göre ADÜ'de öğrenim gören erkek öğrencilerin oranı % 57; kız öğrencilerin oranı % 42,5 idi. Aradan geçen zamanda cinsiyet dağılımı açısından kız öğrenciler lehine bir gelişme yaşandığı ve daha demokratik bir cinsiyet temsiline yaklaşıldığı anlaşılmaktadır.

Tablo 2. Yaşa Göre Dağılım

Yaş	Sayı	%
17	3	0.2
18	69	5.5
19	202	16.0
20	279	22.1
21	250	19.8
22	166	13.2
23	127	10.1
24	75	5.9
25 ve üstü	58	4.7
Cevap yok	32	2.5
Toplam	1261	100.0

Tablo 2’ye bakıldığında ankete katılan öğrencilerin ağırlıklı olarak (toplam % 57,9) 19-21 yaş aralığında toplandığı görülmektedir. Araştırmaya lisans üstü öğrencileri dahil edilmediği halde 24 ve üstü yaşlardaki öğrencilerin % 10,6 gibi anlamlı bir oranda oldukları anlaşılmaktadır. Bu öğrenciler, muhtemelen öğrenim süresinin altı yıl olduğu tıp fakültesi öğrencilerinin yanı sıra alttan derslerle okul uzatmış ya da üniversiteyi geç kazanmış öğrencilerdir.

Tablo 3. Öğrencilerin Fakülte ve Yüksekokullara Göre Dağılımı

Fakülte/ Yüksekokul	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	95	7.5
Fen Edebiyat Fakültesi	148	11.7
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi	192	15.2
Tıp Fakültesi	26	2.1
Ziraat Fakültesi	36	2.9
Aydın Sağlık YO	30	2.4
Beden Eğitimi YO	60	4.8
Turizm İşletmeciliği YO	89	7.1
Atça MYO	28	2.2
Aydın MYO	117	9.3
Bozdoğan MYO	24	1.9
Çine MYO	45	3.6
Didim MYO	42	3.3
Karacasu MYO	58	4.6
Koçarlı MYO	14	1.1
Kuyucak MYO	9	0.7
Nazilli MYO	63	5.0
Söke MYO	45	3.6
Sultanhisar MYO	63	5.0
Yenipazar MYO	77	6.1
Toplam	1261	100.0

Tablo 3, araştırmaya katılan öğrencilerin % 39,4’lük kısmının beş fakültede öğrenim gören öğrencilerden oluştuğunu; on beş adet yüksekokul ve meslek yüksek okulu öğrencilerinin ise araştırma evreninin % 60,6’sını oluşturduğunu göstermektedir. 2003 tarihli ikinci araştırmayla karşılaştırılarak söylenebilir ki, öğrenci yoğunluğu açısından Nazilli İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi ve Fen Edebiyat Fakültesi önde gelmektedirler. MYO’lar içinde ise genel öğrenci kitlesi içinde Aydın MYO, Yenipazar MYO, Nazilli MYO ve Sultanhisar MYO % 5 ve üzeri öğrenci paylarıyla öne çıkmaktadırlar.

Tablo 4. Öğrencilerin Sınıflara Göre Dağılımı

Sınıf	Sayı	%
1.sınıf	481	38.1
2.sınıf	408	32.4
3.sınıf	166	13.2
4.sınıf	156	12.4
5.sınıf	3	0.2
6.sınıf	2	0.2
Hazırlık Sınıfı	44	3.5
Cevap yok	1	0.1
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin sınıflara göre dağılımları incelendiğinde, %3.5'inin Hazırlık sınıfı, % 38.1'inin 1.sınıf, % 32.4'ünün 2.sınıf, % 13.2'sinin 3.sınıf, % 12.4'ünün 4.sınıf, % 0.2'sinin 5.sınıf, % 0.2'sinin 6.sınıf öğrencilerinden oluştuğu olduğu görülmektedir.

Tablo 5. Bedensel Engeli Olup Olmama Durumu

Bedensel Engel	Sayı	%
Var	79	6.3
Yok	1178	93.4
Cevap yok	4	0.3
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin bedensel engeli olup olmama durumu incelendiğinde, % 6.3'ünün bedensel bir engeli olduğu, % 93.4'ünün ise bedensel bir engeli olmadığı görülmektedir. Bedensel engel sahibi öğrencilerin oransal olarak azınlık olmakla birlikte anlamlı bir düzeyde oldukları görülmektedir. Öğrencilere açık uçlu soruyla bedensel engellerinin ne olduğu sorulduğunda % 1.3'ünün görme, % 0.1'iin görme ve diğer bedensel engele sahip olduğu, % 0.2'sinin işime, % 0.5'inin ortopedik, % 0.1'inin işitme ve ortopedik, % 1.4'ünün astım, % 0.1'inin görme ve astım, % 0.2'sinin epilepsi, % 0.2'sinin diyabet, % 2'sinin diğer hastalıklara sahip olduğu anlaşılmıştır. Bu veriler, üniversitemizin öğrencilere yönelik sağlık hizmetlerinin organizasyonunda, fakülte ve yüksek okul mimarilerinde (rampalı merdiven, asansör, görsel malzeme kullanımı vs.) ve sosyo-kültürel alanların düzenlenmesinde ve derslik ve öğrenmeye yönelik materyallerin hazırlanmasında değerlendirilebilir.

Tablo 6. Öğrencilerin Barındıkları Yer

Barınılan yer	Sayı	%
Ailemle birlikte	129	10.2
Akrabalarımın yanında	24	1.9
Kredi Yurtlar Kurumu	155	12.3
Özel Yurtta	298	23.6
Vakıf Yurdunda	23	1.8
Misafirhane	5	0.4
Kiralık evde	588	46.6
Diğer	30	2.4
Cevap yok	9	0.7
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin barındıkları yer incelendiğinde, % 10.2'sinin ailesiyle birlikte, % 1.9'unu akrabalarının yanında, % 12.3'ünün Kredi Yurtlar Kurumu'nda, % 23.6'sının özel yurtta, % 1.8'inin vakıf yurdunda, % 0.4'ünün misafirhanede, % 46.6'sının kiralık evde ikamet ettiği görülmektedir. Öğrencilerin yarıya yakını kiralık evlerde kalmaktadır. Yurtların toplamı % 37,7'dir. Özel yurtların barınma sorununu çözmekte Kredi Yurtlar Kurumu'nun iki katına yakın bir oranda işlevsel olduğu anlaşılmaktadır.

1998'de yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasının bulgularına göre arkadaşlarıyla evde barınan öğrenciler % 49,2; devlet yurdunda barınanlar % 24,8 ve ailesiyle birlikte kalanlar % 12,2 oranında idi.

2003 yılında yapılan ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırması ile karşılaştırıldığında kiralık evde kalanların % 56,7'den % 46,6'ya gerilediği, özel yurt seçeneğinin ise % 1,2'ten

% 23,6'ya sığırdığı görülmektedir. Aile ve akrabalarının yanında kalanların toplam oranı 2003'teki % 15,7'lik oranından % 12,1'e gerilemiş görünmektedir. Kredi Yurtlar Kurumu'nun 2003'teki % 14,0'lük oranı ise Tablo 7'de görüleceği üzere % 12,3'e gerilemiştir. Özetle 1998-2011 arası dönemde Adnan Menderes Üniversitesi öğrencilerinin barınma ihtiyaçlarına yönelik en önemli arz, müteşebbis yurttaşların açtığı özel yurtlardan gelmiş ve bu seçenek, diğer barınma seçeneklerinin aleyhine, toplam barınma ihtiyacının dörtte birine yakın bir orana yaklaşmıştır.

Burslardan Yararlanma

Öğrencilere burs alıp almadıkları, alıyorsa hangi kurum veya kurumlardan burs aldıkları sorulmuştur. ADÜ öğrencilerinin burslardan yararlanabilenlerinin oranı % 50,2'dir. Bir başka deyişle öğrencilerin yarısı burs alabilmekte, yarısı alamamaktadır. Bazı öğrenciler birden fazla yerden burs almaktadırlar. Burs alabilenler arasında Kredi ve Yurtlar Kurumu ve Başbakanlık en önemlileri olarak öne çıkmaktadır. 2003 tarihli ADÜ GENÇ Öğrenci Profili araştırmasının bulgularına göre hiçbir yerden burs almayan öğrenciler % 40,1 düzeyinde iken 2011'de bu oran % 49,8'e yükselmiştir. ADÜ Öğrencilere Yardım Derneği tarafından verilen burslardan yararlanabilen öğrenciler 2003'te % 0,3 düzeyinde iken 2011'de burs aldığını bildiren toplam 633 öğrenci içinde sadece 10 kişi ile sınırlı olduğu (% 1,6) görülmektedir.

Tablo 7. Öğrencinin Aylık Toplam Geliri

Öğrencinin Aylık Toplam Geliri	Sayı	%
200 TL'ye kadar	203	16.1
200-300 TL arası	349	27.7
300-400 TL arası	233	18.5
400-500 TL arası	240	19.0
500 TL'den fazla	222	17.6
Cevap yok	14	1.1
Toplam	1261	100.0

Öğrencilere “Aile, akrabalar, bir işte çalışma ve burslar gibi kaynaklardan elinize geçen toplam aylık para ne kadardır?” diye sorulmuş ve Tablo 8'de görülen cevaplar alınmıştır. Anketin öğrenciler tarafından cevaplandığı 2011 yılının ilk yarısı itibariyle 16 yaşından büyükler için net asgari ücret tutarı 630 TL'dir. Öğrencilerin aylık toplam geliri incelendiğinde, % 16.1'inin 200 TL'ye kadar, % 27.7'sinin 200-300 TL arası, % 18.5'inin 300-400 TL arası, % 19'unun 400-500 TL arası, % 17.6'sının 500 TL'den fazla aylık toplam geliri olduğu görülmektedir. Asgari ücretin yarısı tutarında (300 TL dolay) eline para geçen öğrencilerin toplam oranı % 43,8'dir. Aşağıda ailelerin toplam gelirlerini gösteren tablo ile karşılaştırıldığında bu düşük sayılması gereken rakamların öğrencilerin ailelerinin içinde bulunduğu ekonomik durumla tutarlı olduğu anlaşılmaktadır. Devlet yurdu, özel yurt, misafirhane, aile-akraba yanında barınma ve benzeri seçeneklerle düşünüldüğünde, bildirilen rakamların barınma masrafı da aile tarafından karşılandıktan sonra öğrencinin elinde kalan nakit olarak düşünülmüş olması akla yakındır. Genellikle şehir dışında ikamet eden aileler, çocuklarını yurtlara yerleştirmekte, yurt taksitlerini doğrudan kendileri ödemekte ve çocuklarına harçlık olarak kullanabilecekleri parayı göndermektedirler. Bildirilen rakamların görece yüksek sayılabilecek meblağları olan 400 TL ve üstü % 36,6'lık dilimi oluşturmaktadır. Bu oranın kiralık evde kalan öğrenci oranına yakın olduğu görülmektedir. Fakat tablonun genelinden çıkartılabilecek sonuçlardan biri hiç şüphesiz, ADÜ öğrencilerinin toplumun orta-alt ve alt-üst tabakalarına mensup ailelerinden geldikleri ve bu nedenle

ekonomik açıdan zor durumda olan öğrenci sayısının yabana atılmaması gereken düzeyde olduğudur. Aşağıda görülebilecek bir dizi tablo bu tespiti kuvvetlendirmektedir. Bunun anlamı, ADÜ'nün öğrencilerin hayatını kolaylaştıracak yurt, burs, kısa dönem (part-time) olanakları gibi ekonomik uygulamalarına yönelik öğrenci talebinin önümüzdeki yıllarda da sürmesinin beklenebileceğidir.

Tablo 8. Toplam Geliri Harcama Öncelikleri

Öğrencilerden ellerine geçen toplam aylık parayı harcamalarının öncelik sırasına göre numaralandırmaları istendiğinde aşağıdaki üç tabloda görülen öncelikler tespit edilmiştir. Sütunların yatay toplanması halinde % 100 oranı ortaya çıkmamaktadır. Bunun nedeni, öğrencilere harcama yaptıkları ilk beş kalemin sorulmasına karşın, tablonun basitleştirilmesi adına, aşağıya ilk üç harcama kaleminin alınmış olmasıdır.

Harcama Kalemleri	1. Öncelik		2. Öncelik		3. Öncelik	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Barınma	853	67,6	109	8,6	37	2,9
Yiyecek	230	18,2	813	64,5	92	7,3
Ulaşım	64	5,1	134	10,6	391	31,0
Giyecek	14	1,1	75	5,9	323	25,6
Sanat, Kültürel ve Sportif Etkinlikler	7	0,6	10	0,8	35	2,8
Eğitim ve Kırtasiye	22	1,7	39	3,1	253	20,1
Eğlence	14	1,1	15	1,2	39	3,1
Diğer	7	0,6	4	0,3	13	1,0
Cevap Yok	50	4,0	62	4,9	78	6,2
Toplam	1261	100,0	1261	100,0	1261	100,0

Tablodan görüldüğü gibi, ADÜ öğrencilerinin ellerine bir ay içinde geçen paranın harcandığı en öncelikli kalem barınma ihtiyacıdır. Elleri geçen parayı birincil olarak yiyecek için harcadıklarını bildirenlerin oranı % 18,2'dir. Yiyecek, genel olarak barınmadan sonraki en büyük ikinci harcama kalemi olarak ortaya çıkmaktadır. Üçüncü olarak ise ulaşım masrafı % 31'lik oranla en önemli harcama kalemidir. Eğlence, kültür-sanat, ve spora yapılan harcamalar üçüncü sırada dahi % 3'ün üzerine çıkmamaktadır. Eğitim ve kırtasiye masraflarının özellikle üçüncü öncelikli harcama kaleminde % 20,1'e ulaşması, öğrencilerin hem ders kitabı, fotokopi ve benzeri materyale verdikleri parayla hem de bir kısım öğrencilerin yabancı dil kursu, sertifika programları ve KPSS kursu gibi eğitimlerini destekleyeceklerini düşündükleri kurslar için harcama yapmalarının bir sonucudur.

Tablo 8.1. İlk Üç Harcama Önceliğinin Birimlere Göre Dağılımı

Fakülte / Yüksek Okul	Barınma		Yiyecek		Ulaşım	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	77	6,1	67	5,3	30	2,4
Fen Edebiyat Fakültesi	105	8,3	96	7,6	34	2,7
Nazilli İİBF	134	10,6	124	9,8	69	5,5
Tıp Fakültesi	16	1,3	15	1,2	10	0,8
Ziraat Fakültesi	17	1,3	12	1,0	15	1,2
Aydın Sağlık Yüksek Okulu	22	1,7	21	1,7	7	0,6
Beden Eğitimi Yüksek Okulu	44	3,5	41	3,3	22	1,7
Turizm İşletmeciliği Yüksek Okulu	79	6,3	74	5,9	42	3,3
Atça MYO	17	1,3	14	1,1	2	0,2
Aydın MYO	59	4,7	69	5,5	44	3,5
Bozdoğan MYO	14	1,1	14	1,1	3	0,2
Çine MYO	33	2,6	35	2,8	20	1,6
Didim MYO	21	1,7	21	1,7	16	1,3
Karacasu MYO	40	3,2	38	3,0	13	1,0
Koçarlı MYO	5	0,4	6	0,5	5	0,4
Kuyucak MYO	3	0,2	4	0,3	1	0,1
Nazilli MYO	40	3,2	39	3,1	12	1,0
Söke MYO	37	2,9	33	2,6	17	1,3
Sultanhisar MYO	36	2,9	36	2,9	12	1,0
Yenipazar MYO	54	4,3	54	4,3	17	1,3
Toplam	853	67,6	813	64,5	391	31,0

Hangi birim öğrencilerinin ellerine geçen parayı hangi önceliklerle harcadığını anlamaya dönük bir analiz yapıldığında yukarıdaki tablo ortaya çıkmaktadır. Buna göre toplamda birinci öncelikli harcama kalemi olan barınma, birimler içinde Nazilli İİBF öğrencileri arasında % 10,6'lık oran ile öne çıkmaktadır. Bir başka deyişle ellerine geçen parayı öncelikle barınmaya harcama en yoğun şekilde Nazilli İİBF öğrencilerinde görülmektedir. Onları % 8,3 ile Fen Edebiyat ve % 6,3 ile Turizm İşletmeciliği Yüksek Okulu öğrencileri izlemektedir. Tablo tersten okunacak olursa, giyecek, eğlence, kültür-sanat-spor etkinlikleri ve eğitim-kırtasiye kalemlerine toplam gelirleri içinde ilk üç sırada yer veremeyen öğrencilerin oranlarının bu birimlerde daha fazla olduğu söylenebilir. Barınma ihtiyacının yanısıra başka ihtiyaçlara da yüksek öncelikli harcama yapabilen, bu nedenle barınmanın toplam harcama içindeki payının görece azaldığı birimler arasında Kuyucak ve Koçarlı ve Bozdoğan'daki MYO'ların geldiği görülmektedir. Buralarda yurtların ihtiyacı karşılamasının yanısıra evlerin görece uygun fiyatlarla kiralanabilmesi gibi etkenlerin varlığından söz edilebilir. Aynı birimler, Atça MYO'da eklenerek, ulaşım harcanan payın da görece en düşük olduğu birimler olarak dikkati çekmektedir. Ulaşım toplamda üçüncü öncelikte pay ayıran birimler içinde Nazilli İİBF % 5.5 ile açık biçimde öne çıkmaktadır. Bu fakültenin İsabeyli kasabasında bulunması, sözkonusu kasabanın gerek yurt gerekse ev kapasitesi açısından fakültenin ihtiyacını karşılamaktan uzak olması ve öğrencilerin büyük bir kısmının Nazilli'den dolmuş aracılığıyla derslere gidip gelmesi, toplam harcamaları içinde ulaşımın payını arttırmaktadır. Merkez kampüsteki öğrencilerin en azından ders dönüşünde Aytepe mevkiinden yürüyerek Zafer Meydanı'na inebilme seçeneklerinin olması ulaşım verdikleri parayı bir miktar aşağı çekiyor olabilir. Turizm İşletmeciliği Yüksek Okulu, Fen-Edebiyat ve Eğitim Fakültesi öğrencileri de ulaşım harcanan paranın üçüncü sırada yoğunlaştığı birimlerdir.

Tablo 9. Gelir Getirici Bir İşte Çalışma Durumu

Gelir Getirici Bir İşte Çalışma Durumu	Sayı	%
Evet	108	8.6
Hayır	1145	90.8
Cevap Yok	8	0,7
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin % 8.6 si bir yandan okullarına devam ederken bir yandan da çalışmaktadırlar. Halen çalışmakta olduğunu bildiren 108 öğrencinin 68'i ekonomik nedenlerle çalıştığını söylemiştir. Geri kalan 40 öğrenci mesleki/akademik nedenler ya da hem ekonomik hem de mesleki nedenlerle çalıştıklarını bildirmişlerdir. bir Ancak bu tabloyu daha anlamlı kılan bir sonraki tablonun verileriyle yapılacak karşılaştırmadır.

Tablo 10. Kısmi Zamanlı Bir İşte Çalışma İsteği

Kısmi Zamanlı Bir İşte Çalışma Durumu	Sayı	%
Evet, üniversite içinde olursa çalışırım	225	19.7
Evet, üniversite dışında bir işte çalışabilirim	134	11.7
Evet, üniversite içi veya dışı fark etmez çalışmak isterim	449	39.2
Hayır, çalışmak istemiyorum	337	29.4
Toplam	1145	100.0

Çalışmadığını bildiren öğrencilere “Eğer çalışmıyorsanız kısmi zamanlı bir işte çalışmak ister misiniz?” diye sorulduğunda verilen cevaplar yaklaşık % 70’lik (% 70.6) bir kısmının çalışmak istediğini, % 30’luk (% 29.4) bir kısmının da çalışmak istemediğini bize göstermektedir. Bu sonuçla doğru orantılı olarak üniversite imkanları dahilinde çalışma fırsatlarının yaratılması halinde öğrencilerden ilgi göreceği anlaşılmaktadır.

Tablo 11. Öğrencilerin Karşılaştıkları Önemli Kişisel Sorunlar

	Önemli Sorun		Bazen Yaşıyorum		Sıkıntım Yok		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Uykuyla İlgili Problemler	271	21.5	504	40.0	371	29.4	115	9.1	1261	100.0
İnsanlara Güvenememe Hissi	254	20.1	541	42.9	313	24.8	153	12.2	1261	100.0
Dikkatini Toplayamama	205	16.3	575	45.6	364	28.9	117	9.3	1261	100.0
Sınav Öncesi Aşırı Heyecanlanma	185	14.7	495	39.3	460	36.5	121	9.6	1261	100.0
Karar Vermede Güçlük	130	10.3	577	45.8	417	33.1	137	10.9	1261	100.0
Derslerde Başarısızlık	111	8.8	493	39.1	505	40.0	152	12.1	1261	100.0
Yalnızlık	61	4.8	370	29.3	674	53.4	156	12.4	1261	100.0
Üniversite Ortamına Alışamama	56	4.4	215	17.0	834	66.1	156	12.4	1261	100.0
Öğrencilerin Aileleri ile ilgili Sorunlar	55	4.4	291	23.1	755	59.9	160	12.7	1261	100.0
Kız/Erkek Özel Arkadaşlık Sürdürememe	54	4.3	161	12.8	865	68.6	181	14.4	1261	100.0
Kız/Erkek Özel Arkadaş Edinememe	50	4.0	112	8.9	919	72.8	180	14.4	1261	100.0
Arkadaş Edinememe	41	3.3	141	11.2	909	72.0	170	13.5	1261	100.0
Arkadaş İlişkileri Sürdürememe	29	2.3	179	14.2	869	68.9	184	14.6	1261	100.0
Diğer	13	1.0	5	0.4	25	2.0	1218	96.5	1261	100.0

“Aşağıdaki seçeneklerden sorun olarak yaşadıklarınız varsa X koyarak işaretleyiniz?” sorusu yöneltildiğinde dikkatini toplayamama, sınav öncesi aşırı heyecanlanma ve derslerde başarısızlık başlıkları altında toplanan ve doğrudan eğitim öğretim faaliyetleriyle ilgili sonuçları olan cevapların oranının % 39.8 düzeyinde önemli sorun olarak işaretlendiği görülmektedir. Bu sorunları bazen ve sürekli yaşadığını ifade eden öğrencilerin cevaplarıyla birlikte ele alındığında “Yalnızlık” öğrencilerin % 34.1’ini, “Üniversite Ortamına Alışamama” % 21.4’ünü, “Arkadaş Edinememe” % 14.5’ini, “Derslerde Başarısızlık” % 47.9’unu, “Kız/Erkek Özel Arkadaş Edinememe” % 12, 9’unu, “Kız/Erkek Özel Arkadaşlık Sürdürememe” % 17.1’ini, “Arkadaş İlişkileri Sürdürememe” % 16.5’ini, “Öğrencilerin Aileleri ile ilgili Sorunlar” % 27.5’ini, “Sınav Öncesi Aşırı Heyecanlanma” % 54’ünü, “Dikkatini Toplayamama” % 61.9’unu, “Uykuyla İlgili Problemler” % 61.5’ini, “Karar Vermede Güçlük” % 56.1’ini, “İnsanlara Güvenememe Hissi” % 63’ünü ve “Diğer” kategorisi de % 1.4’ünü oluşturmaktadır.

Bu tabloda sorulara cevap vermeyenlerin anlamlı bir oranda olduğu görülmektedir. Bu durumu kayıp veri göstergesi olmaktan ziyade, öğrencileri kişisel bilgilerini paylaşmaktan kaçınma eğilimlerinin bir sonucu olarak görmek gerekir.

Tablo 12. Ailenin Yaşadığı İl

	Sayı	%		Sayı	%		Sayı	%
Adana	21	1,7	Giresun	5	0,4	Samsun	10	0,8
Adıyaman	7	0,6	Gümüşhane	1	0,1	Siirt	1	0,1
Afyonkarahisar	11	0,9	Hakkari	5	0,4	Sinop	1	0,1
Ağrı	5	0,4	Hatay	15	1,2	Sivas	4	0,3
Amasya	4	0,3	Isparta	12	1,0	Tekirdağ	6	0,5
Ankara	51	4,0	Mersin	34	2,7	Tokat	3	0,2
Antalya	45	3,6	İstanbul	123	9,8	Trabzon	7	0,6
Artvin	4	0,3	İzmir	213	16,9	Tunceli	3	0,2
Aydın	169	13,4	Kars	1	0,1	Şanlıurfa	12	1,0
Balıkesir	29	2,3	Kastamonu	3	0,2	Uşak	10	0,8
Bilecik	4	0,3	Kayseri	9	0,7	Van	9	0,7
Bingöl	2	0,2	Kırklareli	5	0,4	Yozgat	1	0,1
Bitlis	2	0,2	Kırşehir	3	0,2	Zonguldak	8	0,6
Bolu	4	0,3	Kocaeli	13	1,0	Aksaray	3	0,2
Burdur	10	0,8	Konya	18	1,4	Karaman	2	0,2
Bursa	35	2,8	Kütahya	11	0,9	Kırıkkale	3	0,2
Çanakkale	13	1,0	Malatya	7	0,6	Batman	2	0,2
Çankırı	2	0,2	Manisa	42	3,3	Şırnak	2	0,2
Çorum	3	0,2	Kahramanmaraş	7	0,6	Bartın	1	0,1
Denizli	60	4,8	Mardin	12	1,0	Iğdır	2	0,2
Diyarbakır	7	0,6	Muğla	34	2,7	Yalova	2	0,2
Elazığ	5	0,4	Muş	5	0,4	Kilis	1	0,1
Erzincan	5	0,4	Nevşehir	1	0,1	Osmaniye	8	0,6
Erzurum	7	0,6	Niğde	2	0,2	Düzce	2	0,2
Eskişehir	9	0,7	Ordu	5	0,4	Cevap yok	42	3,3
Gaziantep	14	1,1	Sakarya	2	0,2	Toplam	1261	100,0

Öğrencilerin ailelerinin halen yaşamakta oldukları iller aşağıdaki tabloda gösterilmiştir. Bir sonraki aşamada bu iller, bölgelere göre tasnif edilmiş ve ADÜ'nün öğrenci tabanının tüm Türkiye sathından mı yoksa kendi bölgesinden mi oluştuğu anlaşılmaya çalışılmıştır. İl düzeyinde bakıldığında aileleri Aydın'da yaşayan öğrencilerin % 13,4 düzeyinde olduğu görülmektedir. Bunların bir kısmı öğrencinin ADÜ'yü kazanmasından önce de Aydın'da ikamet etmekte olan yerli ailelerken bir kısmı, çocuklarının ADÜ'yü kazanması üzerine ikamet ettikleri yerden taşınarak Aydın'a gelmiş ailelerdir. İzmir'de yaşayan aileler % 16,9 ile Aydın'ın da üzerinde yer almaktadır ve en büyük yüzdelik dilimi oluşturmaktadır. Anlamli yüzdeler oluşturan Denizli ve Manisa gibi iller dışında Ege Bölgesi'nde yer almayan ve % 9,8'lik oranla dikkat çeken tek il İstanbul'dur.

2003 tarihli ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasında öğrencilerin ailelerinin yaşadıkları iller sorulmuştu. Buna göre aileleri Aydın'da yaşayan öğrencilerin oranı % 21,8; İzmir'de yaşayanların oranı % 23,3; İstanbul'da yaşayanların oranı % 7,6; Denizli'de yaşayanların oranı % 4,4 olarak bulunmuştu. 2011 tarihli son araştırmanın bulguları ile karşılaştırıldığında Aydın'da yaşayan ailelerin oranında keskin bir düşüş yaşandığı görülmektedir. İzmir'de de düşüş vardır. İstanbul iki puanın biraz üzerinde payını arttırmış, Denizli'deki artış küsurat düzeyinde gerçekleşmiştir. Diğer illerde anlamlı bir farklılaşma yoktur. Fakat esas olarak Aydın ve İzmir'den eksilen oranların tüm illere küçük farklarla dağılmış olduğu görülmektedir.

Ailelerin Bölgelere Göre Dağılımları

Öğrencilerin ailelerinin ikamet ettikleri illeri bölgelere göre tasnif etmek suretiyle ADÜ'nün bir bölge üniversitesi kimliğine mi yoksa tüm Türkiye'den öğrenci alan bir "Türkiye Üniversitesi" kimliğine mi sahip olduğu ortaya konmaya çalışılmıştır. Bulgular aşağıda gösterilmektedir.

Tablo 12. 1. Ege Bölgesi

	Sayı	%		Sayı	%
İzmir	213	16,9	Manisa	42	3,3
Aydın	169	13,4	Kütahya	11	0,9
Denizli	60	4,8	Afyonkarahisar	11	0,9
Muğla	34	2,7	Uşak	10	0,8
			Toplam	550	43,7

Son derece anlaşılır bir şekilde ADÜ öğrencilerinin aileleri esas olarak Ege Bölgesi'nde ikamet etmektedirler. Ege Bölgesi'ndeki illerden gelen öğrenciler, toplam öğrenci nüfusunun % 43,7'sini oluşturmaktadırlar. Ege Bölgesi, bu açıdan diğer bölgelerle karşılaştırıldığında açık ara önde yer almaktadır. Bölgenin illeri arasında İzmir ve Aydın öne çıkmaktadır.

1998 yılında yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırması verilerine göre ailesi Ege Bölgesi'nde yaşayan öğrencilerin oranı % 54 idi. 2003 yılında yapılan ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasının verilerine göre öğrencilerin yaklaşık % 55'i Ege Bölgesi'nden gelmekteydi. Bu oranın 2011'e gelindiğinde diğer bölgeler lehine gerilemiş olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 12. 2. Marmara Bölgesi

	Sayı	%		Sayı	%
İstanbul	123	9,8	Tekirdağ	6	0,5
Bursa	35	2,8	Kırklareli	5	0,4
Balıkesir	29	2,3	Bilecik	4	0,3
Kocaeli	13	1,0	Yalova	2	0,2
Çanakkale	13	1,0	Sakarya	2	0,2
			Toplam	232	18,5

Marmara Bölgesi İstanbul başta olmak üzere bütün illerinden ADÜ'ye öğrenci göndermektedir. Fakat tablodan da görüleceği üzere İstanbul, salt Marmara bölgesinin değil, tüm bölgeler ve illerin içinde ADÜ'ye öğrenci gönderen en önemli illerden biridir. Kendi başına Marmara bölgesinin genel ortalama içindeki payını da yukarı çekmektedir. Marmara bölgesinden gelen öğrenciler % 18,5'luk yüzdeyle, Ege Bölgesi'nden sonra ikinci sırayı almaktadırlar. Marmara'nın sadece güney kısımlarından değil, Trakya'dan da ADÜ'ye öğrenci geldiği tablodan anlaşılmaktadır.

1998 yılında yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırması verilerine göre aileleri Marmara Bölgesi'nde yaşayan öğrencilerin oranı % 9,9 idi. Aradan geçen sürede ADÜ'nün Marmara Bölgesi'nden aldığı öğrenci oranı ikiye yakın oranda katladığı anlaşılmaktadır.

Tablo 12. 3. Akdeniz Bölgesi

	Sayı	%		Sayı	%
Antalya	45	3,6	Isparta	12	1,0
Mersin	34	2,7	Burdur	10	0,8
Adana	21	1,7	Osmaniye	8	0,6
Hatay	15	1,2	Kahramanmaraş	7	0,6
			Toplam	152	12,2

Akdeniz Bölgesi'nde yer alan illerden gelen öğrenciler % 12,2 düzeyindedir. Bu oran Karadeniz Bölgesi'nden daha fazla ölçüde ADÜ'nün Akdeniz'den öğrenci aldığını göstermektedir. Bölgenin illeri arasında Antalya ve Mersin öne çıkmaktadır.

1998 yılında yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırması verilerine göre aileleri Akdeniz Bölgesi'nde yaşayan öğrencilerin oranı % 9,5 idi. Bu bölgeden gelen öğrencilerin oranında artış olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 12. 4. İç Anadolu Bölgesi

	Sayı	%		Sayı	%
Ankara	51	4,0	Aksaray	3	0,2
Konya	18	1,4	Kırşehir	3	0,2
Eskişehir	9	0,7	Çankırı	2	0,2
Kayseri	9	0,7	Niğde	2	0,2
Sivas	4	0,3	Karaman	2	0,2
Kırıkkale	3	0,2	Yozgat	1	0,1
			Toplam	107	8,4

İç Anadolu Bölgesi'nde ikamet eden ailelerin oranı % 8,4'tür. Bölgenin illeri arasında Ankara dikkat çekmektedir. Bunun dışında tüm iller değişen oranlarda temsil edilmektedir. 1998 yılında yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırması verilerine göre aileleri İç Anadolu Bölgesi'nde yaşayan öğrencilerin oranı % 11,6 olarak bulunmuştur. ADÜ'nün İç Anadolu'dan aldığı öğrenci oranında düşüş yaşandığı görülmektedir.

Tablo 12. 5. Güneydoğu Anadolu Bölgesi

	Sayı	%		Sayı	%
Gaziantep	14	1,1	Şırnak	2	0,2
Şanlıurfa	12	1,0	Batman	2	0,2
Mardin	12	1,0	Kilis	1	0,1
Adıyaman	7	0,6	Siirt	1	0,1
Diyarbakır	7	0,6	Toplam	58	4,9

Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde ikamet eden ailelerin oranı % 4,9'dur. ADÜ'ye en uzak illerin yer aldığı bir bölge olmasına karşın, anlamlı bir oranda temsil edilmektedir. Mardin, Şanlıurfa ve Gaziantep bölgenin diğer illerine oranla görece daha fazla öğrenci göndermektedir. Bu durum ADÜ'nün Türkiye'nin her bölgesinden tercih edilen bir üniversite haline geldiğini göstermektedir.

1998 yılında yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırması verilerine göre aileleri Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayan öğrencilerin oranı % 3,2 idi. 2011'e

gelindiğinde Güneydoğu Bölgesi'nden gelen öğrencilerin oranında artış olduğu görülmektedir.

Tablo 12. 6. Doğu Anadolu Bölgesi

	Sayı	%		Sayı	%
Van	9	0,7	Muş	5	0,4
Erzurum	7	0,6	Tunceli	3	0,2
Malatya	7	0,6	Bingöl	2	0,2
Elazığ	5	0,4	Bitlis	2	0,2
Erzincan	5	0,4	Iğdır	2	0,2
Ağrı	5	0,4	Kars	1	0,1
Hakkari	5	0,4	Toplam	58	4,8

Oransal olarak Güneydoğu Anadolu Bölgesine çok yakın bir düzeyde, % 4,8'lik bir oranla Doğu Anadolu Bölgesi görülmektedir. Bölgenin bütün illerinden ADÜ'ye öğrenci gelmektedir. 1998 yılında yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırması verilerine göre aileleri Doğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayan öğrencilerin oranı % 2,3 düzeyindeydi. 2011'de ADÜ'nün Doğu Anadolu'dan aldığı öğrenci oranının iki kat artmış olduğu görülmektedir.

Tablo 12. 7. Karadeniz Bölgesi

	Sayı	%		Sayı	%
Samsun	10	0,8	Bolu	4	0,3
Zonguldak	8	0,6	Tokat	3	0,2
Trabzon	7	0,6	Çorum	3	0,2
Giresun	5	0,4	Kastamonu	3	0,2
Ordu	5	0,4	Düzce	2	0,2
Amasya	4	0,3	Gümüşhane	1	0,1
Artvin	4	0,3	Sinop	1	0,1
			Toplam	60	4,7

Karadeniz Bölgesi'ndeki illerden gelen öğrencilerin toplam yüzdesi % 4,7'dir. Toplam olarak bakıldığında Karadeniz Bölgesi ADÜ'nün anlamlı oranda öğrenci aldığı bir bölgedir. 1998 yılında yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasında aileleri Karadeniz Bölgesi'nde yaşayan öğrencilerin oranı % 4,7 olarak bulunmuştu. 2011 itibarıyla bu oranda değişme olmadığı ve Karadeniz Bölgesi'nin geçmişten günümüze ADÜ'nün görece en az öğrenci aldığı bölge olduğu anlaşılmaktadır.

Ailelerin ikamet etmekte olduğu bölgelere göre bakıldığında ADÜ'nün açık ara farkla Ege Bölgesi'nden ve Ege Bölgesi'nde de özellikle İzmir ve Aydın'dan öğrenci almakla birlikte, Türkiye'nin tüm bölgelerinde anlamlı oranlarda tercih edilmekte olduğunu söylemek mümkündür. Bunun anlamı ADÜ'nün esas olarak bölgenin üniversite talebine cevap veren bir "Türkiye Üniversitesi"ne dönüşmüş olduğudur. Bir başka deyişle, ADÜ salt kendi hinterlandında tanınan ve tercih edilen bir üniversite olmaktan çıkmış ve öğrenci kitlesi itibarıyla tüm Türkiye sathında tercih konusu olmaya başlamıştır.

Tablo 13. Üniversiteye Kadar En Uzun Süre Yaşanılan Yer

Üniversiteye kadar en uzun süre yaşadığı yer	Sayı	%
Büyükşehir	379	30.1
İl Merkezi	304	24.1
İlçe Merkezi	371	29.4
Belde/Kasaba	99	7.9
Köy / Mezra	95	7.6
Cevap yok	13	0.9
Toplam	1261	100.0

Tablo 14'e bakıldığında, öğrencilerin üniversite eğitimine kadar en uzun süre ikamet ettikleri yerleşim biriminin incelendiği görülmektedir. Bu tabloya göre, örneklem genelinde, öğrencilerin sırayla en çok büyükşehir (% 30.1), ilçe merkezi (% 29.4), il merkezi (% 24.1), belde/kasaba (% 7.9), köy/mezra (% 7.6) kökenli olduğu anlaşılmaktadır. Cevap vermeyen öğrenciler ise örneklemin % 1'ini oluşturmaktadır. Bu değerlere bakıldığında, Adnan Menderes Üniversitesini tercih eden öğrencilerin büyük çoğunluğunun(% 83.6), ilçe merkezi, il ve büyükşehirden geldikleri görülmektedir. Büyükşehir ve il merkezi kökenli öğrenciler % 54,2 düzeyindedir. Türkiye koşullarında ilçelerin önemli bir kısmının 10-15 bin nüfuslu ve kırsal ilişki sistemlerinin ağırlıklı olduğu, tarım ekonomisine dayalı, sınırlı bir ticaret ekonomisinin varlığına sahip yerleşim yerleri olduğu bilinmektedir. Bir önceki soruda ailelerin hangi illerde ikamet etmekte oldukları sorulmuş ve orta ölçekli illerden gelen öğrencilerin varlığı görülmüştü. Dolayısıyla ilçe, belde ve köy kökenli olup, geleneksel-kırsal kültür dairesi içinde sosyalleşmiş öğrencilerin oranının 44,9 olduğu söylenebilir.

1998 yılında yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırması verilerine göre öğrencilerin % 17,5'i büyükşehir; % 39'u kent; % 16,4'ü küçük kent; % 13,7'si kasaba ve % 13,2'si köy çevrelerinde yetişmiştir. Aradan geçen zamanda gerek Türkiye'de büyükşehir sayısının artması, gerek köyden kente göçün sürmesi nedeniyle büyükşehirlerin toplam nüfus içindeki paylarının büyümesi ve gerekse ADÜ'nün büyükşehirlerden aldığı öğrenci oranının kurumsallaşma ve tanınırlığa bağlı olarak artmasının sonucu olarak büyükşehir kökenli öğrencilerin oranında önemli bir artış yaşandığı anlaşılmaktadır. En önemli düşüşler kasaba ve köylerde yetişen öğrencilerin oranında gerçekleşmiş ve bu çevrelerden gelen öğrencilerin oranında yaklaşık yarı yarıya azalma yaşanmıştır.

Tablo 13.1. Üniversiteye Kadar En Uzun Süre Yaşanılan Yerin Birimlere Göre Dağılımı

Fakülte / Yüksek Okul	Büyükşehir		İl Merkezi		İlçe Merkezi		Belde / Kasaba		Köy / Mezra		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	13	1,0	30	2,4	35	2,8	9	0,7	7	0,6	1	0,1	95	7,5
Fen Edebiyat Fakültesi	50	4,0	37	2,9	40	3,2	12	1,0	8	0,6	1	0,1	148	11,7
Nazilli İİBF	62	4,9	47	3,7	53	4,2	12	1,0	16	1,3	2	0,2	192	15,2
Tıp Fakültesi	11	0,9	4	0,3	9	0,7	1	0,1	1	0,1	-	-	26	2,1
Ziraat Fakültesi	6	0,5	9	0,7	13	1,0	4	0,3	3	0,2	1	0,1	36	2,9
Aydın Sağlık YO	8	0,6	4	0,3	8	0,6	3	0,2	6	0,5	1	0,1	30	2,4
Beden Eğitimi YO	18	1,4	22	1,7	14	1,1	2	0,2	2	0,2	2	0,2	60	4,7
Turizm İşletme. YO	31	2,5	20	1,6	23	1,8	10	0,8	4	0,3	1	0,1	89	7,1
Atça MYO	5	0,4	3	0,2	10	0,8	6	0,5	4	0,3	-	-	28	2,2
Aydın MYO	27	2,1	32	2,5	44	3,5	10	0,8	4	0,3	-	-	117	9,3
Bozdoğan MYO	10	0,8	3	0,2	6	0,5	2	0,2	3	0,2	-	-	24	1,9
Çine MYO	8	0,6	12	1,0	18	1,4	2	0,2	5	0,4	-	-	45	3,6
Didim MYO	16	1,3	6	0,5	12	1,0	1	0,1	7	0,6	-	-	42	3,3
Karacasu MYO	24	1,9	10	0,8	15	1,2	5	0,4	3	0,2	1	0,1	58	4,6
Koçarlı MYO	2	0,2	4	0,3	4	0,3	1	0,1	3	0,2	-	-	14	1,1
Kuyucak MYO	6	0,5	-	-	1	0,1	-	-	2	0,2	-	-	9	0,7
Nazilli MYO	27	2,1	13	1,0	15	1,2	5	0,4	3	0,2	-	-	63	5,0
Söke MYO	15	1,2	9	0,7	10	0,8	5	0,4	5	0,4	1	0,1	45	3,6
Sultanhisar MYO	13	1,0	21	1,7	16	1,3	5	0,4	6	0,5	2	0,2	63	5,0
Yenipazar MYO	27	2,1	18	1,4	25	2,0	4	0,3	3	0,2	-	-	77	6,1
Toplam	379	30,1	304	24,1	371	29,4	99	7,9	95	7,6	13	0,9	1261	100,0

Öğrencilerin sosyalleşmesinde etkili olan çevresel ortam ile birimler arasındaki ilişkiye bakıldığında büyükşehir kökenlilerin % 4,9 ile Nazilli İİBF’de öne çıktıklarını, onu % 4 ile Fen Edebiyat Fakültesi’nin izlediği görülmektedir. Nazilli İİBF bütün seçeneklerde birinci yüksek oranda görülmektedir. Bunun öncelikli nedeni bu birimin, ADÜ’nün en yüksek öğrenci sayısına sahip birimi olması ve bu durumun fakülteye bir heterojenlik sağlaması ile yakından ilişkilidir. Görece kentsel ilişki sistemlerinin yaygınlığına gönderme yapan büyükşehir ve il merkezi toplamı ile kırsal geleneksel ilişki sistemlerinin yaygınlığına gönderme yapan ilçe, belde ve köy toplamı açısından ele alındığında Nazilli İİBF % 8,6 ile büyükşehir ve il merkezi kökenli öğrencilerin varlığı ile ilk sırada gelmekte, onu % 6,9 ile Fen Edebiyat Fakültesi; % 4,6 ile Aydın MYO; % 4,1 ile Turizm İşletmeciliği MYO; % 3,5 ile Yenipazar MYO ve % 3,4 ile Eğitim Fakültesi izlemektedir. İlçe merkezi, belde ve köy kökenli öğrencilerin toplam oranları açısından % 6,5 ile Nazilli İİBF; % 4,8 ile Fen Edebiyat Fakültesi; % 4,6 ile Aydın MYO ve % 4,1 ile Eğitim Fakültesi öne çıkmaktadır.

Tablo 14. Ailenin Yaşadığı Yerleşim Yerinin Niteliği

	Sayı	%
Büyükşehir	322	25.5
İl Merkezi	305	24.2
İlçe Merkezi	410	32.5
Belde/Kasaba	101	8.0
Köy	107	8.5
Mezra	3	0.2
Cevap yok	13	1.0
Toplam	1261	100.0

Üniversiteye gelmeden önce öğrencinin en uzun süre yaşadığı yer daha önce sorulmuştu. Bu kez ailenin yaşadığı yerleşim yerinin niteliği sorulmuş ve büyük şehir ile il merkezinin toplamı % 49,7 olarak bulunmuştur. İlçe, belde, köy ve mezra toplamı ise % 48,7 olarak bulunmuştur. Önceki soruda % 44,9'luk ilçe, belde, köy, mezra toplamına oranla ailenin ikamet oranı daha yüksektir. Aradaki fark, öğrencilerin ailelerinin ikamet ettiği yerden daha kalabalık ve imkanları daha iyi olan bir yerde eğitim amacıyla yaşamış olmaları ile açıklanabilir.

Tablo 15. Kardeş Sayısı

Sayı	Sayı	%	Toplamlı %
Bir	82	6.5	6,5
İki	498	39.5	46,0
Üç	319	25.3	71,3
Dört	150	11.9	83,2
Beş	76	6.0	89,2
Altı	40	3.2	92,4
Yedi	30	2.4	94,8
Sekiz ve üstü	52	4,2	99,0
Cevap yok	14	1.0	100,0
Toplam	1261	100.0	100,0

ADÜ öğrencilerinin kendileri dahil kaç kardeşlerinin olduğunu gösteren yukarıdaki tablo incelendiğinde, ağırlığın iki kardeşli öğrencilerden oluştuğu görülmektedir. Öğrencilerin % 40'a yakın bir kısmının bir kardeşi vardır. İki kardeş sahibi olan öğrenciler (toplam üç çocuk) tüm öğrencilerin % 71,3'ünü oluşturmaktadır. Buna karşılık dört ve daha fazla çocuklu ailelerin oranı % 28,7 gibi yüksek bir orandadır. Bu durum, anne-baba mesleği, anne-baba eğitim düzeyi, ailenin ikamet ettiği yerin niteliği ve ailenin ekonomik durumu gibi bir dizi veriyle birlikte düşünüldüğünde ADÜ öğrenci kitlesi içinde kırsal bölgelerde ya da tarım ekonomisinin egemen olduğu küçük il ve ilçelerde ikamet eden geleneksel geniş ailelere mensup ve dar gelirli bir aile profiline sahip öğrencilerin yüksek oranlarda olduğunu anlatmaktadır.

Öğrencilerin kardeş sayısı 2003 tarihli ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasında da sorulmuştu. Kardeş sayıları açısından yığılma 2-4 kardeş arasında bulgulanmıştı. Yukarıdaki tablo benzer bir durum ortaya koymaktadır.

Tablo 16. Öğrenim gören Kardeş Sayısı

Sayı	Sayı	%
Bir	482	38.2
İki	219	17.4
Üç	82	6.5
Dört	19	1.5
Beş	20	1.6
Altı ve üstü	9	0.8
Öğrenim gören kardeşim yok	409	32.4
Cevap yok	21	1.7
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin öğrenim gören kardeş sayıları incelendiğinde, % 38.2'sinin bir kardeşinin, % 17.4'ünün iki, % 6.5'inin üç, % 1.5'inin dört, % 1.6'sının beş, % 0.5'inin altı, % 0.1'inin yedi, % 0.1'inin sekiz, % 0.1'inin dokuz kardeşinin okuduğu, %3 2.4'ünün öğrenim gören kardeşi olmadığı, % 1.7'sinin ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. Bir önceki soruda ailenin tek çocuğu olduğunu bildirenlerin oranı % 6,5 olarak bulunmuştu. Öğrenim gören kardeşinin olmadığını bildirenlerin oranı bunun çok üzerinde, % 32,4 olarak çıkmıştır. Bu durum, ankete katılan öğrencilerin aşağı yukarı yirmili yaşlarında oldukları dikkate alınırsa iki biçimde yorumlanabilir. Birincisi kardeş sayısının azlığı ölçüsünde kardeşler yaşça büyük ve evlilik ya da çalışma hayatına atılmış olma nedeniyle öğrenim görmemektedir. İkincisi kardeş sayısı arttığı ölçüde bir önceki yorumun yanısıra henüz okul çağına gelmemiş küçük kardeşlerin de varolması ihtimalidir.

Tablo 17. Aile Birliği

	Sayı	%
Birlikte yaşıyorlar	1089	86.4
Henüz boşanmadılar, ama ayrı yaşıyorlar	24	1.9
Annem vefat etti, babam sağ	12	1.0
Babam vefat etti, annem sağ	70	5.6
Annem de babam da hayatta değil	2	0.2
Boşandılar	57	4.5
Cevap yok	7	0.6
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin % 86,4 gibi yüksek bir oranının anne ve babaları sağdır ve birlikte yaşamaktadırlar. Aile birlikleri vefat, boşanma veya fiilen ayrı yaşama gibi nedenlerle dağılmış olan öğrencilerin oranı % 13,2 düzeyindedir. Bunlar arasında babanın vefat etmiş olması ve boşanma dikkat çekmektedir.

ADGENÇ'in 2003 yılı Öğrenci Profili araştırmasında da aile durumu sorulmuştu. Anne babaları sağ ve birlikte yaşayan öğrencilerin oranı % 88,4 olarak bulunmuştu. Ebeveynlerinin boşanmış olduğunu bildiren öğrenciler % 3,2; ebeveynlerinden birinin ölmüş olduğunu bildiren öğrenci oranı % 7,0 düzeyinde bulgulanmıştı.

1998 yılında yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırması verilerine göre ebeveynlerinin boşanmış olduğunu bildirenlerin oranı % 2,5 düzeyindeydi. 2003 tarihli araştırma ile karşılaştırıldığında boşanmış ebeveynlerin oranında günümüze kadar istikrarlı bir artış eğiliminin olduğu görülmektedir. Ebeveynlerinden birinin ya da her ikisinin hayatta

olmadığını bildirenler son 2011 araştırmasında toplam % 6,8 düzeyindedir. 2003 araştırmasının bulgusu olan % 7,0 ile aşağı yukarı aynı oranı korumaktadır.

Tablo 18. Anne-Babanın Öğrenim Düzeyi

Annenin Öğrenim Düzeyi	Sayı	%	Babanın Öğrenim Düzeyi	Sayı	%
Okur – yazar değil	123	9.8	Okur – yazar değil	22	1.7
Okur- yazar	62	4.9	Okur- yazar	42	3.3
İlkokul mezunu	608	48.2	İlkokul mezunu	454	36.0
Ortaokul mezunu	182	14.4	Ortaokul mezunu	216	17.1
Lise mezunu	204	16.2	Lise mezunu	310	24.6
Üniversite/Yüksekokul mezunu	63	5.0	Üniversite/Yüksekokul mezunu	159	12.6
Lisansüstü mezunu	6	0.5	Lisansüstü mezunu	12	1.0
Cevap yok	13	1.0	Cevap yok	46	3.7
Toplam	1261	100.0	Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin babalarının eğitim düzeyleri incelendiğinde, % 1.7'sinin okur-yazar olmadığı, % 3.3'ünün okur-yazar olduğu, % 36'sının ilkokul mezunu, % 17.1'inin ortaokul mezunu, % 24.6'sının lise mezunu, % 12.6'sının üniversite ya da yüksek okul mezunu, % 1'inin lisansüstü mezunu olduğu, % 3.7'sinin ise bu soruya herhangi bir cevap vermediği görülmektedir. İlkokul mezunu olma durumu, baba eğitim düzeyi içinde dikkat çekici bir orandadır. Onu % 24,6 ile lise mezunu olma durumu izlemektedir. Öğrencilerin annelerinin eğitim düzeyleri incelendiğinde, % 9.8'inin okur-yazar olmadığı, % 4.9'unun okur-yazar olduğu, % 48.2'sinin ilkokul mezunu, % 14.4'ünün ortaokul mezunu, % 16.2'sinin lise mezunu, % 5'inin üniversite ya da yüksek okul mezunu, % 0.5'inin lisansüstü mezunu, % 1'inin ise bu soruya herhangi bir cevap vermediği görülmektedir. Ortaokul ve lise mezunu olma dışında tüm seçeneklerde anneler babalardan daha az eğitilidir. ADÜ'de öğrenim gören öğrencilerin annelerinin % 48,2 gibi yarıya yakın oranı ilkokul mezunudur. Annelerin önemli bir kısmının tahsil düzeylerinin oldukça düşük olması, öğrencilerin büyük bir kısmının büyük şehir ve şehirde yaşama gerçekleriyle çok bağdaşmamakla birlikte, ailelerin büyük çoğunluğunun kırsal kökenli ve göç ederek şehirlere yerleşmiş bir yapıya sahip olduklarını doğrular nitelikte bir ilişki gösterdiği söylenebilir. Geleneksel Türk aile yapısının, babanın anneden daha tahsilli olması şeklindeki görünümü burada da tekrarlanmaktadır.

1998 yılında yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırması verilerine göre annesi okuryazar olmayanların oranı % 11,9; okuryazar olanlar % 2,5; ilkokul mezunu olanlar % 61,2; ortaokul mezunları % 7,6; lise mezunu olanlar % 10,6 ve üniversite/yüksekokul mezunu olanlar % 6,2 düzeyinde idi. Öğrencilerin anneleri büyük oranda ilkokul mezunuydular.

2003 tarihli ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasında ebeveynlerin öğrenim düzeyleri sorulmuştu. O tarihte öğrencilerin annelerinin % 47,1 oranında ilkokul mezunu oldukları, % 10,2 düzeyinde ortaokul ve % 16,6 düzeyinde lise mezunu oldukları, üniversite/yüksekokul mezunu annelerin oranının % 9,0; okur-yazar olmayan annelerin % 9,6; sadece okur-yazar olan annelerin oranının ise % 6,4 olduğu bulgulanmıştı. Üç araştırmanın bulguları karşılaştırıldığında üniversite/yüksekokul mezunu annelerin oranında 2003'ten bu yana ciddi bir düşüş olduğu, eksilen oranın ortaokul mezunu ve okur-yazar annelerin oranındaki artış lehine yer değiştirdiği anlaşılmaktadır. 1998'de % 61,2 düzeyinde olan ilkokul mezunu anne oranı 2011'de % 48,2'ye düşmüştür. Ortaokul ve lise mezunu anne oranında artış gözlenmektedir.

Benzer bir karşılaştırma babaların öğrenim düzeyleri açısından yapılacak olursa, 1998 yılında yapılan birinci ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırması verilerine göre öğrencilerin babaları % 3,7 oranında okuryazar değil; % 1,3 oranında okuryazar; % 47,7 oranında ilkokul mezunu; % 12,8 oranında ortaokul mezunu; % 19,7 oranında lise mezunu ve % 14,9 oranında üniversite/yüksekokul mezunu idiler.

2003 araştırmasında ilkokul mezunu baba oranı % 39,8 bulunmuşken, 2011’de daha düşüktür. Ortaokul mezunları 2003’te % 13,1 iken 2011’de yükselmiştir. Lise mezunları 2003’te % 20,9 iken 2011’de yükselmiştir. Lisans ve önlisans mezunu babalar 2003’te % 17,4 iken 2011’de düşmüştür. 2003’te okur-yazar olmayan baba yüzdesi 2,6 iken 2011’de 1,7 oranına düşmüştür. Diğer seçeneklerde bindelik düzeylerde aşağı veya yukarı oynamalar sözkonusudur. Annelerin eğitim düzeylerindeki hareket babaların eğitim düzeyleri için de geçerlidir. Ortaokul ve lise (ortaöğretim) mezunu ebeveynlerin oranı artma eğiliminde, bu seviyenin altı ve bu seviyenin üstü düşme eğilimindedir.

Tablo 19. Anne-Baba Mesleği

Anne mesleği	Sayı	%	Baba Mesleği	Sayı	%
Ev hanımı	974	77.2	Asker	17	1.3
Geçici işler	34	2.7	Geçici işler	45	3.6
İşçi	53	4.2	İşçi	204	16.2
Çiftçi	13	1.0	Çiftçi	140	11.1
Memur	36	2.9	Memur	135	10.7
İşsiz	3	0.2	İşsiz	36	2.9
Profesyonel (akademisyen, doktor, mühendis, mimar, avukat vb.)	5	0.4	Profesyonel (akademisyen, doktor, mühendis, mimar, avukat vb.)	15	1.2
Küçük esnaf	14	1.1	Küçük esnaf	71	5.6
Serbest meslek	8	0.6	Serbest meslek	102	8.1
Emekli	82	6.5	Emekli	370	29.3
Diğer	14	1.1	Diğer	56	4.4
Cevap yok	25	2.0	Cevap yok	70	5.6
Toplam	1261	100.0	Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin babalarının meslekleri incelendiğinde, % 3.6’sının geçici işlerde çalıştığı, % 16.2’sinin işçi, % 11.1’inin çiftçi, % 10.7’sinin memur, % 2.9’unun işsiz, % 1.2’sinin profesyonel (akademisyen, doktor, mühendis, mimar, avukat vb.) işlerde çalıştığı, % 1.3’ünün asker, % 5.6’sının küçük esnaf, % 8.1’inin serbest meslek, % 29.3’ünün emekli, % 4.4’ünün diğer mesleklerde çalıştığı, % 5.6’sının ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. Tablonun incelenmesi öğrencilerin üçte bire yakın oranda emekli çocukları olduklarını göstermektedir. Küçük esnaf ve serbest meslek seçeneklerinin karıştırılmaması için anket formunda serbest meslek seçeneğinin yanına parantez içinde “yanında üç ve daha fazla işçi çalıştırıyor” açıklaması eklenmiştir. Bu koşullarda küçük ölçekli işveren şeklinde yorumlanabilecek mesleklere sahip babaların oranı % 8,1’dir.

Öğrencilerin annelerinin meslekleri incelendiğinde, % 77.2’sinin ev hanımı, % 2.7’sinin geçici işlerde çalıştığı, % 4.2’sinin işçi, % 1’inin çiftçi, % 2.9’unun memur, % 0.2’sinin işsiz, % 0.4’ünün profesyonel (akademisyen, doktor, mühendis, mimar, avukat vb.) işlerde çalıştığı, % 1.1’inin küçük esnaf, % 0.6’sının serbest meslek, % 6.5’inin emekli, % 1.1’inin diğer mesleklerde çalıştığı, öğrencilerin % 2’sinin ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. Annesi çalışmakta olan veya çalışıp da emekli olmuş olan öğrencilerin toplam oranı % 20,8’dir. Annesi lise, yüksekokul, üniversite ve lisansüstü eğitilmiş olan öğrencilerin

toplam oranı % 21,7 idi. Bu oran, anne tahsili ile annenin çalışması arasındaki ilişkinin tutarlı olduğunu göstermektedir.

2003 tarihli ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasında ortaya konan bulgulara göre öğrencilerin anne mesleklerinde ev hanımı seçeneği % 74,4 düzeyindedir. Emeklilerin oranı % 12,2 olarak bulunmuştur. 2011 araştırmasında ev hanımı annelerin oranında artış, emeklilerin oranında yarı yarıya azalma görülmektedir. Annesi profesyonel mesleklere sahip olanlar 2003'te % 1,2 iken, 2011'te % 0,4'e düşmüştür. Baba meslekleri açısından karşılaştırıldığında 2003 araştırmasının bulgularına göre öğrencilerin babaları arasında % 39,2 oranı ile emekliler başı çekmekte, onları % 17,7 ile serbest meslek sahipleri, % 13,1 ile orta düzey memur-işçiler ve % 8,4 ile küçük esnaf-çiftçiler izlemektedir. 2001 araştırmasında emeklilerin yüzdesinin düşmekle birlikte tüm meslek grupları içinde en büyük paya sahip olma durumunu koruduğu görülmektedir.

Tablo 20. Ailenin Aylık Geliri

	Sayı	%
500 TL'den az	116	9.2
500-1000 TL arası	390	30.9
1000-1500 TL arası	289	22.9
1500-2000 TL arası	181	14.4
2000-2500 TL arası	92	7.3
2500-3000 TL arası	59	4.7
3000-4000 TL arası	46	3.6
4000 TL'den fazla	34	2.7
Aylık geliri yok	1	0.1
Cevap yok	53	4.2
Toplam	1261	100.0

ADÜ öğrencilerinin ailelerinin haneye giren toplam aylık gelirlerine bakıldığında % 9.2'sinin 500 TL'den az, % 30.9'unun 500-1000 TL arası, % 22.9'unun 1000-1500 TL arası, % 14.4'ünün 1500-2000 TL arası, % 7.3'ünün 2000-2500 TL arası, % 4.7'sini 2500-3000 TL arası, % 3.6'sının 3000-4000 TL arası, % 2.7'sinin 4000 TL'den fazla, % 0.1'inin aylık gelirinin olmadığı, %4.2'sinin ise bu soruya herhangi bir cevap vermediği görülmektedir. Anketin öğrenciler tarafından cevaplandığı 2011 yılının ilk yarısı itibariyle 16 yaşından büyükler için net asgari ücret tutarı 630 TL'dir. Buna göre öğrencilerin % 10'a yakın kısmı ailelerinin asgari ücretin altında gelir sahibi olduklarını belirtmişlerdir. TÜRK-İŞ tarafından düzenli olarak yapılan ve dört kişilik bir ailenin açlık ve yoksulluk sınırlarını gösteren araştırmaya göre anketin yapılmaya başlandığı 2011 Nisan ayı itibariyle Türkiye'de dört kişilik bir ailenin açlık sınırı 870 TL; yoksulluk sınırı ise 2833 TL'dir.⁸ Bu veriler ışığında tablo yeniden incelenecek olursa, 500-100 TL arası dilimde toplam gelir sahibi olan ailelerin % 30,9'luk oranla açlık sınırının hemen altında veya hemen üstünde konumlandığı anlaşılmaktadır. 500 TL'den az geliri olanlarla birlikte ele alındığında % 40'luk bir oranı oluşturan ailelerin önemli bir kısmının açlık sınırının altında, sınırda ya da sınırın hemen üstünde gelire sahip olduğu söylenebilir. Soruna yoksulluk sınırı açısından bakıldığında ise 2500 TL'nin altında gelir sahibi olan ailelerin toplam oranının % 84,2'ye ulaştığı görülmektedir.

2003 tarihli ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasında öğrencilerin ailelerinin toplam aylık gelirleri sorulmuştu. 01.01.2003-31.12.2003 tarihleri arasında asgari ücret 16 yaşından

⁸ <http://www.turk-is.org.tr/source.cms.docs/turkis.org.tr.ce/docs/file/acliknisan11.doc>

büyükler için brüt 306.000.000 TL idi.⁹ Ailesinin aylık toplam geliri 250 milyon TL'den daha az olanlar 2003'te % 9,9; 251-500 milyon TL arasında olanlar % 39,8; 501-750 milyon TL arasında olanlar % 19,8; 751 milyon-1 milyar TL arasında olanlar % 12,8 düzeyinde bulunmuştur. 2011 araştırmasının bulguları ile karşılaştırıldığında ailesi asgari ücretin altında gelire sahip olanların oranının aşağı yukarı aynı olduğu görülmektedir. Asgari ücreti içine alan ve onun hemen altını ve üstünü kapsayan gelir diliminde (2011 araştırmasında 500-1000 TL arası) 2011 araştırması verilerine göre bir düşüş görülmektedir. Burada eksilen yüzdeler daha üst gelir dilimlerine dağılmış görünmektedirler. 2003 araştırmasında asgari ücretin dört katı ve üzeri geliri olan aileler toplam % 15,4'lük yüzdede toplanmaktayken, 2011 araştırmasında (2500 TL ve üzeri) % 11 düzeyinde kalmaktadır.

Tablo 21. Öğrencilerin Toplam Aylık Gelirinin Baba Mesleklerine Göre Dağılımı

Baba Mesleği	Öğrencinin Toplam Aylık Geliri													
	200 TL'ye kadar		200-300 TL arası		300-400 TL arası		400-500 TL arası		500 TL'den fazla		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Asker	1	0,1	2	0,2	4	0,3	4	0,3	5	0,4	1	0,1	17	1,3
Geçici işler	15	1,2	15	1,2	4	0,3	6	0,5	4	0,3	1	0,1	45	3,6
İşçi	51	4,0	56	4,4	44	3,5	34	2,7	18	1,4	1	0,1	204	16,2
Çiftçi	36	2,9	43	3,4	18	1,4	28	2,2	14	1,1	1	0,1	140	11,1
Memur	14	1,1	36	2,9	21	1,7	22	1,7	39	3,1	3	0,2	135	10,7
İşsiz	7	0,6	17	1,3	2	0,2	4	0,3	5	0,4	1	0,1	36	2,9
Profesyonel	3	0,2	1	0,1	-	-	4	0,3	7	0,6	-	-	15	1,2
Küçük esnaf	9	0,7	19	1,5	18	1,4	12	1,0	13	1,0	-	-	71	5,6
Serbest meslek	13	1,0	18	1,4	19	1,5	21	1,7	31	2,5	-	-	102	8,1
Emekli	37	2,9	101	8,0	85	6,7	75	5,9	70	5,6	2	0,2	370	29,3
Diğer	10	0,8	14	1,1	8	0,6	13	1,0	10	0,8	1	0,1	56	4,4
Cevap yok	7	0,6	27	2,1	10	0,8	17	1,3	6	0,5	3	0,2	70	5,6
Toplam	203	16,1	349	27,7	233	18,5	240	19,0	222	17,6	14	1,1	1261	100,0

Araştırmaya katılan öğrencilerin % 16,1'inin eline geçen aylık toplam para 200 TL'ye kadardır. Bunlar arasında baba meslekleri açısından % 4 ile işçiler ve % 2,9 ile çiftçiler öne çıkmaktadır. 500 TL ve üstü ile görece parasal imkanları en fazla olan öğrencilerin baba mesleklerine bakıldığında % 5,6 ile emekliler, % 3,1 ile memurlar ve % 2,5 ile serbest meslek sahipleri görülmektedir. Tüm gelir kategorileri arasında tüm baba mesleklerinden öğrenci bulabilmek mümkündür. Bunun istisnasını babası profesyonel meslek sahibi olup da 300-400 TL arası geliri olan öğrenciler oluşturmaktadır. O kategoride kimse yoktur. Profesyonel meslekler icra eden babaların çocukları toplamdaki oranları en düşük kesimdir. Ancak ellerine geçen para miktarı açısından görece en yüksek düzeydedirler. İşçiler baba mesleği içindeki toplamda en yüksek orana (% 16,2) sahiptirler. Biraz da bu nedenle işçi çocukları arasında her gelir kategorisinde anlamlı oranlara rastlanılmaktadır.

⁹ <http://www.ivdb.gov.tr/pratik/oranlar/uc.htm>

Tablo 22. Ailenin Bakmakla Yükümlü Olduğu Kişi

	Sayı	%
Evet	159	12.6
Hayır	1082	85.6
Cevap yok	20	1.6
Toplam	1261	100.0

Öğrencilere “ailenizin ağır bir hastalık, bedensel engel ya da yaşlılıktan dolayı bakmakla yükümlü olduğu kişi veya kişiler var mı?” diye sorulduğunda % 12.6’sının bakmakla yükümlü olduğu kişiler olduğu, % 85.6’sının olmadığı, % 1.6’sının ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. Bu veri, ADÜ öğrencilerinin aile birliği verileri ile birlikte ele alındığında, çekirdek aile yapısı içinde oldukları sonucunu desteklemektedir.

3.2. SOSYO-KÜLTÜREL ÖZELLİKLER

Bu bölümde öğrencilerin üniversite hayatları esnasında, algılarının kendi gençlik alt-kültürleri dışındaki dünyaya ve toplumsal çevreye ne ölçüde açık olduğunu ortaya koymaya yönelik bulgular gösterilmekte ve tartışılmaktadır.

Tablo 23. Gazete Okuma Sıklığı

	Sayı	%
Birkaç günde bir gazete okurum	453	35.9
Nadiren okurum	382	30.3
Her gün bir gazete okurum	306	24.3
Her gün bir den fazla gazete okurum	56	4.4
Gazete okumuyorum	51	4.0
Cevap yok	13	1.0
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin hangi sıklıkla gazete okudukları incelendiğinde, % 4’ünün gazete okumadığı, % 30.3’ünün nadiren okuduğu, % 35.9’unun birkaç günde bir gazete okuduğu, % 24.3’ünün her gün bir gazete okuduğu, % 4.4’ünün her gün birden fazla gazete okuduğu, % 1’inin ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. Öğrenciler içinde düzenli gazete okuru olanların toplam oranı % 28,7 olarak görünmektedir. Ancak sözkonusu okurluğun matbu gazete okurluğu mu yoksa internet üzerinden gerçekleşen bir okurluk türü mü olduğu bu sorudan anlaşılmamaktadır. O yüzden bu cevaplar sadece öğrencilerin aktüellikleri konusunda bir fikir vermektedir.

2003 tarihli ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasında öğrencilerin gazete okuma alışkanlıklarına ilişkin bulgular ortaya konulmuştur. Buna göre her gün bir gazete okuduğunu bildirenlerin oranı % 23,8’dir ve günümüzde aşağı yukarı değişmemiş görünmektedir. Gazete okumadığını bildiren öğrencilerin oranı 2003’te % 0,6 iken 2011’de % 4 düzeyine çıkmıştır. 2003’te nadiren gazete okuduğunu bildirenlerin oranı % 13,7 iken 2011’de % 30,3’e yükselmiştir.

Tablo 24. Düzenli olarak izlenen periyodik yayın

	Sayı	%
Evet	482	38.2
Hayır	779	61.8
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin düzenli olarak izledikleri periyodik bir yayın olup olmadığı incelendiğinde, % 38.2'sinin düzenli olarak bir yayını takip ettiği, % 54.4'ünün ise takip etmediği; bunun yanı sıra % 7.4'ünün bu soruya cevap vermedikleri görülmektedir. Anket formunda soru formüle edilirken periyodik yayından “gazete, dergi, Internet sitesi vb.” açıklaması yapılmıştır. Özellikle herhangi bir internet sitesinin düzenli izlenmesi ile ilgili olarak, bu soruya “evet” cevabının yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Araştırmayı yapan öğretim elemanları, kişisel tecrübelerinden hareketle öğrencilerin düzenli olarak yayınlanan basılı bir yayın izledikleri kanaatini kuşkuyla karşılama eğilimindedirler.

Tablo 25. Ders Kitabı Dışında Kitap Okuma Sıklığı

	Sayı	%
Mecbur kalmadıkça kitap okumuyorum	100	7.9
Kitap okumam	66	5.2
Nadiren kitap okurum	205	16.3
Yılda birkaç kitap okurum	475	37.7
Ayda birkaç kitap okurum	390	30.9
Cevap yok	25	2.0
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin kitap okuma sıklığı incelendiğinde, % 7.9'unun mecbur kalmadıkça kitap okumadığı, % 5.2'sinin kitap okumadığı, % 16.3'ünün nadiren kitap okuduğu, % 37.7'sinin yılda birkaç kitap okuduğu, % 30.9'unun ayda birkaç kitap okuduğu, % 2'sinin ise bu soruya herhangi bir cevap vermediği görülmektedir. Kitap okuma sıklığını yıllık ve aylık periyodlarla ifade eden % 68,8'lik bir kitle vardır. % 29,4'lük bir dilim neredeyse hiç kitap okumadığını bildirmektedir. Birleşmiş Milletler İnsani Gelişim Raporu'na göre, kitap okuma oranında Türkiye, 173 ülke arasında 86. sırada yer almaktadır. Türk toplumunda kitap okuma oranı orta ve yüksek öğretim dönemi gençliği içinde görece en yüksek düzeye çıkmaktadır. Ancak bu yaşlar için geçerli olan sözkonusu okuma eylemi, ders kitapları, derslere yardımcı kitaplar ve ders bağlamında öğrenciler için zorunlu tutulan kitapları da kapsamaktadır. Çocuk Vakfı tarafından 2006 yılında yapılan "Türkiye'nin Okuma Alışkanlığı Karnesi" araştırmasında, temel ihtiyaç maddeleri sıralamasında Türkiye'de kitabın 235. sırada yer aldığı ortaya çıkmıştı. Aynı araştırma, öğretmenlerin % 63'ünün bazen, üniversite öğretim üyelerinin % 56,2'sinin ayda bir-iki kitap okuduğunu ortaya koymuştu.¹⁰ Bu koşullarda ADÜ öğrencilerinin kitaba olan mesafelerinin Türk toplumunun içinde bulunduğu genel durumla yakından ilişkisi olduğu ve bu durumu yansıttığı söylenebilir. Bu durum aslında üniversitenin genel bünyesinde okumaya karşı tutumu geliştirici bir takım önlemler alınması gerekliliğini ortaya koymuştur.

2003 yılında yapılan ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasında öğrencilerin kitap okuma alışkanlıklarına ilişkin bulgular ortaya konulmuştur. Buna göre kitap okuma

¹⁰ http://www.cocukvakfi.org.tr/resource/pdf/Raporlar/14okuma_aliskanligi_karnesi2006.pdf

alışkanlığım yoktur diyenlerin oranı % 12,8; her ay birkaç kitap okurum diyenlerin oranı % 22,7 ve elimden geldikçe kitap okumaya çalışırım diyenlerin oranı % 60,8 düzeyindedir. 2011 araştırmasının bulguları ile karşılaştırıldığında ilk bakışta kitap okumadığını bildirenlerin oranında önemli bir düşüş olduğu görülmektedir. Ancak mecbur kalmadıkça kitap okumadığını bildirenler, bir başka deyişle kitap okumaya karşı ilginin negatif vurgularla karşılandığı seçeneklere yönelenlerin toplam oranı % 13,1 düzeyine ulaşmaktadır. Bu açıdan kitaba istikrarlı bir biçimde uzak duranların oranında bir azalma yokmuş gibi görünmektedir. Öte yandan ayda birkaç kitap okuduğunu bildiren öğrenciler 2011 araştırmasında % 30,9 düzeyine ulaşmaktadırlar. Bu açıdan 2003 araştırmasına göre önemli bir artış görülmektedir.

Tablo 26. TV İzleme Sıklığı

	Sayı	%
Nadiren TV izliyorum	371	29.4
Bazı programlar için haftada birkaç kez TV izliyorum	276	21.9
Neredeyse hiç TV izlemiyorum	258	20.5
Her gün 1-2 saat izliyorum	239	19.0
Her gün en az 4-5 saat izliyorum	94	7.5
Cevap yok	23	1.8
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin TV izleme sıklığı incelendiğinde, % 7.5'inin bağımlılık düzeyi denilebilecek şekilde, her gün en az 4-5 saat TV izlediği görülmektedir. % 19'unun her gün 1-2 saat izlediği, % 21.9'unun bazı programlar için haftada birkaç kez izlediği, % 29.4'ünün nadiren izlediği, % 20.5'inin neredeyse hiç izlemediği, % 1.8'inin ise bu soruya herhangi bir cevap vermediği görülmektedir. TV ile ilişkisinin oldukça kopuk olduğunu söylenilebilecek olan % 49,9'luk bir kitle bulunmaktadır. Öğrencilik döneminde gerek gençlik alt-kültürünün bir sonucu olarak gerekse yurt benzeri mekanlarda TV'nin toplu izlenmesi mecburiyetinin getirdiği bir sonuç olarak TV izleme sıklığının düşük çıkması beklenir. Günlük düzende TV izlediğini belirten öğrencilerin toplamı % 26,5'tur. Bu oran genel beklentiye uygundur. TV izleme oranının yükselmesi, beğenilen programların toplu halde izlenmesi seçeneği dışında, aileyle birlikte oturma, özel odalarda TV'nin de bulunduğu yurtlarda kalma ya da kira evinde TV bulundurulabilme gibi maddi koşulların varlığı ile ilişkilidir. Önceki veriler, öğrencilerin % 37,7'sinin tek başına TV izleme imkanının olmadığı devlet yurtları ve özel yurtlarda kalıyor olması, TV izleme oranını düşüren bir etken olarak görülebilir. Benzer bir şekilde öğrencilerin % 46.6'sının kiralık evde kaldığı ve gerek ailelerinin ekonomik durumlarının gerekse kendi ellerine geçen toplam paranın görece düşüklüğü sonucu evlerinde TV olmayanların anlamlı bir oran oluşturdukları ve bunun da TV izleme oranını düşüren bir etken olduğu öngörülebilir.

Açık uçlu soru yoluyla, öğrencilerden en beğendikleri ve düzenli izledikleri TV programlarından üç tanesinin adlarını yazmaları istenmiştir. Ortaya çıkan bulgular kategorilendirildiğinde öğrencilerin % 58'i düzenli olarak izledikleri TV programlarının olduğunu belirtmiştir. İzlenen programların nitelikleri, "Kültür/Sanat, Spor, Haber, Eğlence/Magazin, Dizi/Film, Belgesel, Müzik ve Diğer Programlar" şeklinde sınıflandırılmıştır. Buna göre 218 öğrenci sadece dizi ve TV'de gösterilen sinema tarzı programları izlediklerini belirtmiştir. Bu tarz programların en çok ve beğenilerek izlenen ilk üç program arasında 460 kez tekrar edilmektedir. 95 öğrenci sadece Eğlence/Magazin programlarını takip ettiğini belirtmiş ve bu programlar öğrenciler tarafından 318 defa ilk üçte bildirilmiştir. 32 öğrenci sadece Kültür/Sanat programlarını izliyorken bu programlar 102 defa ifade edilmiştir. 23 öğrenci sadece haber programlarını takip ediyorken programları

izleyen öğrenciler bu programları 126 defa üç program içinde belirtmiştir. 16 öğrenci sadece Spor programı izlediğini ifade ederken bu programlar 92 defa üç program içinde belirtilmiştir; 3 öğrenci Belgesel izliyorken bu programlar 22 defa ifade edilmiş; 2 öğrenci Müzik programlarını takip ediyorken 5 defa bu programlar ifade edilmiştir.

Bu verilerden hareketle TV izleyicisi olan öğrencilerin esas olarak Türk toplumunun genel beğenilerini yansıtabilecek biçimde dizi izleyicisi olduğunu, bunu eğlence programlarının takip ettiğini söyleyebiliriz. Ana akım medya olarak bilinen kanallarda, en çok TV izlenen akşam saatlerinde yapılan yayınlar, ADÜ öğrencilerinin TV izleyicisi olanlarının da tercihlerinde üst sıralarda görünmektedir.

Tablo 27. Bilgisayar Kullanabilme

	Sayı	%
Evet	1208	95.8
Hayır	22	1.7
Cevap yok	31	2.5
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin % 95.8'inin bilgisayar kullanmayı bildiği, % 1.7'sinin ise bilgisayar kullanmayı bilmediği görülmektedir. Günümüzde bilgisayar kullanımı, uzmanlık gerektiren programların kullanımı bir tarafa bırakılacak olursa, esas olarak internet kullanımı ile neredeyse özdeş olarak anlaşılmaktadır. 2011 yılı Nisan ayında gerçekleştirilen Hanehalkı Bilişim Teknolojileri Kullanım Araştırması sonuçlarına göre Türkiye genelinde 16-74 yaş grubundaki bireylerde bilgisayar ve İnternet kullanım oranları sırasıyla % 46,4 ve % 45,0'dır. Bilgisayar ve İnternet kullanım oranlarının en yüksek olduğu yaş grubu 16-24 yaş grubudur.¹¹ Intel firması tarafından Kasım 2009'da yaptırılan "Bilgisayar Kullanımı ve Tutum Araştırması"nın sonuçlarına göre bilgisayar kullanmayı bilenlerin oranı 20-24 yaş grubunda % 95,5'e çıkmaktadır.¹² ADÜ öğrencilerinin bilgisayar ve internet kullanım oranları Türkiye ortalamasının bir hayli üzerinde ve kendi akran grubu içindeki genel düzeye uygun durumdadır.

¹¹ <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=8572>

¹² <http://newsroom.intel.com/docs/DOC-1381>

Tablo 28. Bilgisayarı Kullanma Amacı

	Günde iki saatten fazla		Günde en fazla iki saate kadar		Haftada 4-5 saat		Haftada en fazla 2 saat		Nadiren kullanıyoru m		Hiç kullanmıyor um		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Arkadaşlık Siteleri	214	17.0	205	16.3	142	11.3	140	11.1	189	15.0	119	9.4	252	20.0	1261	100.0
Haber / Gazete Okuma	177	14.0	201	15.9	171	13.6	144	11.4	213	16.9	71	5.6	284	22.5	1261	100.0
Sohbet	157	12.5	139	11.0	101	8.0	110	8.7	252	20.0	153	12.1	349	27.7	1261	100.0
Ödev / Araştırma	134	10.6	166	13.2	240	19.0	251	19.9	272	21.6	22	1.7	176	14.0	1261	100.0
Oyun	115	9.1	102	8.1	75	5.9	95	7.5	235	18.6	292	23.2	347	27.5	1261	100.0
Ödev Yazma/Sunu Hazırlama	93	7.4	82	6.5	140	11.1	172	13.6	444	35.2	83	6.6	247	19.6	1261	100.0
Profesyonel Amaçlı Kullanım	56	4.4	47	3.7	50	4.0	48	3.8	244	19.3	401	31.8	415	32.9	1261	100.0
Alışveriş	40	3.2	34	2.7	51	4.0	59	4.7	239	19.0	410	32.5	428	33.9	1261	100.0

Tablonun dikey toplamı % 100'e tamamlanmamaktadır. Çünkü bu tabloda bilgisayarın toplam kullanım süresinin seçeneklere göre bölünmesine yönelik bir soru sorulmamıştır. Bir başka deyişle, öğrenciler günlük kullanım saatlerini işaretlememişler, kullanım amaçlarını zamanlamışlardır. Bu açıdan bakıldığında “günde iki saatten fazla” seçeneği, bilgisayarın günlük kullanım süresini anlatmaz, ilgili amaç için bilgisayarın ne kadar süreyle kullanıldığını anlatır. Dolayısıyla sohbet amaçlı olarak günde iki saatten fazla bilgisayar kullandığını bildiren % 12,5'lük öğrenci grubu, gerçekte bilgisayarı bundan daha uzun bir süre kullanıyor olabilir. Cevabın anlattığı, toplam kullanım süresi içinde sohbet amacıyla kullanımın günde iki saatten fazla olduğudur.

Öğrencilerin % 17'si sosyal paylaşım siteleri de denilen ancak yanısıra salt arkadaş arama-bulma amacıyla faaliyet gösteren sitelerin de dahil olduğu mecralarda günde iki saatten fazla zaman geçirmektedirler. İki saatin üzerinde zaman geçirilen diğer mecralar arasında % 14,0 ile haber/gazete okuma ve % 12,5 ile sohbet gelmektedir. Daha önce gazete okuma sıklığı ile ilgili soruda düzenli gazete okuduğunu bildiren öğrencilerin anlamlı bir kısmının bunu internet üzerinden yaptığı şeklindeki öngörü bu veriyle desteklenmektedir.

Öğrencilerin üçte birine yakını (% 29,4) bilgisayarı arkadaşlık sitelerine girmek amacıyla hiç kullanmadığını bildirmiştir. Öğrencilerin yarısının (% 50,7) bilgisayarda oyun oynamadığını ve % 66,4'ünün alışveriş amacıyla hiç bilgisayar (internet) kullanmadığını görmek

mümkündür. Öğrencilerin arkadaşlık sitelerine girme, oyun oynama ve alışveriş amacıyla bilgisayarı kullanmama oranlarındaki bu yüksekliğin, öğrencilerin büyük çoğunluğunun yurtda kaldıkları düşünüldüğünde bilgisayar ve internete erişimleri ile ilişkili olabileceği düşünülmektedir.

Tablo 29. Madde Kullanımı

	Hiç Kullanmadım		Bir kez denemiştım		Ara sıra kullanırım		Çok sık kullanırım		Kullanıyordum, bıraktım		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Sigara	546	43.3	129	10.2	187	14.8	302	23.9	45	3.6	52	4.1	1261	100.0
Alkol	437	34.7	112	8.9	516	40.9	81	6.4	46	3.6	69	5.5	1261	100.0
Alışkanlık Yapan Diğer Maddeler	856	67.9	25	2.0	13	1.0	20	1.6	21	1.7	326	25.9	1261	100.0

Öğrencilerin sigara kullanımı incelendiğinde, % 43.3'ünün hiç kullanmadığı, % 10.2'sinin bir kez denediği, % 14.8'inin ara sıra kullandığı, % 23.9'unun çok sık kullandığı, % 3.6'sının bıraktığı, % 4.1'inin bu soruya cevap vermediği görülmektedir. Bir kez denemiş olanlar ile bırakmış olanlar hiç kullanmayanlarla birlikte ele alındığında, anketin yapıldığı tarih itibariyle öğrencilerin % 57,1'i sigara kullanmadığı anlaşılmaktadır. Ancak çok sık kullandığını bildirenlerin oranı % 23,9 gibi yüksek sayılması gereken bir oranı oluşturmaya devam etmektedir. Çok sık ve ara sıra kullananların toplam oranı % 38,7 düzeyindedir. 2003 tarihli ADGENÇ Öğrenci Profili araştırmasının bulgularına göre hiç sigara kullanmadığını bildiren öğrenci oranı % 55,5 iken 2011'de % 43,3'e düşmüştür. Ancak 2003 araştırmasında hiç sigara kullanmayanların içinde geçmişte kullanmış ve araştırmanın yapılmış olduğu tarihte kullanmayı bırakmış olanların olup olmadığı anlaşılmadığından, günümüzde oranların ne kadar farklılaştığı tam olarak bilinmemektedir. Buna karşın yukarıdaki tabloda sigara için gösterilen “kullanıyordum bıraktım” seçeneğindeki % 3,6 oranı hiç kullanmadığını bildirenlere eklense dahi % 46,9 oranına ulaşmaktadır ki, her halukarda sigara kullanım düzeyinin geçtiğimiz yıllar içinde yükseldiğini göstermektedir.

Öğrencilerin alkol kullanımı incelendiğinde, % 34.7'sinin hiç kullanmadığı, % 8.9'unun bir kez denediği, % 40.9'unun ara sıra kullandığı, % 6.4'ünün çok sık kullandığı, % 3.6'sının bıraktığı, % 5.5'inin bu soruya cevap vermediği görülmektedir. Alkol kullanma davranışı, sigaraya oranla daha farklı bir görünüm ortaya koymaktadır. Hiç alkol kullanmamış olanların oranı hiç sigara kullanmamış olanların oranından düşüktür. Bunu destekleyecek şekilde ara sıra alkol kullananların oranı ara sıra sigara kullananların oranından hayli yüksektir. Bir başka deyişle, öğrenciler arasında alkol kullanımının sigaraya oranla daha kontrollü bir süreklilik gösterdiği görülmektedir. 2003 tarihli ADGENÇ Öğrenci Profili araştırmasında hiç alkol kullanmadığını bildiren öğrencilerin oranı % 52,6 olarak bulunmuştur. “Haftada bir gün birkaç kadeh” ve “haftada birkaç kez” gibi sıklık bildiren seçenekler sırasıyla % 5,5 ve % 0,6'dır. 2011 araştırmasında seçenek adları farklı olmakla birlikte çok sık kullanırım diyenler % 31,4 düzeyindedir ve 2003'e oranla yükseliş açık bir şekilde görülmektedir. Nitekim bu veriyi destekleyecek biçimde

yukarıdaki tabloda hiç kullanmadım ve bir kez denemiştım diyenlerin toplamı % 41,4 oranı ile 2003'teki hiç kullanmıyorum diyenlerin altındadır.

Öğrencilerin alışkanlık yapan diğer maddelerin kullanımı incelendiğinde, % 67,9'unun hiç kullanmadığı, % 2'sinin bir kez denediğı, % 1'inin ara sıra kullandığı, % 1,6'sının çok sık kullandığı, % 1,7'sinin bıraktığı, % 25,9'unun bu soruya cevap vermediğı görölmektedir. Soruyu cevapsız bırakan öğrencilerin oranı rekor bir düzeydedir. Bu durum kafa karıştırıcı olarak değerlendirilebilir. Gerçekte uyuşturucu kullanmakta ya da en az bir kez denemiş olan öğrencilerin deşifre olmaktan korkarak soruyu cevapsız bırakmış olduklarından şüphelenilebilir. Ancak kesin bir biçimde böyle bir yorum yapmak mümkün değildir. Sorudan kastedilen şeyin uyuşturucu olduğunu anlamamış ve bu yüzden cevap vermemeyi seçmiş öğrenciler olabilir. Araştırma ekibinin, pilot araştırma sonrasında bu sorunun yanlış anlaşıldığı ya da anlaşılamadığı yönünde bir çıkarımda bulunmalarını sağlayacak bir sonuç alınmamıştır. Sorunun neyi kastettiğini anlamış olan öğrencilerin sadece % 67,9'unun "hiç kullanmadım" seçeneğine yönelmiş olmaları kaygı vericidir. Ancak uyuşturucu maddeleri bir kez denemiş olanlar, ara sıra kullananlar, çok sık kullananlar ve kullanıp şimdi bırakmış olanlar, bir başka deyişle bir biçimde uyuşturucu ile temasa geçmiş olanların toplam oranı da % 6,3 gibi çok yüksek sayılması gereken bir orandadır.

2003'te yapılan Öğrenci Profili araştırmasında öğrencilerin uyuşturucu kullanma alışkanlıkları başlığı altında bu konu araştırılmıştır. Hiç kullanmadığını bildirenler % 90,4; sadece denemek için birkaç kez kullandığını bildirenler % 5,8; bağımlı denecek kadar kullananlar % 0,6 ve arasıra kullandığını bildirenler % 0,3 olarak bulgulanmıştır. Bu soruya 2003'te cevap vermeyenlerin oranı sadece % 2,6'dır. 2011 araştırmasının bulguları ile karşılaştırıldığında bu soruya cevap vermeyenlerin oranında on katlık bir artış olduğu görölmektedir. Sadece denemiş olduğunu bildirenlerin oranında düşüş, arasıra kullandığını bildirenlerin oranında yükseliş ve sürekli kullandığını bildirenlerin oranında yine yükseliş eğilimi açıkça görölmektedir.

Tablo 30.1. Sigara Kullanımının Cinsiyetlere Göre Dağılımı

	Hiç Kullanmadım		Bir kez denemiştım		Ara sıra kullanırım		Çok sık kullanırım		Kullanıyordum bıraktım		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Erkek	208	31,7	64	9,7	114	17,4	206	31,4	33	5,0	32	4,9	657	100,0
Kız	338	56,0	65	10,8	73	12,1	96	15,9	12	2,0	20	3,3	604	100,0
Toplam	546	43,3	129	10,2	187	14,8	302	23,9	45	3,6	52	4,1	1261	100,0

Bağımlılık yaratan çeşitli maddeler ile cinsiyetler arasındaki ilişkiyi göstermeye dönük olarak üç adet tablo oluşturulmuştur. Bunlardan ilki, sigara kullanımı ile cinsiyet arasındaki ilişkiyi gösteren yukarıdaki tablodur. Hiç sigara kullanmayanlar arasında kız öğrenciler açık ara erkeklerden fazladır. Bir başka deyişle erkek öğrencilerin sigara ile tecrübesi daha yoğundur. Kız öğrencilerin yarısından fazlası (% 56) hiç

sigara kullanmadığını bildirmiştir. Bir kereliğine deneyenler kızlar ve erkekler arasında çok yakın oranlardadır. Bu seçenekte kızların oranının fazla çıkmasının başlıca nedeni, erkeklerin bir kez denemekle kalmamaları ve çeşitli yoğunluklarda kullanmaya devam etmeleridir. Tiryakilik kavramı ile nitelenebilecek olan çok sık kullanma durumuna bakıldığında erkek öğrencilerde % 31,4 oranı görülmektedir. ADÜ’de öğrenim gören erkek öğrencilerin yaklaşık üçte biri tiryakilik düzeyinde sigara kullanmaktadır. Kız öğrencilerde bu oran erkeklere göre yarı yarıya düşmekte ve % 15,9’a inmektedir. Sigara kullanımının hem kullanıcının sağlığına, hem çevredekilerin sağlığına hem de kişinin bütçesine olan zararı günümüzde tartışma konusu olmaktan çıkmış, açık bir gerçek haline gelmiştir. Üstelik bu gerçeğin geniş toplum kesimlerince giderek daha fazla kabul gördüğü ve sigarayı bırakma kampanyalarına yoğun ilgi gösterildiği bilinmektedir. Buna karşın ADÜ öğrencileri arasında sigara kullanımı özellikle erkek öğrenciler açısından görece yüksek sayılabilir.

Tablo 30.2. Alkol Kullanımının Cinsiyetlere Göre Dağılımı

	Hiç Kullanmadım		Bir kez denemiştim		Ara sıra kullanırım		Çok sık kullanırım		Kullanıyordum bıraktım		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Erkek	176	26,8	46	7,0	289	44,0	74	11,3	33	5,0	39	5,9	657	100,0
Kız	261	43,2	66	10,9	227	37,6	7	1,2	13	2,2	30	5,0	604	100,0
Toplam	437	34,7	112	8,9	516	40,9	81	6,4	46	3,6	69	5,5	1261	100,0

Cinsiyetlere göre alkol kullanımı değerlendirildiğinde sigaraya benzer biçimde kızların içinde hiç kullanmamış olanların erkeklerden açık ara fazla olduğu ancak bu farkın sigara göre daha kapalı olduğu görülmektedir. Nitekim bununla tutarlı biçimde, “bir kez denemiştim” seçeneği kızlar arasında erkeklerden daha yüksektir ve “ara sıra kullanırım” seçeneğinde kızların oranı –erkeklerin yine gerisinde kalmakla birlikte– yükselmektedir. Kızlar arasında çok sık alkol kullandığını bildirenler çok düşük orandadır. Alkol, kullanım yoğunluğu açısından “ara sıra” seçeneğinde sigaraya oranla daha yüksek oranlar vermektedir. Bunun başlıca nedeninin, sigaranın daha sürekli, istikrarlı bir kullanıcılık türüyle ilişkili olması, alkolün ise düzensiz ve süresiz biçimde eğlence, sohbet ya da dertleşme ortamlarının bir tamamlayıcısı olarak devreye girmesi olduğu düşünülebilir.

Tablo 30.3. Alışkanlık Yapan Diğer Maddelerin Kullanımının Cinsiyetlere Göre Dağılımı

	Hiç Kullanmadım		Bir kez denemiştim		Ara sıra kullanırım		Çok sık kullanırım		Kullanıyordum, bıraktım		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Erkek	408	62,1	18	2,7	11	1,7	17	2,6	19	2,9	184	28,0	657	100,0
Kız	448	74,2	7	1,2	2	0,3	3	0,5	2	0,3	142	23,5	604	100,0
Toplam	856	67,9	25	2,0	13	1,0	20	1,6	21	1,7	326	25,9	1261	100,0

Alışkanlık yapan diğer maddeler başlığı altında sigara ve alkol ayrıca sorulduğu için uyuşturucu maddelerin kastedildiği öğrenciler tarafından da algılanmıştır. Bilindiği gibi uyuşturucu maddeler insan bedeni üzerindeki etkileri bakımından çeşitlere ayrılmaktadır ve eroin, kokain gibi ağır uyuşturuculardan esrar ve uyarıcılar gibi hafif uyuşturuculara kadar pek çok türe ayrılmaktadır. Hafif uyuşturucular bağımlılık yapmayan ya da çok uzun süre ve düzenli kullanıma bağlı olarak bağımlılığa yol açmaktadırlar. Bunların en bilinenlerinden biri kafeindir ve ülkemizde yasal bir gıda katkısı olarak kullanılmaktadır. Ancak öğrencilere sorulan soruda kastedilen ve büyük çoğunlukla doğru anlaşıldığı gözlenen, yasal olmayan uyuşturuculara ilişkin tecrübedir.

Bu tür maddeleri hiç kullanmadığını bildiren kız ve erkek öğrencilerin oranı birbirine yakındır. Tüm seçenekler için kızların oranı erkeklerden düşüktür. Bunun nedenlerinden biri, sigara gibi uyuşturucunun da bireysel kontrolü devre dışı bırakabilen ve kullanıcılıkta düzen ve süreklilik çağrışımı yapan bir madde olarak anlaşılması olabilir. Bir diğer neden, yasal olmayan maddelere ulaşım açısından erkek egemen bir toplumda dışa dönük rollerin ağırlıklı olarak erkekler tarafından üstlenilmiş olması, bir başka deyişle kızların uyuşturucuya ulaşabilecekleri ortamlardan erkeklere oranla uzak olmalarıdır.

Tablo 31.1. Sigara Kullanımının Birimlere Göre Dağılımı

	Hiç Kullanmadım		Bir kez denemiştim		Ara sıra kullanırım		Çok sık kullanırım		Kullanıyordum, bıraktım		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	48	50,5	13	13,7	11	11,6	14	14,7	-	-	9	9,5	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	66	44,6	20	13,5	24	16,2	23	15,5	5	3,4	10	6,8	148	100,0
Nazilli IIBF	94	49,0	30	15,6	20	10,4	34	17,7	8	4,2	6	3,1	192	100,0
Tıp Fakültesi	13	50,0	3	11,5	6	23,1	4	15,4	-	-	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	12	33,3	3	8,3	7	19,4	11	30,6	-	-	3	8,3	36	100,0
Aydın Sağlık YO	18	60,0	3	10,0	1	3,3	7	23,3	1	3,3	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	28	46,7	4	6,7	7	11,7	15	25,0	1	1,7	5	8,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	30	33,7	11	12,4	18	20,2	24	27,0	4	4,5	2	2,2	89	100,0
Atça MYO	14	50,0	1	3,6	4	14,3	7	25,0	2	7,1	-	-	28	100,0
Aydın MYO	39	33,3	7	6,0	19	16,2	40	34,2	10	8,5	2	1,7	117	100,0
Bozdoğan MYO	12	50,0	3	12,5	3	12,5	5	20,8	1	4,2	-	-	24	100,0
Çine MYO	27	60,0	4	8,9	6	13,3	5	11,1	1	2,2	2	4,4	45	100,0
Didim MYO	22	52,4	1	2,4	2	4,8	14	33,3	2	4,8	1	2,4	42	100,0
Karacasu MYO	20	34,5	5	8,6	12	20,7	20	34,5	-	-	1	1,7	58	100,0
Koçarlı MYO	4	28,6	-	-	4	28,6	4	28,6	2	14,3	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	6	66,7	1	11,1	1	11,1	1	11,1	-	-	-	-	9	100,0
Nazilli MYO	28	44,4	4	6,3	14	22,2	15	23,8	1	1,6	1	1,6	63	100,0
Söke MYO	11	24,4	3	6,7	6	13,3	20	44,4	3	6,7	2	4,4	45	100,0
Sultanhisar MYO	25	39,7	4	6,3	12	19,0	16	25,4	1	1,6	5	7,9	63	100,0
Yenipazar MYO	29	37,7	9	11,7	10	13,0	23	29,9	3	3,9	3	3,9	77	100,0
Toplam	546	43,3	129	10,2	187	14,8	302	23,9	45	3,6	52	4,1	1261	100,0

Sigara kullanma alışkanlığı ya da bu tecrübeyle üniversitenin birimleri arasındaki ilişkiye bakıldığında, araştırmaya katılan öğrencilerin içinde sigara kullanımının en yoğun olduğu birimin % 44,4 ile Söke MYO olduğu görülmektedir. Söke MYO’da öğrenim gören öğrencilerin neredeyse yarısı çok sık sigara kullandıklarını bildirmişlerdir. Tüm ADÜ’de çok sık sigara kullandığını bildirenlerin oranı % 23,9 olarak bulunmuştu. Yukarıdaki tabloya bakıldığında Ziraat Fakültesi, Beden Eğitimi YO, Turizm İşletme. YO, Aydın MYO, Didim MYO, Karacasu MYO, Koçarlı MYO, Sultanhisar MYO ve Yenipazar MYO’da ADÜ ortalamasının üzerinde tiryakilik düzeyinde kullanım oranları gözlenmektedir. Bir başka deyişle MYO’lar fakültelere oranla daha fazla oranda yüksek sigara kullanımı profili vermektedirler. Koçarlı MYO’da

daha önce kullandığı halde bıraktığını bildirenlerin oranı diğer tüm birimlerden açık ara fazla (% 14,3) bulunmuştur. Bu birimde daha önce hiç sigara kullanmamış olanların oranı görece düşüktür (% 28,6). O halde Karacasu MYO’da sigara kullanımına karşı etkili olmuş bir girişim ya da öğrenciler arasında yaygın kabul görmüş bir sigara karşıtı atmosfer oluşmuş olabilir.

Tablo 31.2. Alkol Kullanımının Birimlere Göre Dağılımı

	Hiç Kullanmadım		Bir kez denemiştim		Ara sıra kullanırım		Çok sık kullanırım		Kullanıyordum, bıraktım		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	42	44,2	9	9,5	32	33,7	3	3,2	1	1,1	8	8,4	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	59	39,9	8	5,4	60	40,5	3	2,0	6	4,1	12	8,1	148	100,0
Nazilli IIBF	77	40,1	27	14,1	64	33,3	9	4,7	8	4,2	7	3,6	192	100,0
Tıp Fakültesi	10	38,5	2	7,7	8	30,8	4	15,4	2	7,7	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	10	27,8	3	8,3	12	33,3	8	22,2	-	-	3	8,3	36	100,0
Aydın Sağlık YO	14	46,7	2	6,7	13	43,3	-	-	1	3,3	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	19	31,7	1	1,7	28	46,7	2	3,3	2	3,3	8	13,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	12	13,5	7	7,9	56	62,9	6	6,7	4	4,5	4	4,5	89	100,0
Atça MYO	16	57,1	1	3,6	10	35,7	-	-	-	-	1	3,6	28	100,0
Aydın MYO	37	31,6	9	7,7	54	46,2	13	11,1	2	1,7	2	1,7	117	100,0
Bozdoğan MYO	4	16,7	3	12,5	14	58,3	3	12,5	-	-	-	-	24	100,0
Çine MYO	22	48,9	8	17,8	12	26,7	-	-	1	2,2	2	4,4	45	100,0
Didim MYO	8	19,0	4	9,5	20	47,6	7	16,7	2	4,8	1	2,4	42	100,0
Karacasu MYO	18	31,0	4	6,9	29	50,0	3	5,2	1	1,7	3	5,2	58	100,0
Koçarlı MYO	4	28,6	2	14,3	7	50,0	-	-	1	7,1	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	6	66,7	-	-	3	33,3	-	-	-	-	-	-	9	100,0
Nazilli MYO	18	28,6	2	3,2	34	54,0	5	7,9	3	4,8	1	1,6	63	100,0
Söke MYO	13	28,9	4	8,9	17	37,8	5	11,1	3	6,7	3	6,7	45	100,0
Sultanhisar MYO	22	34,9	5	7,9	21	33,3	6	9,5	1	1,6	8	12,7	63	100,0
Yenipazar MYO	26	33,8	11	14,3	22	28,6	4	5,2	8	10,4	6	7,8	77	100,0
Toplam	437	34,7	112	8,9	516	40,9	81	6,4	46	3,6	69	5,5	1261	100,0

Çok sık alkol kullandığını bildirenlerin ADÜ genelindeki oranı % 6,4 olarak bulunmuştu. Birimler düzeyinde bakıldığında bu oranın aşıldığı yerler arasında Ziraat Fakültesi, Tıp Fakültesi, Bozdoğan MYO, Aydın MYO, Didim MYO, Söke MYO, Sultanhisar MYO, Nazilli MYO ve Turizm İşletme. MYO görülmektedir. Ziraat ve Tıp Fakülteleri sık alkol tüketimi bildiren öğrencilerin oranlarının diğer birimlere oranla yüksek bulgulandığı iki fakültedir. Bunlar dışında ortalamanın üstünde bulunan tüm birimler, sigara örneğinde olduğu gibi MYO'lardır. Daha önce hiç alkol kullanmadığını bildirenler içinde Kuyucak MYO ve Atça MYO öğrencilerin yarısını aşan oranlarla öne çıkmaktadırlar. Daha önce kullandığı halde bıraktığını bildirenler arasında Yenipazar MYO % 10,4; Tıp Fakültesi % 7,7 ve Koçarlı MYO % 7,1 oranları ile ilk üç sıradadır.

Tablo 31.3. Alışkanlık Yapan Diğer Maddelerin Kullanımının Birimlere Göre Dağılımı

	Hiç Kullanmadım		Bir kez denemiştım		Ara sıra kullanırım		Çok sık kullanırım		Kullanıyordum, bıraktım		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	75	78,9	2	2,1	1	1,1	-	-	-	-	17	17,9	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	107	72,3	4	2,7	-	-	1	0,7	1	0,7	35	23,6	148	100,0
Nazilli IIBF	143	74,5	3	1,6	1	0,5	2	1,0	-	-	43	22,4	192	100,0
Tıp Fakültesi	21	80,8	-	-	1	3,8	2	7,7	1	3,8	1	3,8	26	100,0
Ziraat Fakültesi	16	44,4	2	5,6	1	2,8	1	2,8	3	8,3	13	36,1	36	100,0
Aydın Sağlık YO	27	90,0	-	-	-	-	-	-	-	-	3	10,0	30	100,0
Beden Eğitimi YO	36	60,0	3	5,0	1	1,7	-	-	1	1,7	19	31,7	60	100,0
Turizm İşletme. YO	55	61,8	3	3,4	2	2,2	4	4,5	1	1,1	24	27,0	89	100,0
Atça MYO	20	71,4	-	-	-	-	-	-	-	-	8	28,6	28	100,0
Aydın MYO	76	65,0	-	-	1	0,9	4	3,4	2	1,7	34	29,1	117	100,0
Bozdoğan MYO	17	70,8	1	4,2	-	-	-	-	1	4,2	5	20,8	24	100,0
Çine MYO	34	75,6	-	-	-	-	-	-	1	2,2	10	22,2	45	100,0
Didim MYO	27	64,3	-	-	1	2,4	-	-	2	4,8	12	28,6	42	100,0
Karacasu MYO	35	60,3	2	3,4	1	1,7	1	1,7	2	3,4	17	29,3	58	100,0
Koçarlı MYO	8	57,1	1	7,1	-	-	-	-	-	-	5	35,7	14	100,0
Kuyucak MYO	8	88,9	-	-	-	-	-	-	-	-	1	11,1	9	100,0
Nazilli MYO	48	76,2	-	-	-	-	-	-	1	1,6	14	22,2	63	100,0
Söke MYO	25	55,6	2	4,4	-	-	3	6,7	2	4,4	13	28,9	45	100,0
Sultanhisar MYO	35	55,6	1	1,6	1	1,6	2	3,2	1	1,6	23	36,5	63	100,0
Yenipazar MYO	43	55,8	1	1,3	2	2,6	-	-	2	2,6	29	37,7	77	100,0
Toplam	856	67,9	25	2,0	13	1,0	20	1,6	21	1,7	326	25,9	1261	100,0

Araştırmaya katılan öğrenciler arasında alışkanlık yapan maddelere ilişkin cevaplar birimlerle karşılaştırıldığında çok sık kullandıklarını bildirenler arasında Tıp Fakültesi % 7,7; Söke MYO % 6,7; Turizm İşletme. YO % 4,5; Aydın MYO % 3,4; Sultanhisar MYO % 3,2 ve Ziraat Fakültesi % 2,8 oranları ile genel ortalamanın üzerinde bulgunmıştır. Daha önce kullandığını ancak şimdi bırakmış olduğunu bildirenlere bakıldığında Ziraat Fakültesi % 8,3 oranı ile öne çıkmaktadır. Genel olarak uyuşturucu maddeler için “ara sıra kullanırım” seçeneği boş

kalmaktadır. Bunun nedeninin, kullanılan maddelerin niteliği gereği, ya hiç kullanılmamakta ya da düzenli kullanılmakta olduklarını, bu nedenle alkol gibi kontrollü bir kullanım ve mesafenin söz konusu olmadığını söylemek mümkündür. Ziraat Fakültesi bir kez denemiş olma, çok sık kullanma, ara sıra kullanma ve kullanıp bırakma seçeneklerinin tümünde görece yüksek oranda temsil edilmiştir. Benzer bir durum Turizm İşletme. YO için de geçerlidir. Bu açılardan sözü edilen iki birim, bir örnek olarak Atça MYO'nun tam tersidir. Atça MYO'da kullanım sıklığına ilişkin hiçbir seçenek işaretlenmemiştir fakat cevapsızların oranı % 28,6'dır. Soruya duyulan tepkinin sonucu olarak bu soruyla muhattap olmak istememe ya da tam tersine deşifre olma korkusuyla cevapsız bırakma gibi eğilimler, sorunun yüksek düzeyde cevapsız bırakılmasına yol açmıştır. Bunun sonuçları birimler düzeyinde de gözlenmektedir.

Tablo. 32. Etkinliklere Katılma

	En az haftada bir kez		İki ya da üç haftada bir kez		Ayda en az birkaç kez		Yılda birkaç kez		Neredeyse hiç katılmıyorum		Cevap Yok		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Sportif Etkinlikler	223	17.7	127	10.1	167	13.2	255	20.2	287	22.8	202	16.0	1261	100.0
Sinema	119	9.4	233	18.5	322	25.5	403	32.0	98	7.8	86	6.8	1261	100.0
Geziler	91	7.2	104	8.2	214	17.0	495	39.3	190	15.1	167	13.2	1261	100.0
Konser	43	3.4	61	4.8	124	9.8	604	47.9	238	18.9	191	15.2	1261	100.0
Tiyatro	27	2.1	46	3.6	89	7.1	481	38.1	396	31.4	222	17.7	1261	100.0
Bilimsel Etkinlikler	24	1.9	54	4.3	146	11.6	425	33.7	375	29.7	237	18.8	1261	100.0
Sergiler	16	1.3	38	3.0	64	5.1	384	30.5	500	39.7	259	20.5	1261	100.0

ADÜ öğrencilerinin görece en fazla aktif katılımcısı oldukları etkinliklerin başında spor gelmektedir. Ancak sözkonusu katılım, diğer etkinliklerle kıyaslandığında karşılaşılan göreceli bir yüksekliktir. Haftada en az bir kez spor yapan, spor etkinliğine katılan öğrenciler % 17,7; iki ya da üç haftada bir spor yapanlar % 10,1; ayda birkaç kez yapanlar % 13,2 düzeyindedir. Neredeyse hiç spor yapmayanlar % 38,8 gibi yüksek bir orandadır. Diğer etkinlik türleri için durumun farklı olduğu söylenemez. Görece daha fazla katılım sağlanan ikinci etkinlik türü sinemadır. Öğrencilerin dörtte biri (% 25,5) ayda birkaç kez sinemaya gittiklerini belirtmişlerdir. Öğrencilerin en az katıldıkları etkinliklerin başında sergi ve tiyatro gelmektedir. ADÜ öğrencilerinin % 60,2'si neredeyse hiç sergi gezmediklerini; % 49,1'i ise neredeyse hiç tiyatroya gitmediklerini bildirmişlerdir. Katılım oranlarının en yüksek seyrettiği zamansal periyod aylık ve yıllık olanlardır. Bir başka deyişle öğrencilerin kültür, sanat ve sporla ilişkileri sık ve düzenli değil, geniş aralıklara yayılmış, düzensiz ve istikrarsız bir yapıdadır. Etkinliklere katılma davranışının “kendiliğinden” bir nitelik arzemesi, öğrenciler arasında kültür-sanat ve spora yönelik yüksek bir motivasyonun olmadığı ya da maddi imkanlarının yetersizliği nedeniyle istense dahi katılım sağlanamadığı şeklinde yorumlanabilir. Üniversite bünyesinde bilimsel etkinlikler merkez yerleşkede bir konferans salonunun olması nedeniyle hem gerçekleştirilebilmekte hem de öğrenciler açısından herhangi bir maliyet

içermemektedir. ADÜ'nün diğer kampüs, fakülte ve MYO'ları için aynı şeyi söylemi imkanı maalesef yoktur. Kurulmasının üzerinden yirmi yıla yakın bir süre geçmiş olmasına karşın ADÜ, dağınık bir yerleşime sahip olmasının da etkisiyle altyapı kurma çalışmalarına ciddi bir zaman ve kaynak ayırmaya devam etmektedir ve söz konusu altyapı yatırımları içinde konferans salonları bulunmamaktadır. Bu durum, öğrenciler açısından bilimsel etkinliklere katılma seçeneği ile ilgili olarak, merkez yerleşke dışındaki öğrenciler açısından esas olarak bir yoksunluk sorunudur. Merkez yerleşkede öğrenim gören öğrenciler açısından ise motivasyon düşüklüğü açıklaması büyük oranda geçerli görünmektedir.

Tablo. 32.1. Sportif Etkinliklere Katılmanın Birimlere Göre Dağılımı

	En az haftada bir kez		İki ya da üç haftada bir kez		Ayda en az birkaç kez		Yılda birkaç kez		Neredeyse hiç katılmıyorum		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	16	16,8	7	7,4	7	7,4	22	23,2	21	22,1	22	23,2	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	16	10,8	7	4,7	27	18,2	30	20,3	50	33,8	18	12,2	148	100,0
Nazilli IIBF	38	19,8	15	7,8	22	11,5	39	20,3	50	26,0	28	14,6	192	100,0
Tıp Fakültesi	8	30,8	3	11,5	6	23,1	6	23,1	2	7,7	1	3,8	26	100,0
Ziraat Fakültesi	5	13,9	6	16,7	3	8,3	9	25,0	5	13,9	8	22,2	36	100,0
Aydın Sağlık YO	5	16,7	4	13,3	6	20,0	9	30,0	6	20,0	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	22	36,7	6	10,0	11	18,3	10	16,7	3	5,0	8	13,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	17	19,1	11	12,4	11	12,4	27	30,3	15	16,9	8	9,0	89	100,0
Atça MYO	4	14,3	1	3,6	6	21,4	9	32,1	8	28,6	-	-	28	100,0
Aydın MYO	32	27,4	18	15,4	19	16,2	17	14,5	19	16,2	12	10,3	117	100,0
Bozdoğan MYO	7	29,2	3	12,5	2	8,3	2	8,3	6	25,0	4	16,7	24	100,0
Çine MYO	3	6,7	1	2,2	2	4,4	12	26,7	13	28,9	14	31,1	45	100,0
Didim MYO	7	16,7	8	19,0	8	19,0	10	23,8	7	16,7	2	4,8	42	100,0
Karacasu MYO	6	10,3	4	6,9	5	8,6	14	24,1	15	25,9	14	24,1	58	100,0
Koçarlı MYO	1	7,1	1	7,1	1	7,1	6	42,9	3	21,4	2	14,3	14	100,0
Kuyucak MYO	-	-	-	-	-	-	3	33,3	2	22,2	4	44,4	9	100,0
Nazilli MYO	14	22,2	7	11,1	6	9,5	9	14,3	18	28,6	9	14,3	63	100,0
Söke MYO	6	13,3	12	26,7	8	17,8	2	4,4	10	22,2	7	15,6	45	100,0
Sultanhisar MYO	7	11,1	9	14,3	6	9,5	9	14,3	11	17,5	21	33,3	63	100,0
Yenipazar MYO	9	11,7	4	5,2	11	14,3	10	13,0	23	29,9	20	26,0	77	100,0
Toplam	223	17,7	127	10,1	167	13,2	255	20,2	287	22,8	202	16,0	1261	100,0

Adnan Menderes Üniversitesi öğrencilerinin birimlere göre sportif etkinliklere katılma sıklığını veren tabloya baktığımızda, öğrencilerin toplamının % 22,8'inin neredeyse hiç spor yapmadığını görmekteyiz. Bu oranı, % 13,2 ile yılda birkaç kez seçeneği izlemektedir. Bu durum öğrencilerin neredeyse yarısının sportif faaliyetlere “hiç” katılmadığını ya da “yılda birkaç kez” sportif etkinliklere katıldığını göstermektedir ki bu oran oldukça düşüktür. Birimlere göre bakıldığında, genel olarak en sık spor yapan birim % 36,7 ile Beden Eğitimi YO'dur. Onu % 30,8 ile Tıp Fakültesi, % 29,2 ile Bozdoğan MYO ve % 27,4 ile Aydın MYO izlemektedir. Ayda en az birkaç kez spor etkinliklerine katıldığını bildirenler arasında Aydın Sağlık YO, Beden Eğitimi YO, Atça MYO ve Didim MYO öne çıkmaktadır. İki ya da üç haftada bir kez seçeneğinde ise Söke MYO ve Didim MYO görece yüksek oranlarda temsil edilmektedir. Neredeyse hiç spor etkinliklerine katılmadığını bildirenlerin oranı Fen Edebiyat Fakültesi, Nazilli İİBF, Atça MYO, Yenipazar MYO ve Nazilli MYO'da genel ortalamanın bir hayli üzerine çıkmaktadır. Kuyucak MYO % 44,4'lük cevap vermeme oranı ve sıklık bildiren ilk üç seçenekte hiç temsil edilmemesiyle, spora en mesafeli duran birim gibi görünmektedir.

2008 yılında, Yaşama Dair Vakfı tarafından yapılan “Gençliğin Halleri” adlı çalışma (2008) da benzer bulgular içermektedir. Çalışma Türkiye genelinden farklı eğitim düzeyi ve farklı sosyo ekonomik düzeyden, 16-24 yaş arasındaki 3322 genci kapsamaktadır. Bu çalışmaya göre, gençlerin spor dallarına ilgisi futbolu dışarda bırakırsak % 50'nin üstünde değildir. Spor yapanların oranı ise futbolda dahi % 40'ın üstünde değildir. Sık sık ya da düzenli futbol oynayanlar ise % 23,8 oranında. Futbolu, % 10,3 ile yüzme, % 8,4 ile koşu, jogging, yürüyüş % 8 ile basketbol, % 7,8 ile bisiklet, % 6,3 ile voleybol takip ediyor. Bu profil belirleme çalışmasından elde edilen bulgular, Adnan Menderes Üniversitesi öğrencilerinin spora aktif katılımının BESYO dahil olmak üzere niçin düşük olduğunu düşündürmektedir. Spor etkinliklerine katılma, fakülte ve yüksekokulların kendi bünyelerinde, danışmanların rehberliğinde yapılan kurumsal faaliyetler biçiminde olabildiği gibi, öğrencilerin kendi aralarında kurdukları organizasyonları yoluyla da olabilmektedir. Özellikle erkek öğrenciler arasında halı saha maçları biçiminde futbol oynanabilmektedir. Kültür-sanat ve bilim etkinlikleri seçeneklerinin azlığı ölçüsünde gençlerin enerjilerini kanallı edebilmelerini sağlayan ucuz ve kolay ulaşılabilir etkinliklerin başında spor gelmektedir. Beden Eğitimi öğrencilerinin spor yapmaları veya sporla ilgilenmelerinin yüksek oranda çıkmasının mesleki ilgilerle birleşen bir yönü bulunmaktadır. Ancak tüm birimler birlikte düşünüldüğünde, merkez kampuse görece uzak olanların daha kolay ulaşılabilir ve ucuz olan sportif etkinliklere daha fazla rağbet gösterdiğini, bir anlamda bulundukları bölgenin sosyo-kültürel etkinlikler açısından taşıdığı zayıflığı spora yönelmek suretiyle telafi ettiklerini söylemenin mümkün olmadığı görülmektedir. Bunun iki nedeni olabilir. Birincisi sosyo-kültürel etkinliklere ilginin bütünsel bir sosyo-kültürel formasyonla ilgisi olması, bir başka deyişle spora yönelik ilginin diğer etkinlik türlerine duyulan ilgiyle birlikte artması ve azalmasıdır. Dolayısıyla bu yaklaşımdan hareketle spor, diğer sosyo-kültürel etkinliklerin azlığını telafi edecek bir ikame etkinliği olarak işlev görmemektedir denilebilir. İkincisi, özel olarak spora seyirciliğin dışında aktif bir ilgi duyma eğiliminin, çocukluktan başlayarak edinilmemiş olmasının kültürümüzdeki yaygınlığından söz edilebilir. Gençler, bu açıdan içinde yaşadıkları toplumun aktif spora yönelik genel ilgisizliğinin bir parçası olarak davranmaktadırlar.

Tablo. 32.2. Sinemaya Gitme Davranışının Birimlere Göre Dağılımı

	En az haftada bir kez		İki ya da üç haftada bir kez		Ayda en az birkaç kez		Yılda birkaç kez		Neredeyse hiç katılmıyorum		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	8	8,4	13	13,7	23	24,2	41	43,2	2	2,1	8	8,4	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	9	6,1	27	18,2	33	22,3	52	35,1	20	13,5	7	4,7	148	100,0
Nazilli IIBF	18	9,4	53	27,6	56	29,2	48	25,0	9	4,7	8	4,2	192	100,0
Tıp Fakültesi	8	30,8	9	34,6	5	19,2	3	11,5	1	3,8	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	5	13,9	8	22,2	7	19,4	9	25,0	2	5,6	5	13,9	36	100,0
Aydın Sağlık YO	-	-	5	16,7	9	30,0	15	50,0	1	3,3	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	7	11,7	12	20,0	18	30,0	15	25,0	2	3,3	6	10,0	60	100,0
Turizm İşletme. YO	3	3,4	12	13,5	21	23,6	48	53,9	3	3,4	2	2,2	89	100,0
Atça MYO	-	-	3	10,7	7	25,0	14	50,0	4	14,3	-	-	28	100,0
Aydın MYO	14	12,0	27	23,1	28	23,9	31	26,5	9	7,7	8	6,8	117	100,0
Bozdoğan MYO	1	4,2	3	12,5	8	33,3	6	25,0	3	12,5	3	12,5	24	100,0
Çine MYO	6	13,3	3	6,7	11	24,4	13	28,9	5	11,1	7	15,6	45	100,0
Didim MYO	5	11,9	5	11,9	10	23,8	16	38,1	4	9,5	2	4,8	42	100,0
Karacasu MYO	4	6,9	10	17,2	11	19,0	23	39,7	6	10,3	4	6,9	58	100,0
Koçarlı MYO	1	7,1	1	7,1	6	42,9	5	35,7	1	7,1	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	-	-	2	22,2	3	33,3	2	22,2	1	11,1	1	11,1	9	100,0
Nazilli MYO	15	23,8	18	28,6	15	23,8	14	22,2	-	-	1	1,6	63	100,0
Söke MYO	4	8,9	9	20,0	9	20,0	12	26,7	5	11,1	6	13,3	45	100,0
Sultanhisar MYO	5	7,9	6	9,5	14	22,2	21	33,3	9	14,3	8	12,7	63	100,0
Yenipazar MYO	6	7,8	7	9,1	28	36,4	15	19,5	11	14,3	10	13,0	77	100,0
Toplam	119	9,4	233	18,5	322	25,5	403	32,0	98	7,8	86	6,8	1261	100,0

Sinemaya gitme davranışı açısından fakültelerle MYO'lar arasında bir farklılaşma olduğu dikkat çekmektedir. Aydın'ın ilçelerinde Nazilli dışında sinema salonu bulabilmenin çok zor ya da imkansız olduğu koşullarda, bu etkinliğin düzenli bir biçimde yapılmasının maddi koşulları oluşmamaktadır. Bu açıdan Tıp Fakültesi sinemaya en az haftada bir kez giden öğrencilerin % 30,8'lik oranla en yüksek olduğu birimdir. En az haftada bir kez sinemaya gitme konusunda Ziraat Fakültesi Aydın merkezde, Beden Eğitimi YO ve Nazilli MYO ise Aydın'ın en büyük ilçesi olan Nazilli'de olmalarının sinemayı ulaşılabilir kılması avantajı nedeniyle görece yüksek oranda temsil edilmektedirler. Öğrencilerin genel eğiliminin yılda birkaç kez sinemaya gitmek yönünde olduğu (% 32) görülmektedir. Adnan Menderes Üniversitesi öğrencilerinin sinemaya gitme sıklığına bakıldığında, "haftada en az bir kez" seçeneğinden "yılda birkaç kez" seçeneğine doğru bir artış eğilimi gözlenmektedir. Neredeyse hiç sinemaya gitmediğini bildirenlere bakıldığında, bu seçeneği işaretleyenlerin genel içindeki dağılımlarını gösteren

% 7,8'lik oranın Atça MYO, Sultanhisar MYO ve Yenipazar MYO'da % 14,3; Fen Edebiyat Fakültesi'nde % 13,5; Bozdoğan MYO'da % 12,5; Çine MYO ve Kuyucak MYO'da % 11,1 gibi oranlarla bir hayli aşıldığı görülmektedir. Sinemaya gitmenin, ulaşılabilirlik, bütçe ve kültürel alışkanlık ile ilgisi bulunmaktadır. MYO öğrencilerinde gerek öğrenim gördükleri ilçelerde sinema olmaması, gerek düzenli olarak sinema için ayırabilecekleri bir bütçelerinin olmaması ve gerekse üniversite öğrenimi öncesinde sinemaya gitme alışkanlıklarının kazanılmaması gibi etmenler, bu etkinlik türüne görece uzaklığı açıklamaktadır.

Tablo. 32.3. Tiyatroya Gitme Davranışının Birimlere Göre Dağılımı

	En az haftada bir kez		İki ya da üç haftada bir kez		Ayda en az birkaç kez		Yılda birkaç kez		Neredeyse hiç katılmıyorum		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	-	-	2	2,1	9	9,5	53	55,8	14	14,7	17	17,9	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	-	-	6	4,1	10	6,8	72	48,6	47	31,8	13	8,8	148	100,0
Nazilli IIBF	1	0,5	5	2,6	9	4,7	68	35,4	70	36,5	39	20,3	192	100,0
Tıp Fakültesi	2	7,7	-	-	5	19,2	12	46,2	6	23,1	1	3,8	26	100,0
Ziraat Fakültesi	4	11,1	3	8,3	2	5,6	6	16,7	13	36,1	8	22,2	36	100,0
Aydın Sağlık YO	-	-	1	3,3	1	3,3	20	66,7	7	23,3	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	2	3,3	3	5,0	6	10,0	15	25,0	19	31,7	15	25,0	60	100,0
Turizm İşletme. YO	-	-	7	7,9	4	4,5	37	41,6	34	38,2	7	7,9	89	100,0
Atça MYO	-	-	-	-	2	7,1	19	67,9	7	25,0	-	-	28	100,0
Aydın MYO	5	4,3	10	8,5	8	6,8	56	47,9	24	20,5	14	12,0	117	100,0
Bozdoğan MYO	-	-	1	4,2	4	16,7	5	20,8	10	41,7	4	16,7	24	100,0
Çine MYO	3	6,7	-	-	4	8,9	10	22,2	12	26,7	16	35,6	45	100,0
Didim MYO	1	2,4	-	-	3	7,1	15	35,7	19	45,2	4	9,5	42	100,0
Karacasu MYO	-	-	2	3,4	2	3,4	19	32,8	20	34,5	15	25,9	58	100,0
Koçarlı MYO	-	-	-	-	-	-	6	42,9	7	50,0	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	-	-	-	-	-	-	1	11,1	3	33,3	5	55,6	9	100,0
Nazilli MYO	4	6,3	3	4,8	4	6,3	20	31,7	23	36,5	9	14,3	63	100,0
Söke MYO	2	4,4	1	2,2	3	6,7	10	22,2	18	40,0	11	24,4	45	100,0
Sultanhisar MYO	-	-	1	1,6	3	4,8	11	17,5	22	34,9	26	41,3	63	100,0
Yenipazar MYO	3	3,9	2	2,6	10	13,0	26	33,8	21	27,3	15	19,5	77	100,0
Toplam	27	2,1	47	3,7	89	7,1	481	38,1	396	31,4	221	17,5	1261	100,0

Tiyatro, sinemaya oranla hem daha az yaygın hem de daha özel bir ilgi ve eğilim ile bağlantılı bir sanat dalıdır. Bu nedenle günümüzde sinema izleyicisine oranla daha dar bir toplumsal tabana hitap etmektedir. Bu genel durum, ADÜ öğrencilerinin davranışlarında da yansımakta ve neredeyse hiç tiyatroya gitmeyenlerin oranı % 31,4'ü bulmaktadır. Yılda birkaç kez tiyatroya gittiğini bildirenlerin toplamı % 38,1 düzeyindedir. Haftada bir kez ya da iki-üç haftada bir kez gibi görece daha sık katılım bildiren seçeneklerdeki veri eksikleri, yani hiç kimsenin bu kategorilere girmemesi durumu tiyatro ile ilgili soruda net olarak görülmektedir. En az haftada bir kez tiyatro etkinliğine katıldıklarını bildirenlerin bir kısmının salt izleyiciliği değil, bulundukları birimde gerçekleşen tiyatro topluluğu etkinlikleri veya amatör tiyatro gruplarına oyuncu olarak veya bu grupların sergiledikleri oyunlara izleyici olarak katıldıklarını kastetmiş olmaları muhtemeldir. Bu açıdan Ziraat Fakültesi tiyatroya yüksek bir katılım (% 11,1 ile en az haftada bir) göstermektedir. Çine ve Nazilli MYO'larda öğrenim gören öğrenciler % 6,7 ve % 6,3'lük oranlarla en az haftada bir kez katıldığını bildirenlerin genel ortalaması olan % 2,1'i üç kat fazlasıyla aşmaktadırlar.

Çevre ilçelerdeki MYO'larda öğrenim gören öğrencilerin şehir merkezindekilere göre daha az, şehir merkezindeki MYO öğrencilerinin fakültele göre daha az katılması şeklindeki genel eğilim burada da tekrarlanmaktadır. Oran açısından yığılmanın "yılda birkaç kez" seçeneğinde olduğu görülmektedir. Bu seçeneğe bakıldığında da, fakülde bazında en yoğun Eğitim Fakültesi öğrencileri (% 55,8) yılda birkaç kez tiyatroya gitmektedir. Fen Edebiyat Fakültesi öğrencilerinin yarıya yakını yılda birkaç kez tiyatroya gittiklerini bildirmişlerdir. Ancak Atça MYO % 67,9 ve Aydın Sağlık YO % 66,7 oranları ile yılda birkaç kez tiyatroya gittiklerini bildiren öğrencilerin en yüksek temsil edildiği birimlerdir.

Tiyatroya neredeyse hiç gitmediğini bildiren öğrenciler Koçarlı MYO'da % 50, Didim MYO'da % 45,2 ve Söke MYO'da % 40 gibi yüksek oranlara ulaşmaktadır. Tiyatroya gitme oranlarının Aydın merkez için bile görece düşük olmasının nedeni yorumlanırken, Aydın'da devlet tiyatrolarının bulunmaması, yıl içinde gerçekleştirilen tiyatro etkinliklerinin üniversitede yeterince duyurulmamasının da önemli değişkenler olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Ayrıca Türkiye mühendisler ve Mimarlar Odası İzmir İl koordinasyon Kurulunun 2008 yılında beş ayrı üniversitenin (Celal Bayar Ü. İzmir İleri teknoloji Ü. Dokuz Eylül Ü., Ege Ü., Yaşar Ü.) mühendislik-mimarlık fakültesi öğrencilerini incelediği çalışmada da öğrencilerin en az gerçekleştirdiği sosyal etkinlik seçeneğinin "tiyatro" olduğunun ortaya konulması bir karşılaştırma yapma imkanı vermesi açısından anlamlıdır.

Tablo. 32.4. Bilimsel Etkinliklere Katılmanın Birimlere Göre Dağılımı

	En az haftada bir kez		İki ya da üç haftada bir kez		Ayda en az birkaç kez		Yılda birkaç kez		Neredeyse hiç katılmıyorum		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	1	1,1	4	4,2	10	10,5	42	44,2	18	18,9	20	21,1	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	1	0,7	8	5,4	19	12,8	75	50,7	30	20,3	15	10,1	148	100,0
Nazilli IIBF	4	2,1	15	7,8	35	18,2	62	32,3	41	21,4	35	18,2	192	100,0
Tıp Fakültesi	1	3,8	-	-	3	11,5	14	53,8	6	23,1	2	7,7	26	100,0
Ziraat Fakültesi	-	-	2	5,6	5	13,9	8	22,2	13	36,1	8	22,2	36	100,0
Aydın Sağlık YO	-	-	2	6,7	9	30,0	16	53,3	3	10,0	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	2	3,3	2	3,3	4	6,7	17	28,3	19	31,7	16	26,7	60	100,0
Turizm İşletme. YO	-	-	4	4,5	4	4,5	34	38,2	36	40,4	11	12,4	89	100,0
Atça MYO	-	-	-	-	3	10,7	15	53,6	9	32,1	1	3,6	28	100,0
Aydın MYO	4	3,4	8	6,8	14	12,0	37	31,6	33	28,2	21	17,9	117	100,0
Bozdoğan MYO	-	-	1	4,2	2	8,3	9	37,5	8	33,3	4	16,7	24	100,0
Çine MYO	2	4,4	-	-	2	4,4	11	24,4	14	31,1	16	35,6	45	100,0
Didim MYO	-	-	1	2,4	5	11,9	12	28,6	20	47,6	4	9,5	42	100,0
Karacasu MYO	1	1,7	1	1,7	4	6,9	16	27,6	22	37,9	14	24,1	58	100,0
Koçarlı MYO	-	-	-	-	1	7,1	4	28,6	7	50,0	2	14,3	14	100,0
Kuyucak MYO	-	-	-	-	-	-	1	11,1	4	44,4	4	44,4	9	100,0
Nazilli MYO	5	7,9	4	6,3	6	9,5	16	25,4	23	36,5	9	14,3	63	100,0
Söke MYO	1	2,2	2	4,4	10	22,2	8	17,8	14	31,1	10	22,2	45	100,0
Sultanhisar MYO	1	1,6	-	-	3	4,8	11	17,5	24	38,1	24	38,1	63	100,0
Yenipazar MYO	1	1,3	-	-	7	9,1	17	22,1	31	40,3	21	27,3	77	100,0
Toplam	24	1,9	54	4,3	146	11,6	425	33,7	375	29,7	237	18,8	1261	100,0

Tüm cevaplar içinde bilimsel etkinliklere katılma seçeneği için, yılda birkaç kez ve neredeyse hiç şeklindeki seyreklik bildiren cevapların birbirlerine en yaklaştığı tablolardan biri yukarıdaki tablodur. Bir üniversitenin öğrencilerinin üçte birinin bilimsel etkinliklere tiyatro, sinema ya da gezi gibi yılda sadece birkaç kez katılabilmeleri, üstelik neredeyse hiç bilimsel etkinliğe katılmayanların oranının toplam öğrencilerin üçte birine yaklaşması dikkat çekici bir durumdur. Sıklık bildiren seçeneklerin tümüyle cevapsız bırakıldığı kolonlar incelendiğinde ortaya çıkan durum, çevre ilçelerdeki MYO'lar başta olmak üzere, öğrencilerin gerek bilimsel gerek kültürel atmosfer bakımından ciddi bir kısırlık içinde yaşadıklarını göstermektedir. Tablo 32.4'e bakıldığında, birim gözetmeksizin ADÜ öğrencilerinin % 29,7'sinin neredeyse hiç bilimsel bir

etkinliğe katılmadığı görülmektedir. Bu oran içinde en yüksek sıklığın Koçarlı MYO, Kuyucak MYO, Didim MYO, Turizm İşletme. YO, Ziraat Fakültesi öğrencilerine ait olduğunu görmekteyiz. Diğer taraftan diğer birimlerde de öğrencilerin aktif biçimde bilimsel etkinliklere katıldığını söylemek olanaksızdır. Bu sonucun ortaya çıkmasında, Spor, Sağlık ve Kültür Daire Başkanlığı ve diğer ilgili idari birimlerin öğrencilere sunduğu maddi olanaklar ve bütçe de önemlidir.

Tablo 33.1. Üniversiteye Gelmeden Önce En Uzun İkamet Edilen Yer ve Sportif Etkinliklere Katılma

	En az haftada bir kez		İki ya da üç haftada bir kez		Ayda en az birkaç kez		Yılda birkaç kez		Neredeyse hiç katılmıyoru m		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Büyükşehir	70	18,5	47	12,4	50	13,2	76	20,1	84	22,2	52	13,7	379	100,0
İl Merkezi	47	15,5	30	9,9	46	15,1	64	21,1	65	21,4	52	17,1	304	100,0
İlçe Merkezi	78	21,0	36	9,7	49	13,2	77	20,8	81	21,8	50	13,5	371	100,0
Belde/Kasaba	15	15,2	9	9,1	9	9,1	19	19,2	27	27,3	20	20,2	99	100,0
Köy / Mezra	11	11,8	4	4,3	12	12,9	18	19,4	29	29,0	21	22,6	95	100,0
Cevap yok	2	15,4	1	7,7	1	7,7	1	7,7	1	7,7	7	53,8	13	100,0
Toplam	223	17,7	127	10,1	167	13,2	255	20,2	287	22,8	202	16,0	1261	100,0

Örnekleme oluşturan öğrencilerin, Adnan Menderes Üniversitesi'nde yüksek öğretime başladıkları zamana kadar ikamet ettikleri yerleşim birimi ve sportif etkinliklere katılım durumuna bakıldığında, yaşamın geçirildiği yerleşim birimi ile sportif etkinliklere katılım sıklığı arasında görünür bir ilişki gözlenmektedir. Buna göre, öğrencilerin yaşamlarının büyük kısmını geçirdikleri yerleşim birimi büyüdükçe sportif etkinliklere katılım sıklıklarının arttığı söylenebilir. Köy/mezra kökenli öğrencilerin en az haftada bir ve iki ya da üç haftada bir katılma bildiren seçeneklerdeki temsili diğerlerinden daha düşüktür. Neredeyse hiç spor yapmadığını bildirenler içinde de köy/mezra kökenli öğrencilerin oranı % 29 ile en yüksektir. Bu konuda, üniversitenin hem merkezdeki hem de periferdeki yerleşkelerinde spor tesislerinin artırılması ve tüm öğrencilerin sportif etkinliklere yönelmesini teşvik edecek ortak seçimlik dersler ve kulüp çalışmalarını çeşitlendirmesi önerilebilir.

Tablo 33.2. Üniversiteye Gelmeden Önce En Uzun İkamet Edilen Yer ve Sinemaya Gitme

	En az haftada bir kez		İki ya da üç haftada bir kez		Ayda en az birkaç kez		Yılda birkaç kez		Neredeyse hiç katılmıyorum		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Büyükşehir	36	9,5	74	19,5	110	29,0	119	31,4	26	6,9	14	3,7	379	100,0
İl Merkezi	41	13,5	55	18,1	75	24,7	88	28,9	22	7,2	23	7,6	304	100,0
İlçe Merkezi	31	8,4	76	20,5	93	25,1	117	31,5	31	8,4	23	6,2	371	100,0
Belde/Kasaba	6	6,1	18	18,2	21	21,2	37	37,4	8	8,1	9	9,1	99	100,0
Köy / Mezra	5	5,4	9	9,7	20	21,5	37	39,8	11	9,7	13	14,0	95	100,0
Cevap yok	-	-	1	7,7	3	23,1	5	38,5	-	-	4	30,8	13	100,0
Toplam	119	9,4	233	18,5	322	25,5	403	32,0	98	7,8	86	6,8	1261	100,0

Adnan Menderes Üniversitesi öğrencilerinin sinemaya gitme sıklığı açısından bakıldığında sıralama genel olarak, yılda birkaç kez (% 32,0), ayda birkaç kez (% 25,5), iki ya da üç haftada bir kez (% 18,5), en az haftada bir kez (% 9,4) biçimindedir. Sportif etkinliklere katılım sıklığında olduğu gibi, en az haftada bir kez sinemaya giden öğrencilerin oranı, büyükşehir, il ve ilçe merkezlerinden gelen öğrencilerde yüksektir. En az haftada bir kez sinemaya gittiğini bildirenler içinde il merkezi kökenliler % 13,5 ile öne çıkmaktadır. Köy/mezra kökenli öğrencilerde oran en alt düzeye (% 5,4) düşmekte, neredeyse hiç sinemaya gitmediğini bildirenler içinde ise % 9,7 oranı ile en üst düzeye çıkmaktadır. Bu durumda, kent kültürü ve kentlilik bilincine sahip öğrencilerin sinemaya gitme sıklığının daha yüksek olduğu söylenebilir. Kuşkusuz, kentlilik kültürüne yeterince sahip olmayan öğrencilerin sinemaya gitme sıklığının düşük olması, sınıfsal açıdan gelir düzeyi değişkeni ile ve Aydın ilinin sinema olanaklarının sınırlı olması ve üniversitede film gösterimlerinin yapılmamasının da önemli bir etkisinin olabileceği düşünülebilir. Bu durumda, kent kültürü ve kentlilik bilincine sahip öğrencilerin sinemaya gitme sıklığının daha yüksek olduğu söylenebilir. Kuşkusuz, kentlilik kültürüne yeterince sahip olmayan öğrencilerin sinemaya gitme sıklığının düşük olması, sınıfsal açıdan gelir düzeyi değişkeni ile ve Aydın ilinin sinema olanaklarının sınırlı olması ve üniversitede film gösterimlerinin yapılmaması ile de ilgili olabilir.

Tablo 33.3. Üniversiteye Gelmeden Önce En Uzun İkamet Edilen Yer ve Tiyatroya Gitme

	En az haftada bir kez		İki ya da üç haftada bir kez		Ayda en az birkaç kez		Yılda birkaç kez		Neredeyse hiç katılmıyorum		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Büyükşehir	10	2,6	12	3,2	26	6,9	160	42,2	123	32,5	48	12,7	379	100,0
İl Merkezi	6	2,0	14	4,6	25	8,2	113	37,2	88	28,9	58	19,1	304	100,0
İlçe Merkezi	10	2,7	18	4,9	28	7,5	133	35,8	116	31,3	66	17,8	371	100,0
Belde/Kasaba	1	1,0	2	2,0	6	6,1	36	36,4	33	33,3	21	21,2	99	100,0
Köy / Mezra	-	-	1	1,1	3	3,2	35	37,6	34	34,4	22	23,7	95	100,0
Cevap yok	-	-	-	-	1	7,7	4	30,8	2	15,4	6	46,2	13	100,0
Toplam	27	2,1	47	3,7	89	7,1	481	38,1	396	31,4	221	17,5	1261	100,0

Tiyatroya gitmenin, toplamda, diğer etkinlik türleri arasında en az rağbet gören etkinlik türü olduğu yukarıda gösterilmiştir. Bu etkinlik türünün üniversite öncesi ikamet edilen yer ile bağlantısı yukarıda görülmektedir. Tablodan görüleceği üzere tüm seçeneklerde oranlar aşağı yukarı birlikte yükselmekte ve düşmektedir. Bir başka deyişle tüm katılım seçenekleri için en yüksek değerler neredeyse hiç katılmadıklarını bildiren öğrencilerde yoğunlaşmakta, rakamlar değişmekle birlikte oranların birbirlerine göre sıralanışları esas olarak fazla oynamamaktadır. Bunun istisnası olarak köy/mezra kökenli öğrencilerin haftada bir kez seçeneği içinde hiç gözlenmemeleridir. İki ya da üç haftada bir kez tiyatroya gidenler büyükşehir kökenli öğrencilerde köy/mezra kökenli öğrencilerin üç katına yaklaşmaktadır.

Tablo 33.4. Üniversiteye Gelmeden Önce En Uzun İkamet Edilen Yer ve Bilimsel Etkinliklere Katılma

	En az haftada bir kez		İki ya da üç haftada bir kez		Ayda en az birkaç kez		Yılda birkaç kez		Neredeyse hiç katılmıyorum		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Büyükşehir	5	1,3	19	5,0	48	12,7	121	31,9	129	34,0	57	15,0	379	100,0
İl Merkezi	10	3,3	17	5,6	23	7,6	106	34,9	85	28,0	63	20,7	304	100,0
İlçe Merkezi	9	2,4	13	3,5	51	13,7	123	33,2	106	28,6	69	18,6	371	100,0
Belde/Kasaba	-	-	2	2,0	13	13,1	38	38,4	25	25,3	21	21,2	99	100,0
Köy / Mezra	-	-	2	2,2	11	11,8	35	37,6	28	28,0	19	20,4	95	100,0
Cevap yok	-	-	1	7,7	-	-	2	15,4	2	15,4	8	61,5	13	100,0
Toplam	24	1,9	54	4,3	146	11,6	425	33,7	375	29,7	237	18,8	1261	100,0

En uzun süre ikamet edilen yer ile bilimsel etkinliklere katılma düzeyi arasındaki ilişkiyi gösteren 33.4. no'lu tablo, bilimsel etkinliklere neredeyse hiç katılmama konusunda önceki verilerin tersi bir durumu ortaya koymaktadır. Büyükşehir kökenli öğrenciler il, ilçe, belde/kasaba ve köy/mezra kökenli öğrencilere oranla bilimsel etkinliklere daha ilgisizdirler. Genel oranın % 29,7 olduğu neredeyse hiç katılmıyorum seçeneği, büyükşehir kökenli öğrencilerde % 34'e çıkmakta iken köy/mezra kökenli öğrencilerde % 28 oranı ile ortalamanın altına inmektedir. Sıklık bildiren haftada en az bir kez ve iki ya da üç haftada bir kez seçeneklerinde önceki tablolara benzer bir ilişki görülmeye devam etmekte iken seyrek de olsa katılım bildiren yılda birkaç kez seçeneğinde ilişki tersine dönmektedir. Belde/kasaba kökenli öğrenciler % 38,4 ve köy/mezra kökenli öğrenciler % 37,6 oranları ile yılda birkaç kez bilimsel etkinliklere katıldıklarını bildirerek, daha yüksek bir yoğunlaşma göstermektedirler.

Tablo 34. Etkinliklerin Organizasyonuna Katılma veya İzleme

	Düzenleyici ekipte yer aldım		Düzenlemedim, ancak aktif rol aldım		Sadece İzleyiciydim		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Öğrenci Partileri	94	7.5	125	9.9	537	42.6	505	40.1	1261	100.0
Sportif Etkinlikler	87	6.9	144	11.4	476	37.7	554	44.0	1261	100.0
Geziler	87	6.9	146	11.6	595	47.2	433	34.4	1261	100.0
Bahar Şenlikleri	64	5.1	80	6.3	690	54.7	427	33.9	1261	100.0
Sinema / Tiyatro	57	4.5	97	7.7	671	53.2	436	34.6	1261	100.0
Bilimsel Etkinlik	44	3.5	79	6.3	618	49.0	520	41.3	1261	100.0
Halk Oyunları	41	3.3	66	5.2	489	38.8	665	52.8	1261	100.0
Konserler	35	2.8	91	7.2	670	53.1	465	36.9	1261	100.0
Sergiler	27	2.1	45	3.6	520	41.2	669	53.1	1261	100.0

Öğrencilerden son bir yıl içerisinde organizatör veya izleyici olarak katıldıkları etkinlikleri işaretlemeleri istenmiştir. Böylece bir önceki sorunun daha da açılması hedeflenmiştir. Bir önceki tabloda öğrencilerin görece yüksek ilgi gösterdikleri etkinlik spor olarak görülmekteydi. Ancak bu ilgiden spor yapmayı mı yoksa spor müsabakalarını izlemeyi mi anlamak gerekmektedir. Yukarıdaki tablo bu soru da dahil olmak üzere öğrencilerin pasif izleyiciler mi yoksa aktif katılımcılar mı olduklarını daha açıklıkla ortaya koymaya yöneliktir. Herhangi bir etkinliği gerek birinci dereceden düzenleyen gerekse etkinliğin ortaya çıkmasında aktif tutum gösterenlerin toplamı bahar şenlikleri için %11,4; geziler için % 18,5; öğrenci partileri için % 17,4; konserler için % 10,0; halk oyunları için % 8,5; sergiler için % 5,7; sportif etkinlikler için % 18,3 ve sinema/tiyatro için % 12,2 ve bilimsel etkinlikler için % 9,8 olarak bulunmuştur. Hiçbir kategoride aktif öğrenci oranı yüzde yirmiyi bulmamaktadır. Sergilerde yüzde beş düzeyine kadar gerilemektedir. Cevap vermeyen öğrencilerin oranının bir hayli yüksek oluşu, bir önceki soruda görülen “neredeyse hiç katılmıyorum” seçeneğini işaretlemiş öğrencilerden kaynaklanmaktadır. Ayrıca soruda istenen “son bir yılda” katılmış olma şartı da, bu ölçütü tutturamayan, bir başka deyişle bir etkinliğe aktif-düzenleyici ya da pasif-izleyici olarak en son bir yıldan daha uzun bir süre önce katılmış olan öğrencilerin bu soruyu cevapsız bırakmalarına yol açmış olmalıdır. Son bir yıl içinde yukarıda sayılan etkinliklerden herhangi birini izlediğini bildiren öğrencilerin oranı en yüksek düzeyine % 54,7 ile bahar şenliklerinde ulaşmaktadır ki bu oranın da oldukça düşük sayılması gerektiği ortadadır. ADÜ’nün dağınık bir yerleşkeye sahip olmasının getirdiği nesnel engel, en yaygın, en masrafsız ve en kitlesel katılımlı etkinlik olan bahar şenliklerinde dahi öğrenci kitlesinin yarıya yakınının kapsam dışında kalmasına yol açıyor görülmektedir.

Tablo 35. Sivil Toplum Bilinci

Üyesi Olunan Sivil Toplum Örgütü	Sayı	%
Evet	256	20.3
Hayır	993	78.7
Cevap yok	12	1.0
Toplam	1261	100.0

Öğrencilere “üyesi veya aktif destekçisi olduğunuz herhangi bir öğrenci topluluğu, sivil toplum örgütü veya siyasi parti var mı?” diye sorulmuştur. % 20.3’ünün bir topluluğa üye olduğu, % 78.7’sinin bir topluluğa üye olmadığı, % 1’inin ise; bu soruya cevap vermediği görülmektedir. ADÜ öğrencilerinin örgütlü sivil toplum bilincinden bir hayli uzak bir manzara ortaya koydukları söylenebilir. Öğrencilerin % 80’e yakını üniversite bünyesindeki topluluklara dahi üye değildir. Bu durum sosyal bir topluluk olarak hareket etme bilincinin henüz yeterince gelişmediğinin ya da bu tür gruplaşmalarının kendilerine siyasi açıdan zarar vereceği düşüncesinin yerleşmiş olmasının bir göstergesi olarak düşünülebilir.

3.3. AKADEMİK ÖZELLİKLER

Bu bölümde öğrencilerin üniversitedeki akademik hayata ilişkin tutumları, bilgi kaynaklarına erişimleri, memnuniyet düzeyleri, dersler ve genel işleyiş ile ilgili sorunları olup olmadığı ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Tablo 36. Okul Kütüphanesini Kullanma Sıklığı

	Sayı	%
Hiç gitmedim	368	29.2
Yılda birkaç kez	332	26.3
Ayda en az birkaç kez	289	22.9
En az haftada bir kez	228	18.1
Cevap yok	44	3.5
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin okul kütüphanesini kullanma sıklıkları incelendiğinde, % 18.1’inin en az haftada bir kez, % 22.9’unun ayda en az birkaç kez, % 26.3’ünün yılda birkaç kez, % 29.2’sinin hiç gitmediği, % 3.5’inin ise bu soruya herhangi bir cevap vermediği görülmektedir. Ödev ve araştırma konusunda öğrencilerin öncelikli ve neredeyse yegane başvuru kaynağı internet haline gelmiş görünmektedir. Tüm öğrenci kitlesinin üçte birine yakını okul kütüphanesini hiç kullanmamıştır. Haftalık ve aylık periyotlarda kütüphane kullananların toplam oranı % 51’dir. Şüphesiz kütüphane kullanımına ilişkin bu düşük oranların oluşmasında birim kütüphanelerinin yetersizliği ya da okunulan bölümün kütüphane kullanımını teşvik etmemesi gibi faktörler de etkili olmaktadır. Aynı zamanda öğretim üyelerinin ders işleme metotlarında öğrenciyi araştırmaya yönelten yöntem ve tekniklere yeteri kadar yer vermedikleri, bu yükü çoğunlukla kendilerinin taşıdığı konusunda bir düşünce de oluşmuştur.

Tablo 36.1. Okul Kütüphanesini Kullanma Sıklığının Birimlere Göre Dağılımı

	En az haftada bir kez		Ayda en az birkaç kez		Yılda birkaç kez		Hiç gitmedim		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	29	30,5	33	34,7	24	25,3	3	3,2	6	6,3	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	54	36,5	49	33,1	43	29,1	2	1,4	-	-	148	100,0
Nazilli IIBF	42	21,9	63	32,8	62	32,3	20	10,4	5	2,6	192	100,0
Tıp Fakültesi	9	34,6	7	26,9	8	30,8	2	7,7	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	10	27,8	5	13,9	12	33,3	9	25,0	-	-	36	100,0
Aydın Sağlık YO	3	10,0	5	16,7	15	50,0	7	23,3	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	2	3,3	1	1,7	4	6,7	48	80,0	5	8,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	2	2,2	18	20,2	44	49,4	25	28,1	-	-	89	100,0
Atça MYO	8	28,6	10	35,7	1	3,6	7	25,0	2	7,1	28	100,0
Aydın MYO	15	12,8	31	26,5	38	32,5	31	26,5	2	1,7	117	100,0
Bozdoğan MYO	-	-	2	8,3	2	8,3	18	75,0	2	8,3	24	100,0
Çine MYO	1	2,2	4	8,9	5	11,1	34	75,6	1	2,2	45	100,0
Didim MYO	6	14,3	8	19,0	8	19,0	20	47,6	-	-	42	100,0
Karacasu MYO	1	1,7	11	19,0	11	19,0	35	60,3	-	-	58	100,0
Koçarlı MYO	1	7,1	1	7,1	4	28,6	8	57,1	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	3	33,3	4	44,4	-	-	1	11,1	1	11,1	9	100,0
Nazilli MYO	2	3,2	5	7,9	24	38,1	30	47,6	2	3,2	63	100,0
Söke MYO	14	31,1	5	11,1	10	22,2	14	31,1	2	4,4	45	100,0
Sultanhisar MYO	2	3,2	4	6,3	7	11,1	40	63,5	10	15,9	63	100,0
Yenipazar MYO	24	31,2	23	29,9	10	13,0	14	18,2	6	7,8	77	100,0
Toplam	228	18,1	289	22,9	332	26,3	368	29,2	44	3,5	1261	100,0

Hangi birimin kendi kütüphanesini daha çok kullandığını anlamaya dönük olarak oluşturulan yukarıdaki tabloda, toplamda okul kütüphanesini hiç kullanmamış olanların % 29,2 gibi yüksek bir oranda olduğu görülmektedir. Tüm seçenekler içindeki en yüksek oran okul kütüphanesine hiç gitmemiş olanlardadır. Birimlerin örneklem içindeki ağırlıkları ile karşılaştırılarak okunduğunda birim kütüphanesini kullanmayanların Beden Eğitimi YO öğrencileri içinde daha yoğun olduğu görülmektedir. Beden Eğitimi YO öğrencileri çok daha yüksek oranda kütüphaneden uzak görünse de, eğitimlerinin konusu itibarıyla bu durum olağan karşılanmalıdır. Merkez Kütüphaneye yakınlık ve öğrenim görülen bölümlerin kütüphane kullanımını gerektirmesi gibi nedenlerle Eğitim Fakültesi ve Fen Edebiyat Fakültesi, kütüphane kullanımının yoğunlaştığı birimlerdir. Merkez kampüsteki merkez kütüphane öncelikle Fen Edebiyat ve Eğitim Fakültesi öğrencilerinin işine yarıyor görülmektedir. Genel olarak merkez ve çevredeki MYO'larda öğrenim gören öğrencilerin birim kütüphanesini kullanmaktan uzak durdukları ve birim kütüphanesine hiç gitmediğini bildirenlerin oranının tüm öğrencilerin dörtte üçüne yaklaşacak kadar yoğun olduğu görülmektedir. MYO'lar içinde kütüphane kullanımının görece yoğun olduğu birimler Kuyucak, Söke, Yenipazar ve Atça MYO'larıdır.

Tablo 37. Kullanılan Bilgi Kaynakları

	İlk Sıra		İkinci Sıra		Üçüncü Sıra	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Fakülte/Yüksek Okul Kütüphanesi	178	14,1	146	11,6	170	13,5
Merkez Kütüphanesi	124	9,8	133	10,5	123	9,8
Ödev Siteleri	301	23,9	401	31,8	155	12,3
İnternet Veri Tabanları	536	42,5	270	21,4	127	10,1
Halk Kütüphanesi	14	1,1	51	4,0	78	6,2
Diğer Üniversitelerin Kütüphaneleri	3	0,2	22	1,7	33	2,6
Gazeteler	7	0,6	48	3,8	78	6,2
Diğer Kaynaklar	13	1,0	53	4,2	278	22,0
Hiçbiri	37	2,9	37	2,9	41	3,3
Cevap Yok	48	3,6	100	7,8	178	14,0
Toplam	1261	100,0	1261	100,0	1261	100,0

Öğrencilere “ödev, proje veya araştırmalarınızda kullandığınız bilgi kaynaklarının ilk üçünü kullanma sıklığınıza göre 1,2,3 şeklinde sıralayınız” diye sorulduğunda internet veri tabanları % 42,5 ile ilk sırayı almakta, onu yine internet kaynağı olan ödev siteleri seçeneği % 23,9 ile takip etmektedir. Birincil başvuru kaynağı olarak interneti kullanan öğrencilerin toplamı % 66,4’ü bulmaktadır. Bir önceki tabloyu tamamlayan bu veriler, öğrencilerin matbu kaynaklar yerine internete yönelme davranışının büyük ağırlık taşıdığını göstermektedir. İnternet kaynaklarından ulaşılan bilgilerin sağlıksızlığı, denetimsizliği ve işe yararlığı son derece tartışmalıdır ve öğrenciler herhangi bir ödev ya da bilgi amaçlı olarak karşısına ne çıkarsa onu doğru kabul etme eğilimindedirler. Bu koşullarda öğrencilerin hiç olmazsa bilimsel veri tabanlarına yönelik bir yönlendirmeye rehberliğe ihtiyaçları olduğu düşünülebilir. Merkez kütüphane üzerinden öğrencilerin güvenilir veri tabanlarından yararlanmaları ya da internette güvenilir olan ile olmayan bilgileri nasıl ayıdedebilecekleri üzerine bilgilendirilmeleri konusu ele alınmalıdır.

Tablo 38. Uygulamalı Ders ve Çalışmalar

	Çok yeterli		Kısmen Yeterli		Fikrim Yok		Pek yeterli değil		Hiç yeterli değil		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Uygulamalı Çalışmalar Ayrılan Süre	159	22,0	310	43,0	43	6,0	129	17,9	80	11,1	721	100,0
Uygulamalı Çalışmaların İçeriğinin Doyuruculuğu	124	17,1	254	35,2	90	12,4	149	20,9	104	14,4	721	100,0
Öğretim Üyesinin Derse / Çalışmaya Katkısı	193	26,7	280	39,0	87	12,0	96	13,3	65	9,0	721	100,0
Kullanılan Materyalin Zenginliği	111	15,4	246	34,1	103	14,3	153	21,3	108	14,9	721	100,0

Her birimde uygulamalı dersler yoktur. Ancak yukarıdaki soru, öğrencilerin uygulamalı dersten ne anlamaları gerektiği konusunda açık seçik bir fikre sahip olmadıklarını da ortaya koymaktadır. 721 öğrenci uygulamalı ders ve çalışmaların olduğunu, 500 öğrenci uygulamalı ders ve çalışmaların olmadığını bildirmiş ve 40 öğrenci de soruya cevap vermemiştir. . Cevapsız oranının yüksekliği, öğrencilerin uygulamalı ders kavramı konusunda net olmadıklarını da gösterebilir. Öğrenim gördüğü bölümde uygulamalı derslerin ve

alışmaları olduğunu bildiren öğrenciler üzerinden yukarıdaki tablo oluşturulmuştur. Uygulamalı çalışmalara ayrılan süreyi esas olarak yeterli bulanların oranı % 65'i bulmaktadır. Öğrencilerin % 52,3' uygulamalı derslerin içeriklerini doyurucu bulmaktadır. Süre hakkında pek sorun gözükmemekle birlikte daha doyurucu bir içerik talebi ne çıkmaktadır. Öğretim yelerinin uygulamalı derslerdeki performansı % 65,7 oranında esas olarak yeterli bulunmaktadır. Ancak materyal kullanımı konusunda doyuruculuk talebine benzer şekilde oranlar dengeye yaklaşmakta, yeterli bulanların toplamı % 45,5; yetersiz bulanların oranı % 36,2'ye çıkmaktadır.

Tablo 39. Üniversitemizin Çözülmesi Beklenen Sorunları														
	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülsün iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Sosyal mekanların yetersizliği	709	56.2	185	14.7	71	5.6	61	4.8	40	3.2	195	15.5	1261	100.0
Sportif faaliyetlerin yetersizliği	630	50.0	187	14.8	131	10.4	59	4.7	47	3.7	207	16.4	1261	100.0
Sosyal ve kültürel etkinlik sayısının azlığı	603	47.8	209	16.6	107	8.5	52	4.1	59	4.7	231	18.3	1261	100.0
Merkez kampusta bağlantının yetersizliği	511	40.5	139	11.0	177	14.0	77	6.1	85	6.7	272	21.6	1261	100.0
Ortak kullanım alanların temizliği	499	39.6	200	15.9	104	8.2	149	11.8	66	5.2	243	19.3	1261	100.0
Kurs ve staj imkânlarının sınırlılığı	440	34.9	181	14.4	238	18.9	77	6.1	67	5.3	258	20.5	1261	100.0
Danışmanlık hizmetlerinin yetersizliği	440	34.9	202	16.0	171	13.6	99	7.9	93	7.4	256	20.3	1261	100.0
Ulaşım	434	34.4	253	20.1	65	5.2	186	14.8	103	8.2	220	17.5	1261	100.0
Laboratuvar ve yardımcı malzeme yetersizliği	424	33.6	170	13.5	247	19.6	80	6.3	66	5.2	274	21.7	1261	100.0
Kaliteli yemek	380	30.1	172	13.6	272	21.6	99	7.9	82	6.5	256	20.3	1261	100.0
Fakülte/Yüksek Okul Kütüphanesinin yetersizliği	337	26.7	202	16.0	237	18.8	147	11.7	88	7.0	250	19.8	1261	100.0
Öğrencilere verilen sağlık hizmetleri	334	26.5	163	12.9	321	25.5	92	7.3	66	5.2	285	22.6	1261	100.0
Üniversitedeki bürokratik işleyişin hantallığı	296	23.5	168	13.3	296	23.5	84	6.7	105	8.3	312	24.8	1261	100.0
Öğretim elemanlarının öğrenciye karşı olumsuz tutumları	278	22.0	185	14.7	168	13.3	177	14.0	188	14.9	265	21.0	1261	100.0
İdari personelin öğrenciye karşı olumsuz tutumları	276	21.9	171	13.6	174	13.8	166	13.2	191	15.1	283	22.4	1261	100.0
İdeolojik gruplaşmalar	220	17.4	149	11.8	363	28.8	112	8.9	98	7.8	319	25.3	1261	100.0
Merkez Kütüphanenin yetersizliği	149	11.8	116	9.2	432	34.3	145	11.5	110	8.7	309	24.5	1261	100.0
Diğer	31	2.5	7	0.6	20	1.6	6	0.5	9	0.7	1188	94.6	1261	100.0

Öğrenciler açısından üniversite hayatlarında karşılaştıkları gündelik akış içinde “sorun” olarak algıladıkları konuları tespit etmek ve bunların çözümü konusunda ne kadar aciliyet beklentisi içinde olduklarına dair bir soruşturma yapmak amacıyla sorular sorulmuş ve yukarıda görülen tablo oluşturulmuştur. Soruya cevap vermeyenlerin oranının tüm sorular için yüksek düzeylerde olduğu görülmektedir. Bunun başlıca nedeni, yukarıdaki soruya cevap verebilmenin yeter şartının, öğrencinin gündelik hayat akışı içinde, kendisine sunulan seçeneklerle ilgili bir deneyimsel temasa geçmiş olmasıdır. Ancak bu temas ve deneyimden sonra, öğrenci ilgili konuda bir sorun olup olmadığına ilişkin fikir geliştirebilecektir. Örneğin, öğrenciliği sırasında hiç hastalanmamış ya da hekim karşısına çıkmasını gerektirecek ölçüde ağır bir hastalık geçirmemiş bir öğrencinin ADÜ’de “sağlık hizmetlerinin yeterlilik düzeyi” ile ilgili bir kanaat oluşturması mümkün olmayabilir ya da ancak

dolaylı kanallardan, yani başka arkadaşlarından duyduklarından hareketle “önyargılar” biçiminde oluşabilir. Bu açıdan bakıldığında, ilgili seçeneği cevapsız bırakmış öğrencilerin o konuda bir sorun algısı içinde olmadıklarını söylemek mümkündür.

Yukarıdaki tabloda veriler, araştırmaya katılan öğrencilerin öncelikli sorun olarak gördükleri seçeneklere göre sıralanmıştır. Buradan görüldüğü gibi, öğrenciler dersler dışında zaman geçirdikleri sosyal yaşam alanlarının yetersizliği konusunda % 56 gibi yüksek bir oranda hemen çözülmeli seçeneğine yığılmaktadır. Verilerden görüldüğü gibi, ADÜ öğrencilerinin öncelikli sorun olarak görmediklerini söyleyebileceğimiz pek az şey vardır. Öncelikli sorun ve çözümler iyi olur seçeneklerinin toplamı ancak laboratuvar ve yardımcı malzeme yetersizliği seçeneğinden başlayarak % 50’nin altına inmektedir.

Öğrencilerin **sosyal mekanların yetersizliği** ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 56.2’sinin önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 14.7’sinin çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözümler daha iyi olacağını, % 5.6’sının bu konuda fikri olmadığını, % 4.8’inin önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 3.2’sinin böyle bir sorunları olmadığını, % 15.5’inin ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. Sosyal mekan denildiğinde, kantinler, park ve bahçeler, (konser, tiyatro, sinema, konferans, oyun amaçlı) salonlar ve kafeteryalar gibi alanlar akla gelmektedir. Merkez kampüsün dahi bu açılarından yeterince gelişmiş olmadığı ortadadır. Çevre kampüslerde ve MYO’larda ise durumun tümüyle öğrencinin aleyhine olduğu anlaşılmaktadır. Mevcut durum, öğrenciler açısından üniversite yaşamının öğrenim süreci dışında aynı zamanda bir sosyalleşme ve kültürleşme atmosferi olmadığını göstermektedir. Oysa üniversite salt öğrenim-öğretim faaliyetine indirgenerek tümüyle işlevsel bir temelde ele alınmamalıdır. Aksi takdirde bir gençlik altkültürü olarak “üniversitelilik” kimliğinin oluşması güçleşir ve aidiyet hissi oluşamaz. Bu da, son tahlilde öğrenim performansını ve başarı güdüsünün zayıf kalmasına neden olarak, başlangıçtaki işlevin de sağlıklı bir biçimde yerine getirilmesini zorlaştırır. Daha az sosyal mekan, derslerin öğrenciler tarafından daha çok izlenmesi anlamına gelmez. Aksine daha çok sosyal mekan, üniversite kampüsünün dersleri de kapsayacak biçimde bir yaşam mekanına dönüşmesini sağlar. ADÜ kampüsleri toplamında bunun ciddi bir eksiklik olduğu anlaşılmaktadır.

Öğrencilerin **sportif faaliyetlerin yetersizliği** ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 50’sinin önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 14.8’inin çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözümler daha iyi olacağını, % 10.4’ünün bu konuda fikri olmadığını, % 4.7’sinin önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 3.7’sinin böyle bir sorunları olmadığını bildirdikleri, % 16.4’ünün ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. Daha önce ortaya konan verilerde, öğrencilerin spor etkinliğine tüm kolay ulaşılabilirliğine ve kitle beğenilerine en yakın etkinlik türü olmasına karşın yeteri kadar ilgi göstermedikleri anlaşılmıştı. Yukarıdaki verilerle karşılaştırıldığında, öğrencilerin spor yapmalarını ve izlemelerini mümkün kılacak yatırımlar yapıldığı takdirde karşılığını bulacağını söylemek mümkündür. Öğrencilerin spora ilgisiz oldukları için değil fakat yeterli ve yaygın kanalları bulamadıkları için görece spora uzak bir manzara sergiledikleri söylenebilir. 2003 yılında yapılan ADÜ GENÇ Öğrenci Profili araştırmasında ortaya konulan bulgulara göre sportif faaliyetlerin yetersiz olduğu seçeneğine “kesinlikle katılıyorum” cevabını veren öğrencilerin oranı % 41,3; “katılıyorum” cevabını verenlerin oranı % 29,7 düzeyindedir. 2011 araştırmasının bulguları, aradan geçen zamanda sportif faaliyetlerden daha yüksek doyum sağlayan öğrenci oranında bir azalma eğiliminin olmadığını, aksine sorun algısının büyüdüğünü göstermektedir.

Öğrencilerin **sosyal ve kültürel etkinlik** sayısının azlığı ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 47.8’inin önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 16.6’sının çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözümler daha iyi olacağını, % 8.5’inin bu konuda fikri olmadığını, % 4.1’inin önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 4.7’sinin böyle bir sorunu olmadığını, % 18.3’ünün ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. Veriler son derece açıktır ve ADÜ öğrencileri, dersler dışında gelişimlerine katkı yapacak sosyo-kültürel

etkinliklerin yetersizliğine işaret etmektedirler. 2003'te yapılan Öğrenci Profili araştırmasının bulgularına göre sosyal ve kültürel faaliyetlerin yetersizliği yargısına katılanların toplam oranı % 81,1 düzeyindeydi. Soruya cevap vermeyenlerin % 4,4; fikri olmadığını bildirenlerin ise % 6,7 düzeyinde olduğu 2003 araştırması ile 2011 araştırmasının verileri karşılaştırıldığında cevap vermeyenlerin oranının büyük artış gösterdiği, fikri olmayanların oranında % 2'ye yakın artış olduğu ve acil çözüm bekleyen sorun algısında azalma olduğu anlaşılmaktadır.

Önemli sorun alanlarından biri de **merkez kampüsle, çevre kampüslerin uzaklığından** doğmaktadır. Çevre kampüslerdeki ve ilçelerdeki öğrencilerin, merkezde öğrenim gören öğrencilerin sahip olduğu bazı avantajlara sahip olamadıklarını düşünmeleri yaygın bir eğilimdir.

Ortak kullanım alanları, en başta tuvaletler, daha sonra merdivenler, koridorlar ve bahçe alanlarıdır. Öğrencilerin ortak kullanım alanların temizliği ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 39.6'sının önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 15.9'unun çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözülse daha iyi olacağını, % 8.2'sinin bu konuda fikri olmadığını, % 11.8'inin önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 5.2'sinin böyle bir sorunları olmadığını, % 19.3'ünün ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir.

Öğrencilerin **ulaşım** ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 34.4'ünün önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 20.1'inin çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözülse daha iyi olacağını bildirdikleri görülmektedir. Birimlere göre farklılık olması beklenebilecek bir konu olmasına karşın, oranların toplamdaki yüksekliği aşağı yukarı her birimde anlamlı oranlarda ulaşımı öncelikli sorun olarak gören bir öğrenci kitlesinin varlığına işaret etmektedir. Tablo 8'de ortaya konan veriler tekrar hatırlanacak olursa, ulaşımın ADÜ öğrencilerinin ellerine geçen toplam aylık geliri harcadıkları üçüncü önemli gider kalemi olduğu belirlenmişti. Ulaşımın öncelikli sorun olduğuna ilişkin bulgular bu olguyla bağlantılı olarak değerlendirilmelidir.

Öğrencilerin onlara verilen **sağlık hizmetleri** ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 26.5'inin önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 12.9'unun çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözülse daha iyi olacağını, % 25.5'inin bu konuda fikri olmadığını, % 7.3'ünün önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 5.2'sinin böyle bir sorunları olmadığını, % 22.6'sının ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir.

Öğrencilerin **yemek kalitesi** ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 30.1'inin önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 13.6'sının çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözülse daha iyi olacağını, % 21.6'sının bu konuda fikri olmadığını, % 7.9'unun önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 6.5'inin böyle bir sorunları olmadığını, % 20.3'ünün ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. 2003 tarihli Öğrenci Profili araştırmasında "Öğrenci yemekhanesinde çıkan yemekler kalitesiz" yargısına kesinlikle katıldıklarını bildirenlerin oranı %7,3; katıldıklarını bildirenlerin oranı ise % 9,3 olarak bulunmuştu. Bu yargıya katılmayanların toplam oranı % 29,9 düzeyindeydi. 2003'te bu soruya cevap vermeyenlerin oranı % 12,2 düzeyindeydi. 2011 araştırmasının bulguları ile karşılaştırıldığında cevap vermeyenlerin oranında ciddi bir artış olmasına karşın bu konuyu bir sorun olarak görmeyenlerin toplam oranının % 14,4 olarak gerçekleştiğini, bir başka deyişle 2003'ten 2011'e yemek kalitesi konusundaki sorun algısının artma eğilimi gösterdiği anlaşılmaktadır.

Öğrencilerin **kurs ve staj imkanlarının** sınırlılığı ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 34.9'unun önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 14.4'ünün çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözülse daha iyi olacağını, % 18.9'unun bu konuda fikri olmadığını, % 6.1'inin önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 5.3'ünün böyle bir sorunları olmadığını, % 20.5'inin ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir.

Öğrencilerin **danışmanlık** hizmetlerinin yetersizliği ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 34.9'unun önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 16'sının çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözülse daha iyi olacağını, % 13.6'sının bu konuda fikri olmadığını, % 7.9'unun önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 7.4'ünün böyle bir sorunları olmadığını, %

20.3'ünün ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. 2003'te yapılan ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasının bulguları ile karşılaştırıldığında akademik danışmanlık sisteminin işleyişinin iyi olduğunu düşünenlerin toplam oranının % 32,2; fikri olmayanların % 31,7; bu yargıya katılmayanların toplam oranının ise % 23,8 olarak bulgulandığı görülmektedir. 2011 araştırmasına bakıldığında bu konuda fikri olmayanların yarıdan daha fazla ölçüde azaldığı, bu konuyu sorun olarak görmeyenlerin toplam oranının % 15,3 düzeyi ile 2003'ün altına indiğini, bir başka deyişle bu konudaki sorun algısının artma eğilimi gösterdiği anlaşılmaktadır.

Öğrencilerin **laboratuvar ve yardımcı malzemenin** yetersizliği ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 33.6'sının önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 13.5'inin çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözülsede daha iyi olacağını, % 19.6'sının bu konuda fikri olmadığını, % 6.3'ünün önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 5.2'sinin böyle bir sorunu olmadığını, % 21.7'sinin ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir.

Öğrencilerin **idari personelin öğrenciye karşı** olumsuz tutumları ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 21.9'unun önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 13.6'sının çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözülsede daha iyi olacağını, % 13.8'inin bu konuda fikri olmadığını, % 13.2'sinin önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 15.1'inin böyle bir sorunu olmadığını, % 22.4'ünün ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. 2003'te yapılan ADÜGENÇ Öğrenci Profili araştırmasında "okulumuzda görevli memurlar öğrencilere karşı kaba davranıyorlar" yargısı hakkında öğrencilerin ne düşündükleri sorulmuş ve bu yargıya katıldığını bildirenlerin toplam oranı % 31,4; bu konuda fikri olmayanların oranı % 16,6; katılmayanların toplam oranı % 46,2; cevap vermeyenlerin oranı % 5,8 olarak bulunmuştur. 2011 araştırmasının sonuçları ile karşılaştırıldığında bu konunun bir sorun olarak algılanmadığını bildirenlerin toplam oranı 2011'de % 28,9'dur. Cevap vermeyenlerin oranında büyük bir artış vardır. Genel eğilimin bu konudaki sorun algısının azalması yönünde olduğu söylenebilir.

Öğrencilerin **üniversitedeki bürokratik işleyişin** hantallığı ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 23.5'inin önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 13.3'ünün çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözülsede daha iyi olacağını, % 23.5'inin bu konuda fikri olmadığını, % 6.7'sinin önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 8.3'ünün böyle bir sorunu olmadığını, % 24.8'inin ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir.

Öğrencilerin **öğretim elemanlarının öğrenciye karşı** olumsuz tutumları ile ilgili görüşleri incelendiğinde, % 22'sinin önemli bir sorun olduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini, % 14.7'sinin çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözülsede daha iyi olacağını, % 13.3'ünün bu konuda fikri olmadığını, % 14'ünün önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 14.9'unun böyle bir sorunu olmadığını, % 21'inin ise bu soruya cevap vermediği görülmektedir. Öğrencilerin **ideolojik gruplaşmalar** ile ilgili görüşleri incelendiğinde, en düşük öncelikli sorun algısının bu konuda olduğu anlaşılmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin sadece % 17.4'ünün üniversitedeki ideolojik gruplaşmaları öncelikli ve önemli bir sorun olarak gördüğü ve hemen çözülmesi gerektiğini düşündüğü anlaşılmaktadır. % 11.8'inin çok önemli bir sorun olmadığını fakat çözülsede daha iyi olacağını, % 28.8'inin bu konuda fikri olmadığını, % 8.9'unun önemli sorun olduğunu düşünmediğini, % 7.8'inin böyle bir sorunu olmadığını bildirdiği görülmektedir. Öğrencilerin % 25.3'ü ise bu soruya cevap vermemiştir. 2003 tarihli Öğrenci Profili araştırmasında ADÜ'de ciddi boyutlarda ideolojik gruplaşmaların varlığı yargısına katılanların toplam oranı % 14,6, bu konuda fikri olmayanlar % 36,9; katılmayanların toplam oranı % 38,9 olarak bulgulanmıştır. 2003 araştırmasında bu konuda cevap vermeyenlerin oranı % 9,6 iken 2011 araştırmasında % 25,3'e yükselmiştir. Konuyu sorun olarak algılamayanların toplam oranı 2011'de % 16,7'dir. Buradan hareketle 2003'ten 2011'e, üniversitenin nicelik olarak büyümesi doğrultusunda ideolojik grupların daha görünür hale geldiklerini fakat öğrencilerin gündelik yaşam akışları üzerinde anlamlı etki yaratacak kadar önemli bir kamplaşmanın oluşmadığı sonucuna varmak mümkündür.

Tablo 39.1. Sosyal Mekanların Yetersizliğine İlişkin Şikayetin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülsün iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunun kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	46	48,4	9	9,5	9	9,5	5	5,3	3	3,2	23	24,2	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	91	61,5	20	13,5	6	4,1	4	2,7	5	3,4	22	14,9	148	100,0
Nazilli İİBF	136	70,8	19	9,9	2	1,0	7	3,6	1	0,5	27	14,1	192	100,0
Tıp Fakültesi	12	46,2	8	30,8	-	-	1	3,8	1	3,8	4	15,4	26	100,0
Ziraat Fakültesi	21	58,3	8	22,2	2	5,6	1	2,8	-	-	4	11,1	36	100,0
Aydın Sağlık YO	17	56,7	10	33,3	1	3,3	-	-	2	6,7	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	36	60,0	8	13,3	4	6,7	1	1,7	-	-	11	18,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	53	59,6	18	20,2	1	1,1	8	9,0	1	1,1	8	9,0	89	100,0
Atça MYO	15	53,6	9	32,1	2	7,1	1	3,6	-	-	1	3,6	28	100,0
Aydın MYO	43	36,8	25	21,4	11	9,4	10	8,5	11	9,4	17	14,5	117	100,0
Bozdoğan MYO	20	83,3	1	4,2	-	-	-	-	-	-	3	12,5	24	100,0
Çine MYO	23	51,1	6	13,3	2	4,4	4	8,9	1	2,2	9	20,0	45	100,0
Didim MYO	24	57,1	11	26,2	1	2,4	1	2,4	1	2,4	4	9,5	42	100,0
Karacasu MYO	38	65,5	4	6,9	3	5,2	2	3,4	2	3,4	9	15,5	58	100,0
Koçarlı MYO	8	57,1	3	21,4	3	21,4	-	-	-	-	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	6	66,7	-	-	-	-	-	-	-	-	3	33,3	9	100,0
Nazilli MYO	38	60,3	9	14,3	4	6,3	3	4,8	1	1,6	8	12,7	63	100,0
Söke MYO	16	35,6	5	11,1	5	11,1	8	17,8	4	8,9	7	15,6	45	100,0
Sultanhisar MYO	29	46,0	6	9,5	6	9,5	3	4,8	5	7,9	14	22,2	63	100,0
Yenipazar MYO	37	48,1	6	7,8	9	11,7	2	2,6	2	2,6	21	27,3	77	100,0
Toplam	709	56,2	185	14,7	71	5,6	61	4,8	40	3,2	195	15,5	1261	100,0

Sosyal mekanların yetersizliği konusunda birimler arasında anlamlı bir farklılaşma olup olmadığını anlamaya dönük olarak yukarıdaki tablo oluşturulmuştur. Sosyal mekan denildiğinde, kantinler, parkve bahçeler, (konser, tiyatro, sinema, konferans, oyun amaçlı) salonlar ve kafeteryalar gibi alanlar kastedilmektedir. Merkez kampüste öğrenim görenlerin avantajlarına rağmen Eğitim Fakültesi öğrencilerinin % 48,4 ve Fen Edebiyat Fakültesi öğrencilerinin % 61,5 gibi yüksek oranlarda temsil edildiği bir sorunun çevreye gidildikçe daha da büyük oranlarda görülmesi şaşırtıcı olmayacaktır. Nitekim Nazilli İİBF öğrencileri % 70,8; Kuyucak MYO öğrencileri % 66,7 ve Çine MYO öğrencileri % 51,1 gibi yüksek oranlarda sosyal mekan yetersizliğini öncelikli sorun olarak bildirmişlerdir. Bazı kolonlarda tek taraflı yığılma bariz hale gelmekte

ve bu konuyu şöyle ya da böyle sorun olarak görmeyen ya da önemli olmadığını düşünen hiçbir öğrenciye rastlanılmamaktadır. Sosyal mekanların yetersiz olduğunu düşünmediğini bildiren, bir başka deyişle yeterli bulan öğrencilerin oranlarına bakıldığında, Aydın Sağlık YO'da % 6,7, Aydın MYO'da % 9,4; Söke MYO'da % 8,9 ve Sultanhisar MYO'da % 7,9 oranları görülmektedir. Sosyal mekan yetersizliğinin önemli sorun olmadığını düşünenler Aydın Sağlık YO'da hiç temsil edilmezken, Aydın MYO'da % 8.5 düzeyindedirler. Böylece Aydın MYO'da son iki seçeneğin toplamı % 17,9'a ulaşmaktadır. Söke MYO'da “sorunumuz yoktur” diyenlerle “önemli olmadığını düşünüyorum” diyenlerin toplamı % 26,7'ye ulaşmaktadır.

Tablo 39.2. Sportif Faaliyetlerin Yetersizliği Şikayetinin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	37	38,9	9	9,5	14	14,7	8	8,4	4	4,2	23	24,2	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	64	43,2	26	17,6	25	16,9	5	3,4	5	3,4	23	15,5	148	100,0
Nazilli IIBF	141	73,4	15	7,8	6	3,1	5	2,6	2	1,0	23	12,0	192	100,0
Tıp Fakültesi	4	15,4	14	53,8	4	15,4	1	3,8	1	3,8	2	7,7	26	100,0
Ziraat Fakültesi	18	50,0	8	22,2	3	8,3	2	5,6	-	-	5	13,9	36	100,0
Aydın Sağlık YO	13	43,3	9	30,0	4	13,3	2	6,7	2	6,7	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	40	66,7	7	11,7	3	5,0	-	-	-	-	10	16,7	60	100,0
Turizm İşletme. YO	55	61,8	14	15,7	4	4,5	5	5,6	3	3,4	8	9,0	89	100,0
Atça MYO	12	42,9	11	39,3	2	7,1	-	-	1	3,6	2	7,1	28	100,0
Aydın MYO	36	30,8	20	17,1	19	16,2	7	6,0	13	11,1	22	18,8	117	100,0
Bozdoğan MYO	15	62,5	-	-	1	4,2	3	12,5	-	-	5	20,8	24	100,0
Çine MYO	16	35,6	8	17,8	5	11,1	5	11,1	-	-	11	24,4	45	100,0
Didim MYO	23	54,8	12	28,6	1	2,4	2	4,8	-	-	4	9,5	42	100,0
Karacasu MYO	35	60,3	4	6,9	4	6,9	1	1,7	3	5,2	11	19,0	58	100,0
Koçarlı MYO	6	42,9	2	14,3	4	28,6	1	7,1	1	7,1	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	3	33,3	1	11,1	-	-	2	22,2	-	-	3	33,3	9	100,0
Nazilli MYO	32	50,8	13	20,6	8	12,7	1	1,6	-	-	9	14,3	63	100,0
Söke MYO	16	35,6	3	6,7	8	17,8	4	8,9	5	11,1	9	20,0	45	100,0
Sultanhisar MYO	27	42,9	4	6,3	7	11,1	3	4,8	5	7,9	17	27,0	63	100,0
Yenipazar MYO	37	48,1	7	9,1	9	11,7	2	2,6	2	2,6	20	26,0	77	100,0
Toplam	630	50,0	187	14,8	131	10,4	59	4,7	47	3,7	207	16,4	1261	100,0

Spor etkinliklerinin yetersizliği sorunu ADÜ'nün daha çok hangi biriminde öne çıkmaktadır sorusu yukarıdaki tabloya bakılarak anlaşılabilir. Buna göre spor etkinliklerinin yetersizliğini hemen çözülmesi gereken öncelikli sorun olarak algılayan birimler arasında % 73,4 ile Nazilli İİBF; % 66,7 ile BESYO; % 62,5 ile Bozdoğan MYO ve % 61,8 ile Turizm İşletme. YO öğrencileri genel ortalama olan % 50'nin üzerinde yoğunluk göstermektedirler. Bu konunun acil çözüm bekleyen sorun olarak algılanmadığı birimler arasında ise Tıp Fakültesi, Aydın MYO ve Kuyucak MYO görölmektedir. Tıp Fakültesi öğrencileri % 53,8 oranında, sorunun olmadığına değil, aciliyet taşımadığına vurgu yapmaktadırlar. Kuyucak MYO'da ise % 22,2 oranında önemli bir sorun olduğunu düşünmeyen öğrenciler ve % 33,3 gibi yüksek bir oranda soruyu cevapsız bırakmış öğrenciler dikkati çekmektedir. Genel olarak spor etkinliklerinin yetersizliği diye bir sorunun kesinlikle olmadığını belirten öğrenciler genelde % 3,7 gibi çok düşük bir orandadırlar. Aydın MYO'da bu oran % 11,1'e kadar çıkmaktadır.

Tablo 39.3. Sosyal ve Kültürel Etkinlik Sayısının Azlığı Şikayetinin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	35	36,8	11	11,6	13	13,7	5	5,3	3	3,2	28	29,5	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	70	47,3	31	20,9	10	6,8	3	2,0	7	4,7	27	18,2	148	100,0
Nazilli IIBF	133	69,3	15	7,8	7	3,6	4	2,1	3	1,6	30	15,6	192	100,0
Tıp Fakültesi	10	38,5	10	38,5	2	7,7	2	7,7	-	-	2	7,7	26	100,0
Ziraat Fakültesi	15	41,7	7	19,4	4	11,1	5	13,9	1	2,8	4	11,1	36	100,0
Aydın Sağlık YO	13	43,3	7	23,3	5	16,7	1	3,3	4	13,3	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	35	58,3	12	20,0	-	-	1	1,7	-	-	12	20,0	60	100,0
Turizm İşletme. YO	50	56,2	17	19,1	3	3,4	3	3,4	6	6,7	10	11,2	89	100,0
Atça MYO	12	42,9	10	35,7	3	10,7	1	3,6	-	-	2	7,1	28	100,0
Aydın MYO	30	25,6	25	21,4	17	14,5	10	8,5	13	11,1	22	18,8	117	100,0
Bozdoğan MYO	17	70,8	3	12,5	-	-	-	-	1	4,2	3	12,5	24	100,0
Çine MYO	19	42,2	9	20,0	2	4,4	4	8,9	1	2,2	10	22,2	45	100,0
Didim MYO	20	47,6	8	19,0	5	11,9	1	2,4	2	4,8	6	14,3	42	100,0
Karacasu MYO	35	60,3	11	19,0	4	6,9	1	1,7	2	3,4	5	8,6	58	100,0
Koçarlı MYO	6	42,9	2	14,3	1	7,1	2	14,3	2	14,3	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	4	44,4	1	11,1	-	-	-	-	-	-	4	44,4	9	100,0
Nazilli MYO	33	52,4	13	20,6	3	4,8	1	1,6	2	3,2	11	17,5	63	100,0
Söke MYO	17	37,8	4	8,9	6	13,3	3	6,7	5	11,1	10	22,2	45	100,0
Sultanhisar MYO	16	25,4	7	11,1	12	19,0	4	6,3	5	7,9	19	30,2	63	100,0
Yenipazar MYO	33	42,9	6	7,8	10	13,0	1	1,3	2	2,6	25	32,5	77	100,0
Toplam	603	47,8	209	16,6	107	8,5	52	4,1	59	4,7	231	18,3	1261	100,0

Sosyal ve kültürel etkinliklerin yetersiz olduğu düşüncesi ADÜ öğrencilerinin % 47,8 oranında öncelikli sorun düzeyinde genel kabul görmektedir. Bu bağlamda üniversitenin bütün birimlerinde en yüksek oranlar bu seçenekte toplanmışlardır. Ancak Bozdoğan MYO % 70,8; Nazilli İİBF % 69,3 ve Karacasu MYO % 60,3 oranlarıyla genel ortalamanın bir hayli üstüne çıkmaktadırlar. Bunun anlamı bu birimlerde sosyal ve kültürel etkinlik talebinin son derece yakıcı bir ihtiyaç olarak algılanmakta olduğudur. Bunun önemli bir sorun olarak görülmediği ve/veya kesinlikle bir sorun olmadığının düşünüldüğü birimlere her iki seçeneğin toplamı ile bakıldığında Aydın MYO’da % 19,6 oranına ulaşıldığı görülmektedir. Aydın Sağlık YO için her iki seçeneğin toplamı % 16,6’ya ulaşmaktadır. Bir başka deyişle Aydın merkezde bulunan birimlerde, kentin sağladığı çeşitli imkanlar nedeniyle üniversitenin içindeki sosyal ve kültürel etkinlik eksiklikleri bir ölçüde giderilebilmektedir. Nazilli başta olmak üzere periferide yer alan birimlerde sorun algısı yüksek seyretmektedir. Periferide yer aldığı halde sosyal ve kültürel etkinlik sorununu görece daha az algılayan birimlerin başında Koçarlı MYO gelmektedir. Toplamda % 28,6’lık oranla böyle bir sorunun olmadığı ya da önemli görülmediği bildirilmektedir. Ancak Koçarlı, Aydın kent merkezine çok yakın konumda bulunan ve öğrencilerinin önemli bir kısmının şehir merkezi ile sıkı ilişkide olduğu bir birimdir. Aydın’ın 60 bin nüfuslu büyük ilçelerinden biri olan Söke’de öğrenim gören öğrenciler arasında sorun olmadığını ya da önemsiz olduğunu bildirenlerin toplam oranı % 17,8’e ulaşmaktadır. Söke MYO öğrencileri % 37,8 oranı ile sosyal ve kültürel etkinlik sorununu önemli sorun olarak görenler arasında genel ortalamanın da altında yer almaktadırlar. Bu sonucu ortaya çıkartan etmenin Söke ilçesinin görece gelişmiş olması ve Kuşadası ilçesi ile çok yakın konumda bulunması olduğu düşünülebilir.

Tablo 39.4. Merkez Kampusla Bağlantının Yetersizliği Şikayetinin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	13	13,7	8	8,4	17	17,9	13	13,7	8	8,4	36	37,9	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	23	15,5	9	6,1	27	18,2	17	11,5	31	20,9	41	27,7	148	100,0
Nazilli IIBF	120	62,5	22	11,5	12	6,3	3	1,6	1	0,5	34	17,7	192	100,0
Tıp Fakültesi	7	26,9	8	30,8	4	15,4	3	11,5	1	3,8	3	11,5	26	100,0
Ziraat Fakültesi	18	50,0	3	8,3	5	13,9	4	11,1	-	-	6	16,7	36	100,0
Aydın Sağlık YO	15	50,0	9	30,0	2	6,7	1	3,3	2	6,7	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	40	66,7	4	6,7	4	6,7	-	-	-	-	12	20,0	60	100,0
Turizm İşletme. YO	55	61,8	12	13,5	8	9,0	6	6,7	3	3,4	5	5,6	89	100,0
Atça MYO	10	35,7	6	21,4	9	32,1	1	3,6	-	-	2	7,1	28	100,0
Aydın MYO	22	18,8	15	12,8	26	22,2	10	8,5	19	16,2	25	21,4	117	100,0
Bozdoğan MYO	19	79,2	2	8,3	-	-	-	-	-	-	3	12,5	24	100,0
Çine MYO	15	33,3	5	11,1	8	17,8	2	4,4	3	6,7	12	26,7	45	100,0
Didim MYO	18	42,9	5	11,9	6	14,3	3	7,1	1	2,4	9	21,4	42	100,0
Karacasu MYO	32	55,2	7	12,1	6	10,3	-	-	3	5,2	10	17,2	58	100,0
Koçarlı MYO	4	28,6	4	28,6	4	28,6	1	7,1	-	-	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	5	55,6	-	-	1	11,1	-	-	-	-	3	33,3	9	100,0
Nazilli MYO	32	50,8	6	9,5	7	11,1	3	4,8	3	4,8	12	19,0	63	100,0
Söke MYO	13	28,9	3	6,7	11	24,4	5	11,1	4	8,9	9	20,0	45	100,0
Sultanhisar MYO	21	33,3	8	12,7	9	14,3	3	4,8	3	4,8	19	30,2	63	100,0
Yenipazar MYO	29	37,7	3	3,9	11	14,3	2	2,6	3	3,9	29	37,7	77	100,0
Toplam	511	40,5	139	11,0	177	14,0	77	6,1	85	6,7	272	21,6	1261	100,0

Merkez kampüsten kastedilen Aytepe kampüsüdür. Burası ADÜ'nün en yoğun öğrenci popülasyonunun birarada bulunduğu bu nedenle bir öğrenci alt kültürünün ve üniversite yaşamı atmosferinin görece daha fazla hissedildiği kampüstür. Ayrıca merkez kafeterya, merkez kütüphane, kongre salonları ve üniversiteye ait geniş bir yaşam alanını içermesi bakımından periferide öğrenim gören diğer öğrenciler açısından ilgi ve cazibe merkezidir. Birimlerinin yerleşimi açısından oldukça dağınık bir üniversite görünümü veren ADÜ'nün periferi birimlerinde merkez kampüsten uzaklığın görece yüksek bir memnuniyetsizlik düzeyi yaratması beklenebilir. Araştırmaya katılan öğrenciler arasında merkez kampüse uzaklığın öncelikli ve acilen çözülmesi beklenen bir sorun olarak algılanması % 40,5'luk bir genel orana sahiptir. Birimler bazında bu

oranı dikkate değer ölçüde aşmak suretiyle öne çıkanlar, % 79,2 oranı ile Bozdoğan MYO; % 66,7 oranı ile BESYO; % 62,5 oranı ile Nazilli İİBF ve % 61,8 oranı ile Turizm İşletme YO'dur. Ziraat Fakültesi ve Aydın Sağlık YO gibi Aydın şehir merkezinde ya da çok yakınında bulunan birimlerde dahi merkez kampüse uzaklığı acil sorun olarak algılayan öğrencilerin oranı % 50 ile genel ortalamanın üzerindedir. Periferide olmasına karşın merkez kampüse uzaklığın görece daha az sorunlaştırıldığı birimler arasında Yenipazar MYO, Sultanhisar MYO, Söke MYO ve Koçarlı MYO gibi şehir merkezi ya da büyük ilçelere (Nazilli, Söke, Kuşadası) yakın konumlarda olanlar öne çıkmaktadır.

Tablo 39.5. Ortak Kullanım Alanların Temizliğine Dair Şikayetin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	43	45,3	14	14,7	3	3,2	12	12,6	1	1,1	22	23,2	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	58	39,2	30	20,3	11	7,4	21	14,2	7	4,7	21	14,2	148	100,0
Nazilli İİBF	68	35,4	31	16,1	16	8,3	22	11,5	8	4,2	47	24,5	192	100,0
Tıp Fakültesi	4	15,4	6	23,1	7	26,9	4	15,4	1	3,8	4	15,4	26	100,0
Ziraat Fakültesi	11	30,6	10	27,8	4	11,1	3	8,3	1	2,8	7	19,4	36	100,0
Aydın Sağlık YO	18	60,0	6	20,0	2	6,7	2	6,7	1	3,3	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	28	46,7	7	11,7	5	8,3	4	6,7	3	5,0	13	21,7	60	100,0
Turizm İşletme. YO	36	40,4	14	15,7	7	7,9	17	19,1	4	4,5	11	12,4	89	100,0
Atça MYO	14	50,0	2	7,1	2	7,1	4	14,3	3	10,7	3	10,7	28	100,0
Aydın MYO	33	28,2	24	20,5	9	7,7	14	12,0	14	12,0	23	19,7	117	100,0
Bozdoğan MYO	18	75,0	2	8,3	-	-	1	4,2	-	-	3	12,5	24	100,0
Çine MYO	26	57,8	4	8,9	2	4,4	5	11,1	1	2,2	7	15,6	45	100,0
Didim MYO	17	40,5	7	16,7	3	7,1	3	7,1	3	7,1	9	21,4	42	100,0
Karacasu MYO	16	27,6	11	19,0	7	12,1	6	10,3	5	8,6	13	22,4	58	100,0
Koçarlı MYO	6	42,9	3	21,4	3	21,4	-	-	1	7,1	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	4	44,4	1	11,1	-	-	1	11,1	-	-	3	33,3	9	100,0
Nazilli MYO	37	58,7	7	11,1	4	6,3	7	11,1	-	-	8	12,7	63	100,0
Söke MYO	7	15,6	5	11,1	4	8,9	14	31,1	8	17,8	7	15,6	45	100,0
Sultanhisar MYO	20	31,7	7	11,1	6	9,5	8	12,7	3	4,8	19	30,2	63	100,0
Yenipazar MYO	35	45,5	9	11,7	9	11,7	1	1,3	2	2,6	21	27,3	77	100,0
Toplam	499	39,6	200	15,9	104	8,2	149	11,8	66	5,2	243	19,3	1261	100,0

Ortak kullanım alanlarından tuvaletlerin, merdiven, koridor ve bahçe alanlarının anlaşılması gerektiği yukarıda belirtilmişti. Bu bağlamda tablo incelendiğinde, sözkonusu alanların temizliği ile ilgili sorun algısının Eğitim Fakültesi'nde örnekleme katılan 95 öğrenciden 43'ü tarafından (% 45,3); Fen Edebiyat Fakültesi'nde 148 öğrenciden 58'i tarafından (% 39,2); Nazilli İİBF'de 192 öğrenciden 68'i tarafından (% 35,4); Tıp Fakültesi'nde 26 öğrenciden 4'ü tarafından (% 15,4); Ziraat Fakültesi'nde 36 öğrenciden 11'i tarafından (% 30,6); Aydın Sağlık YO'nda 30 öğrenciden 18'i tarafından (% 60); Beden Eğitimi YO'nda 60 öğrenciden 28'i tarafından (% 46,7) öncelikli sorun, hemen çözülmeli seçeneğinde somutlanan birincil önemde görüldüğünü ortaya koymaktadır. Aydın MYO'da % 28,2'ye düşen oran en düşük düzeye Tıp Fakültesi'nde ve (% 15,4) ve Söke MYO'da (% 15,6) ulaşmaktadır. Bozdoğan MYO'da ise % 75 oranına çıkan bir öncelikli sorun algısı görülmektedir. Bu sorunun öncelikli çözülmesi gereken bir sorun olarak algılanması tüm öğrenciler düzeyinde % 39,6 düzeyindedir. Bu genel oranın üstüne çıkan birimler arasında Bozdoğan MYO, Aydın Sağlık YO, Nazilli MYO ve Çine MYO dikkati çekmektedir. Genel ortalamanın altında kalan birimler arasında Tıp Fakültesi'nin ilk sırada gelmesi, sağlık hizmeti vermek ile hijyen konusunda idari açıdan gösterilen titizlik arasındaki ilişkinin yansımaları olarak düşünülebilir.

Tablo 39.6. Kurs ve Staj İmkânlarının Sınırlılığı Şikayetinin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	26	27,4	16	16,8	19	20,0	6	6,3	3	3,2	25	26,3	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	60	40,5	18	12,2	39	26,4	3	2,0	6	4,1	22	14,9	148	100,0
Nazilli IIBF	96	50,0	21	10,9	30	15,6	6	3,1	2	1,0	37	19,3	192	100,0
Tıp Fakültesi	5	19,2	8	30,8	4	15,4	3	11,5	4	15,4	2	7,7	26	100,0
Ziraat Fakültesi	10	27,8	4	11,1	13	36,1	2	5,6	-	-	7	19,4	36	100,0
Aydın Sağlık YO	11	36,7	9	30,0	1	3,3	4	13,3	3	10,0	2	6,7	30	100,0
Beden Eğitimi YO	35	58,3	8	13,3	6	10,0	-	-	1	1,7	10	16,7	60	100,0
Turizm İşletme. YO	40	44,9	11	12,4	17	19,1	5	5,6	2	2,2	14	15,7	89	100,0
Atça MYO	6	21,4	3	10,7	5	17,9	5	17,9	6	21,4	3	10,7	28	100,0
Aydın MYO	25	21,4	22	18,8	26	22,2	15	12,8	11	9,4	18	15,4	117	100,0
Bozdoğan MYO	10	41,7	2	8,3	2	8,3	-	-	2	8,3	8	33,3	24	100,0
Çine MYO	14	31,1	5	11,1	7	15,6	3	6,7	4	8,9	12	26,7	45	100,0
Didim MYO	20	47,6	4	9,5	8	19,0	2	4,8	2	4,8	6	14,3	42	100,0
Karacasu MYO	19	32,8	8	13,8	10	17,2	3	5,2	3	5,2	15	25,9	58	100,0
Koçarlı MYO	1	7,1	3	21,4	8	57,1	1	7,1	-	-	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	2	22,2	2	22,2	-	-	-	-	-	-	5	55,6	9	100,0
Nazilli MYO	20	31,7	18	28,6	11	17,5	2	3,2	3	4,8	9	14,3	63	100,0
Söke MYO	8	17,8	6	13,3	8	17,8	7	15,6	8	17,8	8	17,8	45	100,0
Sultanhisar MYO	11	17,5	6	9,5	11	17,5	6	9,5	4	6,3	25	39,7	63	100,0
Yenipazar MYO	21	27,3	7	9,1	13	16,9	4	5,2	3	3,9	29	37,7	77	100,0
Toplam	440	34,9	181	14,4	238	18,9	77	6,1	67	5,3	258	20,5	1261	100,0

Kurs ve staj imkanlarının yeterli olmadığını düşünen öğrenciler arasında, sorunun öncelikli olduğunu düşünenler, araştırmaya katılan tüm öğrenciler içinde % 34,9 oranı ile ilk sıradadır. Birimler arasındaki dağılım ile karşılaştırıldığında, sözkonusu sorunu öncelikli ve hemen çözülmesi gereken sorun olarak algılayanlar BESYO’da % 58,3 oranı ile genel ortalamasının bir hayli üzerine çıkmaktadırlar. Bu birimi % 50 oranı ile Nazilli İİBF öğrencileri; % 47,6 ile Didim MYO; % 44,9 ile Turizm İşletme. YO ve % 41,7 ile Bozdoğan MYO öğrencileri izlemektedir. Tabloda cevapların yoğunlaşması öncelikli sorun ve “çözülse iyi olur” şeklinde oluşmaktadır. Bir başka deyişle, öne çıkan birimlerde kurs ve staj konusunda sorun algısı çok yüksektir fakat öğrencilerin bazıları sorunu şiddetli biçimde algılamakta, bazıları azalan şiddette

algılamaktadır. Öğrencilerin bir kısmı, öğrenim gördükleri bölümle ilgili kurs ve staj görüp görmemeleri gerektiği konusunda açık bir fikre sahip değildir. Bunun yansıması Kuyucak MYO’da sorunun cevapsız bırakılması tavrının % 55,6 düzeyine ulaşmasında görülmektedir. Koçarlı MYO’da da bu konuda fikri olmayanlar % 57,1 düzeyine ulaşmaktadırlar. Bu konunun şu veya bu şekilde bir sorun olarak algılanmadığı birimler arasında Tıp Fakültesi, Aydın Sağlık YO, Atça MYO, Aydın MYO ve Söke MYO öne çıkmaktadır.

Tablo 39.7. Danışmanlık Hizmetlerinin Yetersizliğine İlişkin Sorun Algısının Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	33	34,7	16	16,8	10	10,5	10	10,5	3	3,2	23	24,2	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	45	30,4	23	15,5	27	18,2	13	8,8	18	12,2	22	14,9	148	100,0
Nazilli IIBF	100	52,1	29	15,1	17	8,9	8	4,2	4	2,1	34	17,7	192	100,0
Tıp Fakültesi	7	26,9	5	19,2	9	34,6	2	7,7	2	7,7	1	3,8	26	100,0
Ziraat Fakültesi	13	36,1	11	30,6	3	8,3	-	-	-	-	9	25,0	36	100,0
Aydın Sağlık YO	8	26,7	6	20,0	4	13,3	7	23,3	4	13,3	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	31	51,7	4	6,7	5	8,3	4	6,7	2	3,3	14	23,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	43	48,3	16	18,0	6	6,7	5	5,6	4	4,5	15	16,9	89	100,0
Atça MYO	4	14,3	5	17,9	7	25,0	5	17,9	4	14,3	3	10,7	28	100,0
Aydın MYO	22	18,8	20	17,1	24	20,5	13	11,1	15	12,8	23	19,7	117	100,0
Bozdoğan MYO	7	29,2	5	20,8	5	20,8	1	4,2	1	4,2	5	20,8	24	100,0
Çine MYO	15	33,3	5	11,1	7	15,6	6	13,3	1	2,2	11	24,4	45	100,0
Didim MYO	15	35,7	7	16,7	3	7,1	4	9,5	5	11,9	8	19,0	42	100,0
Karacasu MYO	20	34,5	9	15,5	9	15,5	4	6,9	4	6,9	12	20,7	58	100,0
Koçarlı MYO	1	7,1	4	28,6	4	28,6	2	14,3	2	14,3	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	2	22,2	1	11,1	1	11,1	1	11,1	-	-	4	44,4	9	100,0
Nazilli MYO	20	31,7	14	22,2	9	14,3	4	6,3	1	1,6	15	23,8	63	100,0
Söke MYO	6	13,3	11	24,4	3	6,7	6	13,3	12	26,7	7	15,6	45	100,0
Sultanhisar MYO	17	27,0	6	9,5	10	15,9	-	-	8	12,7	22	34,9	63	100,0
Yenipazar MYO	31	40,3	5	6,5	8	10,4	4	5,2	3	3,9	26	33,8	77	100,0
Toplam	440	34,9	202	16,0	171	13,6	99	7,9	93	7,4	256	20,3	1261	100,0

Öğrencilere verilen danışmanlık hizmetlerinin hangi birimlerde daha ciddi bir sorun olarak algılandığını ortaya koymaya yönelik olarak yukarıdaki tablo oluşturulmuştur. Sorunun öncelikli ve hemen çözülmesi gerektiğine ilişkin algı genelde % 34,9 düzeyindedir. Bu düzeyi aşmasıyla dikkat çeken birimler % 52,1 ile Nazilli İİBF, % 51,7 ile BESYO ve % 48,3 ile Turizm İşletme. YO'dur. Verilen cevapların tümüne bakıldığında ağırlık ve yoğunlaşmanın konunun bir sorun olarak algılandığını gösteren soldaki iki kolonda gerçekleştiği görülmektedir. Bir başka deyişle öğrencilerin büyük çoğunluğu bu konuyu sorun olarak algılamakta ancak sorunun şiddeti konusunda öncelikli ya da çözülsün daha iyi olur seçenekleri arasında dağılmaktadırlar. Bu konuda fikri olmayanlar % 34,6 ile Tıp Fakültesi'nde dikkat çekmektedir. Bu konunun önemli bir sorun oluşturmadığını ya da kesinlikle böyle bir sorun olmadığını düşünenlerin genel toplamı % 15,3 düzeyindedir. Toplamın aşıldığı birimler arasında % 40 ile Söke MYO, % 36,6 ile Aydın Sağlık YO, % 32,3 ile Atça MYO, % 28,6 ile Koçarlı MYO, % 23,9 ile Aydın MYO öne çıkmaktadır. Buradan hareketle, MYO'lar gibi öğretim üyesi-öğrenci ilişkilerinin daha yoğun olmasına izin veren, öğrenci sayısı ve fiziksel ortam açılarından fakültelere göre daha küçük olan birimlerde, öğrencilerin danışmanlık hizmetlerinden beklentileri daha doyurucu biçimde karşılanabilmekte; birimler öğrenci sayısı ve fiziksel ortam açısından büyüdükçe öğrenciler ile öğretim elemanları arasındaki mesafe açılmakta ve danışmanlık hizmeti gevşemektedir.

Tablo 39.8. Ulaşım İlişkin Sorun Algısının Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorununuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	35	36,8	28	29,5	2	2,1	8	8,4	3	3,2	19	20,0	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	60	40,5	37	25,0	8	5,4	17	11,5	8	5,4	18	12,2	148	100,0
Nazilli IIBF	53	27,6	43	22,4	4	2,1	37	19,3	16	8,3	39	20,3	192	100,0
Tıp Fakültesi	14	53,8	8	30,8	1	3,8	3	11,5	-	-	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	24	66,7	6	16,7	1	2,8	3	8,3	-	-	2	5,6	36	100,0
Aydın Sağlık YO	4	13,3	12	40,0	3	10,0	7	23,3	4	13,3	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	22	36,7	6	10,0	4	6,7	6	10,0	4	6,7	18	30,0	60	100,0
Turizm İşletme. YO	24	27,0	16	18,0	2	2,2	25	28,1	7	7,9	15	16,9	89	100,0
Atça MYO	2	7,1	2	7,1	8	28,6	7	25,0	5	17,9	4	14,3	28	100,0
Aydın MYO	66	56,4	17	14,5	6	5,1	6	5,1	9	7,7	13	11,1	117	100,0
Bozdoğan MYO	9	37,5	3	12,5	1	4,2	2	8,3	4	16,7	5	20,8	24	100,0
Çine MYO	10	22,2	11	24,4	1	2,2	12	26,7	4	8,9	7	15,6	45	100,0
Didim MYO	19	45,2	10	23,8	2	4,8	5	11,9	2	4,8	4	9,5	42	100,0
Karacasu MYO	33	56,9	9	15,5	-	-	4	6,9	2	3,4	10	17,2	58	100,0
Koçarlı MYO	5	35,7	5	35,7	2	14,3	1	7,1	-	-	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	2	22,2	3	33,3	-	-	1	11,1	1	11,1	2	22,2	9	100,0
Nazilli MYO	13	20,6	9	14,3	4	6,3	14	22,2	13	20,6	10	15,9	63	100,0
Söke MYO	9	20,0	9	20,0	5	11,1	12	26,7	4	8,9	6	13,3	45	100,0
Sultanhisar MYO	9	14,3	9	14,3	5	7,9	6	9,5	13	20,6	21	33,3	63	100,0
Yenipazar MYO	21	27,3	10	13,0	6	7,8	10	13,0	4	5,2	26	33,8	77	100,0
Toplam	434	34,4	253	20,1	65	5,2	186	14,8	103	8,2	220	17,4	1261	100,0

Üniversitenin hangi biriminde ulaşım sorununun öğrenciler açısından daha ciddi bir sorun olduğunu anlamaya yönelik olarak yukarıdaki tablo oluşturulmuştur. Araştırmaya katılan tüm öğrenciler içinde ulaşımın öncelikli ve hemen çözülmesi gereken bir sorun olarak algılanması eğilimi % 34,4'tür. Bu ortalamanın üzerine çıkmak suretiyle sorunu daha yakıcı biçimde hissettiğini gösteren birimler arasında Ziraat Fakültesi % 66,7, Karacasu MYO % 56,9 ve Aydın MYO % 56,4 oranları ile öne çıkmaktadır. Tıp Fakültesi öğrencilerinin de % 53,8 düzeyinde öncelikli sorun algısına sahip oldukları görülmektedir. Eğitim Fakültesi % 36,8; Fen Edebiyat Fakültesi % 40,5; Nazilli IIBF, İsabeyli kasabasında faaliyet

göstermesine karşın öğrencilerin ulaşımı % 27,6 gibi genel ortalamanın altında acil sorun olarak algıladıkları görülmektedir. Aydın Sağlık YO kent merkezinde yer alıyor olmanın avantajına sahiptir. Atça ve Sultanhisar MYO’larda da ulaşım sorunu en alt düzeydedir. Ancak MYO’ların görece küçük ve ulaşım sorunu olmayan, mesafelerin yürüyerek aşılabileceği ilçelerde kurulmuş olmasına karşın anlamlı oranlarda birincil sorun algısına sahip oldukları görülmektedir. Örneğin Yenipazar MYO’da ulaşım sorununun öncelikli olduğunu bildiren öğrencilerin oranı % 27,3 gibi küçümsenmeyecek bir oranda çıkmaktadır.

Tablo 39.9. Laboratuvar ve Yardımcı Malzeme Yetersizliğine İlişkin Memnuniyetsizliğin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	24	25,3	15	15,8	18	18,9	6	6,3	5	5,3	27	28,4	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	30	20,3	18	12,2	46	31,1	11	7,4	9	6,1	34	23,0	148	100,0
Nazilli IIBF	74	38,5	15	7,8	46	24,0	5	2,6	5	2,6	47	24,5	192	100,0
Tıp Fakültesi	7	26,9	10	38,5	5	19,2	2	7,7	-	-	2	7,7	26	100,0
Ziraat Fakültesi	11	30,6	10	27,8	3	8,3	4	11,1	1	2,8	7	19,4	36	100,0
Aydın Sağlık YO	12	40,0	13	43,3	2	6,7	1	3,3	1	3,3	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	34	56,7	5	8,3	6	10,0	-	-	1	1,7	14	23,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	29	32,6	12	13,5	23	25,8	8	9,0	3	3,4	14	15,7	89	100,0
Atça MYO	15	53,6	5	17,9	4	14,3	1	3,6	-	-	3	10,7	28	100,0
Aydın MYO	18	15,4	17	14,5	28	23,9	15	12,8	16	13,7	23	19,7	117	100,0
Bozdoğan MYO	15	62,5	3	12,5	-	-	1	4,2	1	4,2	4	16,7	24	100,0
Çine MYO	25	55,6	2	4,4	6	13,3	3	6,7	-	-	9	20,0	45	100,0
Didim MYO	19	45,2	8	19,0	4	9,5	4	9,5	2	4,8	5	11,9	42	100,0
Karacasu MYO	18	31,0	3	5,2	17	29,3	4	6,9	5	8,6	11	19,0	58	100,0
Koçarlı MYO	2	14,3	3	21,4	4	28,6	2	14,3	-	-	3	21,4	14	100,0
Kuyucak MYO	3	33,3	-	-	1	11,1	-	-	-	-	5	55,6	9	100,0
Nazilli MYO	29	46,0	7	11,1	11	17,5	2	3,2	2	3,2	12	19,0	63	100,0
Söke MYO	10	22,2	7	15,6	7	15,6	6	13,3	7	15,6	8	17,8	45	100,0
Sultanhisar MYO	21	33,3	9	14,3	6	9,5	3	4,8	5	7,9	19	30,2	63	100,0
Yenipazar MYO	28	36,4	8	10,4	10	13,0	2	2,6	3	3,9	26	33,8	77	100,0
Toplam	424	33,6	170	13,5	247	19,6	80	6,3	66	5,2	274	21,7	1261	100,0

Bütün bölümlerde laboratuvar kullanmak sözkonusu olmamakla birlikte, yardımcı malzeme kullanımı ile birlikte ele alındığında aşağı yukarı bütün bölümleri kapsayabilecek bir durum sözkonusu olmaktadır. Yardımcı malzemeler, haritalar, bilgisayarlar, projeksiyon cihazları, dersliklere getirilabilecek görsel malzemeler veya ses ve görüntü kullanımı gibi bir dizi öğretim araç gereç ve materyalini kapsamaktadır. Bu açıdan bakıldığında, sadece sağlık bilimleri ile fen bilimleri değil sosyal bilimlerde de yardımcı malzemelerden yararlanılabileceği görülür. Tablo başlığında kullanılan yardımcı malzeme yetersizliği ifadesi, bunların derslerde kullanılmasındaki yetersizlik olarak anlaşılmalıdır. Araştırmaya katılan tüm öğrenciler içinde laboratuvar ve yardımcı malzeme kullanımı yetersizliğini acil ve öncelikli çözüm bekleyen sorun olarak algılayan öğrencilerin oranı % 33,6'dır. Bozdoğan MYO, BESYO, Çine MYO, Nazilli MYO ve Didim MYO bu oranı önemli ölçüde aşarak laboratuvar ve yardımcı malzeme talebinin öğrenciler arasında yüksek düzeyde olduğunu ortaya koymaktadırlar. Oranın genel ortalama olan % 33,6'nın önemli ölçüde altına indiği birimler ise Koçarlı MYO, Aydın MYO ve Fen Edebiyat Fakültesi olarak görünmektedir. Bazı birimlerde sorunun varlığına işaret eden fakat aciliyeti konusunda vurgu yapmayan öğrenciler “çok önemli değil ama çözülsün daha iyi olur” seçeneğinde yoğunlaşmaktadır. Bunlar Aydın Sağlık YO ve Tıp Fakültesi'dir. Bazı birimlerin öğrencileri öğrenim gördükleri bölümlerde hangi tür yardımcı malzemelerin kullanılabileceğini ve bu açıdan bir eksiklik olup olmadığını taktir edememekte ve ağırlıklı olarak kararsız kalmaktadırlar. Fen Edebiyat Fakültesi, Aydın MYO ve Koçarlı MYO'da bu durumun örnekleri görülmektedir. Bu nedenle sözkonusu birimler başta olmak üzere pek çok birimde soruyu cevapsız bırakan öğrencilerin oranının yüksek olduğu görülmektedir. Tıp Fakültesi (% 65.4) ve Ziraat Fakültesi (% 83.3) gibi, uygulama pratiklerinin önemli olduğu ve laboratuvar gereksiniminin yüksek olduğu birimlerde öğrencilerin bu sorunu “önemli ve öncelikli” görmesi de üniversite açısından büyük bir gereksinimi ortaya koymaktadır. Yukarıdaki açıklamalara ek olarak, üniversitedeki engelli öğrenci sayısı, engel türleri ve engel türüne yönelik olarak yardımcı ders materyallerinin sağlanması konusu da ele alınması gereken sorunlar arasındadır.

Tablo 39.10. Yemek Kalitesi Şikayetinin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	26	27,4	12	12,6	22	23,2	7	7,4	4	4,2	24	25,3	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	49	33,1	24	16,2	24	16,2	21	14,2	9	6,1	21	14,2	148	100,0
Nazilli IIBF	56	29,2	27	14,1	43	22,4	13	6,8	5	2,6	48	25,0	192	100,0
Tıp Fakültesi	14	53,8	9	34,6	1	3,8	1	3,8	1	3,8	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	17	47,2	11	30,6	3	8,3	2	5,6	-	-	3	8,3	36	100,0
Aydın Sağlık YO	16	53,3	5	16,7	4	13,3	1	3,3	3	10,0	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	31	51,7	5	8,3	13	21,7	-	-	1	1,7	10	16,7	60	100,0
Turizm İşletme. YO	28	31,5	8	9,0	28	31,5	4	4,5	6	6,7	15	16,9	89	100,0
Atça MYO	3	10,7	5	17,9	8	28,6	3	10,7	5	17,9	4	14,3	28	100,0
Aydın MYO	25	21,4	13	11,1	31	26,5	11	9,4	14	12,0	23	19,7	117	100,0
Bozdoğan MYO	8	33,3	2	8,3	5	20,8	1	4,2	1	4,2	7	29,2	24	100,0
Çine MYO	7	15,6	6	13,3	7	15,6	8	17,8	4	8,9	13	28,9	45	100,0
Didim MYO	16	38,1	10	23,8	6	14,3	2	4,8	2	4,8	6	14,3	42	100,0
Karacasu MYO	30	51,7	2	3,4	14	24,1	1	1,7	1	1,7	10	17,2	58	100,0
Koçarlı MYO	6	42,9	4	28,6	4	28,6	-	-	-	-	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	3	33,3	2	22,2	-	-	-	-	-	-	4	44,4	9	100,0
Nazilli MYO	16	25,4	8	12,7	21	33,3	6	9,5	3	4,8	9	14,3	63	100,0
Söke MYO	3	6,7	8	17,8	5	11,1	8	17,8	14	31,1	7	15,6	45	100,0
Sultanhisar MYO	8	12,7	7	11,1	19	30,2	6	9,5	3	4,8	20	31,7	63	100,0
Yenipazar MYO	18	23,4	4	5,2	14	18,2	4	5,2	6	7,8	31	40,3	77	100,0
Toplam	380	30,1	172	13,6	272	21,6	99	7,9	82	6,5	256	20,3	1261	100,0

Tablo 39.10 öğrencilerin bağlı olduğu birimlerin yemek kalitesine göre dağılımını ifade etmektedir. Birimler arası dağılım farkına bakılmaksızın öğrencileri % 30.1 oranında yemek kalitesinden memnun olmadıklarını ifade etmiştir. 172 öğrenci ise sorununu çok öncelikli olmadığını ancak yine de çözülmesinin olumlu olacağını belirtmiştir. Kesinlikle böyle bir sorun olmadığını ifade eden öğrencilerin oranı % 6.5'tir. Üniversite öğrencilerinin tamamı ilgilendiren böyle bir konuda 272 öğrencinin (%21.6) fikrinin olmadığını ifade etmesi ilginçtir. Fakülteler bazında bakıldığında, en yüksek oranda tıp fakültesi öğrencilerinin (%53.8) yemek kalitesinden hoşnut olmadığını ve bu durumu öncelikli sorunlar arasında gördüğünü göstermektedir. Yüksek okullar açısından bakıldığında, en yüksek oranda ASYO öğrencileri (% 53.3) bu konuyu öncelikli ve hemen çözülmesi gereken sorunlardan biri olarak görmektedir. Meslek yüksek okulları arasında da en yüksek oranla Karacasu Meslek Yüksek Okulu öğrencileri bu sorunu öncelikli görmekte ve ivedilikle çözülmesi gerektiğini düşünmektedir. Patte (1985) yemek kalitesinin, yiyeceklerin tadı, kokusu, dokusu, besleyici değeri ve güvenli olup olmaması ile ölçülebileceğini belirtmiştir. Tüm bu değerler açısından öğrencilerin yemek yediği kampus içi ortamların belli periyotlarda denetlenmesi de önemlidir. Bunların yanı sıra, Türkiye'deki tüm üniversitelerde olduğu gibi ADÜ'de de ucuz, besleyici ve güvenli yemekhane hizmetinin sverilmesi, kantin denetimlerinin yapılması, kantinlerde meyve satışının sağlanması da önemli bir gereksinimdir.

Tablo 39.11. Fakülte/Yüksek Okul Kütüphanesine İlişkin Yetersizlik Algısının Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	17	17,9	11	11,6	17	17,9	17	17,9	7	7,4	26	27,4	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	23	15,5	28	18,9	26	17,6	21	14,2	19	12,8	31	20,9	148	100,0
Nazilli IIBF	63	32,8	36	18,8	25	13,0	24	12,5	8	4,2	36	18,8	192	100,0
Tıp Fakültesi	8	30,8	6	23,1	3	11,5	6	23,1	-	-	3	11,5	26	100,0
Ziraat Fakültesi	9	25,0	8	22,2	10	27,8	1	2,8	-	-	8	22,2	36	100,0
Aydın Sağlık YO	10	33,3	6	20,0	6	20,0	4	13,3	3	10,0	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	29	48,3	8	13,3	7	11,7	1	1,7	1	1,7	14	23,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	28	31,5	12	13,5	22	24,7	12	13,5	3	3,4	12	13,5	89	100,0
Atça MYO	16	57,1	7	25,0	1	3,6	-	-	2	7,1	2	7,1	28	100,0
Aydın MYO	15	12,8	17	14,5	24	20,5	14	12,0	20	17,1	27	23,1	117	100,0
Bozdoğan MYO	14	58,3	3	12,5	2	8,3	1	4,2	2	8,3	2	8,3	24	100,0
Çine MYO	10	22,2	4	8,9	13	28,9	5	11,1	-	-	13	28,9	45	100,0
Didim MYO	12	28,6	6	14,3	11	26,2	5	11,9	3	7,1	5	11,9	42	100,0
Karacasu MYO	18	31,0	7	12,1	17	29,3	5	8,6	1	1,7	10	17,2	58	100,0
Koçarlı MYO	2	14,3	1	7,1	9	64,3	2	14,3	-	-	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	3	33,3	1	11,1	-	-	1	11,1	2	22,2	2	22,2	9	100,0
Nazilli MYO	13	20,6	16	25,4	14	22,2	6	9,5	6	9,5	8	12,7	63	100,0
Söke MYO	3	6,7	12	26,7	8	17,8	12	26,7	3	6,7	7	15,6	45	100,0
Sultanhisar MYO	23	36,5	5	7,9	12	19,0	3	4,8	5	7,9	15	23,8	63	100,0
Yenipazar MYO	21	27,3	8	10,4	10	13,0	7	9,1	3	3,9	28	36,4	77	100,0
Toplam	337	26,7	202	16,0	237	18,8	147	11,7	88	7,0	250	19,8	1261	100,0

Tablo 39.11 öğrencilerin bağlı oldukları birimlere göre birim kütüphanesinden memnuniyet düzeylerinin dağılımı yer almaktadır. Fakülte bazında bakıldığında, en yüksek oranla Nazilli İİBF öğrencilerinin (% 32.8) birim kütüphanesinden memnun olmadıklarını görmekteyiz. Yüksek okullar açısından bakıldığında, % 48.3 ile BESYO öğrencilerinin birim kütüphanesinden hoşnut olmadığı dikkati çekmektedir. Meslek yüksek okulları arasında ise en yüksek oran ile (% 58.3) Bozdoğan MYO öğrencileri birim kütüphanesinden memnun olmadıklarını ifade etmişlerdir. Örneklemin tamamı açısından bakıldığında, öğrencilerin % 18.8'inin birim kütüphanesi konusunda fikrinin olmaması düşündürücüdür. Nazilli

İİBF, BESYO ve Bozdoğan meslek yüksek okulunun merkez kampus dışında olması da merkezi kütüphaneye erişimi güçleştirdiği için, birim kütüphanesinin güçlendirilmesinde fayda olacaktır.

Tablo 39.12. Öğrencilere Verilen Sağlık Hizmetine İlişkin Şikayetin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorununuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	25	26,3	15	15,8	26	27,4	5	5,3	2	2,1	22	23,2	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	26	17,6	22	14,9	41	27,7	14	9,5	14	9,5	31	20,9	148	100,0
Nazilli İİBF	51	26,6	27	14,1	50	26,0	4	2,1	5	2,6	55	28,6	192	100,0
Tıp Fakültesi	3	11,5	7	26,9	9	34,6	5	19,2	2	7,7	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	12	33,3	3	8,3	13	36,1	-	-	2	5,6	6	16,7	36	100,0
Aydın Sağlık YO	10	33,3	7	23,3	8	26,7	2	6,7	3	10,0	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	25	41,7	7	11,7	7	11,7	4	6,7	1	1,7	16	26,7	60	100,0
Turizm İşletme. YO	20	22,5	13	14,6	21	23,6	13	14,6	3	3,4	19	21,3	89	100,0
Atça MYO	5	17,9	4	14,3	10	35,7	1	3,6	3	10,7	5	17,9	28	100,0
Aydın MYO	16	13,7	18	15,4	30	25,6	14	12,0	14	12,0	25	21,4	117	100,0
Bozdoğan MYO	10	41,7	1	4,2	6	25,0	-	-	-	-	7	29,2	24	100,0
Çine MYO	11	24,4	1	2,2	17	37,8	3	6,7	1	2,2	12	26,7	45	100,0
Didim MYO	14	33,3	5	11,9	12	28,6	2	4,8	2	4,8	7	16,7	42	100,0
Karacasu MYO	21	36,2	4	6,9	14	24,1	2	3,4	3	5,2	14	24,1	58	100,0
Koçarlı MYO	4	28,6	6	42,9	2	14,3	1	7,1	-	-	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	3	33,3	2	22,2	-	-	-	-	-	-	4	44,4	9	100,0
Nazilli MYO	21	33,3	13	20,6	13	20,6	3	4,8	2	3,2	11	17,5	63	100,0
Söke MYO	7	15,6	3	6,7	13	28,9	9	20,0	5	11,1	8	17,8	45	100,0
Sultanhisar MYO	19	30,2	2	3,2	19	30,2	5	7,9	2	3,2	16	25,4	63	100,0
Yenipazar MYO	31	40,3	3	3,9	10	13,0	5	6,5	2	2,6	26	33,8	77	100,0
Toplam	334	26,5	163	12,9	321	25,5	92	7,3	66	5,2	285	22,6	1261	100,0

Öğrencilere verilen sağlık hizmetine ilişkin öğrenci memnuniyetine bakıldığında, tüm örneklemnin % 26.5 oranla, bu hizmetin yetersiz olduğu ve öncelikli sorunlar arasında yer aldığını belirtmesi düşündürücüdür. Bu hizmeti öncelikli ve hemen çözülmesi gereken bir sorun olarak algılayan öğrencilerin fakülte bazında en yoğun Ziraat Fakültesinde (% 33.3) bulundukları görülmektedir. Yüksek okullar bazında baktığımızda en yüksek oranla BESYO öğrencileri (% 41.7) bu hizmeti önemli ve ivedilikle çözülmesi gereken bir sorun olarak algılamaktadır. BESYO öğrencileri öğrenim dallarının bir sonucu olarak bedensel sakatlanmalarla en sık karşılaşan ve bu yüzden üniversitenin verdiği sağlık hizmeti ile görece en yoğun muhattap olan birimde öğrenim görmektedirler. Bu nedenle sorun algısının BESYO’da en yüksek düzeye ulaşması eşyanın tabiatına uygundur. Meslek yüksek okulları açısından bakıldığında da % 41.7 oranıyla Bozdoğan MYO öğrencilerinin sağlık hizmetini yetersiz algıladıkları ve hemen çözülmesi gereken bir sorun olarak gördükleri ortadadır. % 9.5 ile Fen Edebiyat Fakültesi öğrencileri, % 10 ile Aydın Sağlık Yüksek Okulu öğrencileri ve % 12 ile Aydın MYO öğrencileri kesinlikle böyle bir sorunları olmadığını ifade etmiştir. Sağlık hizmetinin öncelikli ve hemen çözülmesi gereken bir sorun olduğunu ifade eden öğrencilerin bağlı bulunduğu birimlerin Merkez kampusun dışında olmasının bu bulguyu nispeten açıkladığı düşünülebilir.

Tablo 39.13. Üniversitedeki Bürokratik İşleyişin Hantallığına İlişkin Şikayetin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	20	21,1	11	11,6	23	24,2	8	8,4	3	3,2	30	31,6	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	34	23,0	25	16,9	40	27,0	10	6,8	10	6,8	29	19,6	148	100,0
Nazilli IIBF	60	31,3	26	13,5	39	20,3	7	3,6	7	3,6	53	27,6	192	100,0
Tıp Fakültesi	9	34,6	7	26,9	3	11,5	5	19,2	-	-	2	7,7	26	100,0
Ziraat Fakültesi	12	33,3	6	16,7	7	19,4	3	8,3	-	-	8	22,2	36	100,0
Aydın Sağlık YO	7	23,3	6	20,0	11	36,7	2	6,7	3	10,0	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	26	43,3	7	11,7	8	13,3	2	3,3	2	3,3	15	25,0	60	100,0
Turizm İşletme. YO	28	31,5	18	20,2	16	18,0	6	6,7	3	3,4	18	20,2	89	100,0
Atça MYO	-	-	1	3,6	17	60,7	-	-	5	17,9	5	17,9	28	100,0
Aydın MYO	18	15,4	16	13,7	29	24,8	13	11,1	16	13,7	25	21,4	117	100,0
Bozdoğan MYO	9	37,5	1	4,2	5	20,8	-	-	3	12,5	6	25,0	24	100,0
Çine MYO	6	13,3	5	11,1	11	24,4	4	8,9	5	11,1	14	31,1	45	100,0
Didim MYO	14	33,3	3	7,1	8	19,0	3	7,1	5	11,9	9	21,4	42	100,0
Karacasu MYO	9	15,5	10	17,2	18	31,0	1	1,7	6	10,3	14	24,1	58	100,0
Koçarlı MYO	-	-	2	14,3	4	28,6	3	21,4	2	14,3	3	21,4	14	100,0
Kuyucak MYO	2	22,2	-	-	1	11,1	-	-	1	11,1	5	55,6	9	100,0
Nazilli MYO	12	19,0	7	11,1	20	31,7	7	11,1	4	6,3	13	20,6	63	100,0
Söke MYO	5	11,1	2	4,4	6	13,3	5	11,1	18	40,0	9	20,0	45	100,0
Sultanhisar MYO	5	7,9	7	11,1	17	27,0	4	6,3	8	12,7	22	34,9	63	100,0
Yenipazar MYO	20	26,0	8	10,4	13	16,9	1	1,3	4	5,2	31	40,3	77	100,0
Toplam	296	23,5	168	13,3	296	23,5	84	6,7	105	8,3	312	24,7	1261	100,0

Tablo 39.13'e bakıldığında, fakülteler bazında Tıp Fakültesi öğrencilerinin (34.6) üniversitedeki bürokratik hantallığı önemli ve hemen çözülmesi gereken bir sorun olarak algıladıkları görülmektedir. Yüksek okullar açısından aynı tabloya baktığımızda BESYO'nun % 43.3 oranı ile bu sorunu en önemli ve hemen çözülmesi gereken sorun olarak ifade ettiklerini görmekteyiz. Yenipazar MYO' da örnekleme yer alan MYO öğrencileri arasında en yüksek oranda (26.0) bu durumu sorun olarak gören grubu oluşturmaktadır. Tüm üniversite içinde en yüksek oranda Sultanhisar MYO öğrencileri (%40.0) bu konuda hiçbir sorun yaşamadıklarını dile getirmiştir. Bu konuda fikir sahibi olmayanların oranının genel olarak yüksek seyrettiği görülmektedir. Özellikle MYO'lar gibi birimlerde öğrenci-öğretim üyesi-idari personel ilişkilerinin daha birincil olması nedeniyle bürokratik işleyiş ile ilgili bir sorunun algısının düşük seviyede kalması beklenen bir durumdur. Ancak bazı MYO'lar için durumun böyle olmadığı görülmektedir. Bu durumda araştırmanın en sonunda yer alan memnuniyet ile birimler arasındaki bağlantıya bakmak uygun olacaktır. Atça ve Söke MYO'lar gibi öğrencilerin memnuniyet düzeylerinin genel ortalamadan daha yüksek seyrettiği birimlerde bürokratik işleyiş hantallığı ile ilgili olarak kararsızlık (fikrim yok) ya da "böyle bir sorun yoktur" şeklindeki seçeneklere yığılma dikkat çekmektedir. Bürokratik işleyişin hızlı olması kendi başına memnuniyet yaratacak bir faktör olmadığına göre, bu durum başka faktörlerin de etkisiyle ADÜ öğrencisi olmaktan memnun olmayanların bürokratik işleyişi de daha seçici bir biçimde algıladıkları şeklinde yorumlanabilir.

Tablo 39.14. Öğrencilerin Öğretim Elemanlarının Olumsuz Tutumlarına İlişkin Şikayetinin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	16	16,8	17	17,9	11	11,6	16	16,8	7	7,4	28	29,5	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	17	11,5	22	14,9	19	12,8	25	16,9	41	27,7	24	16,2	148	100,0
Nazilli IIBF	41	21,4	24	12,5	21	10,9	32	16,7	21	10,9	53	27,6	192	100,0
Tıp Fakültesi	6	23,1	9	34,6	5	19,2	5	19,2	1	3,8	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	11	30,6	5	13,9	8	22,2	6	16,7	1	2,8	5	13,9	36	100,0
Aydın Sağlık YO	6	20,0	8	26,7	4	13,3	6	20,0	5	16,7	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	31	51,7	7	11,7	4	6,7	5	8,3	-	-	13	21,7	60	100,0
Turizm İşletme. YO	27	30,3	20	22,5	6	6,7	11	12,4	11	12,4	14	15,7	89	100,0
Atça MYO	5	17,9	3	10,7	7	25,0	1	3,6	8	28,6	4	14,3	28	100,0
Aydın MYO	19	16,2	20	17,1	17	14,5	18	15,4	23	19,7	20	17,1	117	100,0
Bozdoğan MYO	9	37,5	2	8,3	3	12,5	1	4,2	5	20,8	4	16,7	24	100,0
Çine MYO	9	20,0	5	11,1	7	15,6	8	17,8	4	8,9	12	26,7	45	100,0
Didim MYO	14	33,3	4	9,5	3	7,1	5	11,9	9	21,4	7	16,7	42	100,0
Karacasu MYO	13	22,4	7	12,1	12	20,7	4	6,9	11	19,0	11	19,0	58	100,0
Koçarlı MYO	1	7,1	3	21,4	1	7,1	2	14,3	6	42,9	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	2	22,2	1	11,1	-	-	1	11,1	1	11,1	4	44,4	9	100,0
Nazilli MYO	18	28,6	17	27,0	7	11,1	9	14,3	4	6,3	8	12,7	63	100,0
Söke MYO	2	4,4	2	4,4	13	28,9	9	20,0	12	26,7	7	15,6	45	100,0
Sultanhisar MYO	8	12,7	4	6,3	12	19,0	8	12,7	12	19,0	19	30,2	63	100,0
Yenipazar MYO	23	29,9	5	6,5	8	10,4	6	7,8	6	7,8	29	37,7	77	100,0
Toplam	278	22,0	185	14,7	168	13,3	178	14,1	188	14,9	264	20,9	1261	100,0

Tablonun geneline bakıldığında oranların açık yığılmalar göstermediği görülmektedir. Bir başka deyişle öncelikli sorun algısı kadar önemli bir sorun olmadığını ya da kesinlikle böyle bir sorun olmadığını düşünen öğrencilerin oranları da yer yer dikkat çekici düzeylere ulaşabilmektedir. Bunun başlıca nedeni sorunun genelliğine karşılık öğretim üyelerinin her birinin tikel olarak ele alınması gereğidir. Öğrenciler kendilerine karşı olumsuz olarak değerlendirdikleri davranış ve tutumlara sahip öğretim elemanları kadar, olumlu değerlendirdikleri öğretim elemanları ile karşı karşıyadırlar. Bu nedenle yukarıdaki tablo, öğrencilerin öğrenim gördükleri birimlerde kendi tecrübelerinden hareketle öne çıktığını düşündükleri eğilimleri işaretlemek durumundadırlar. Bu açıdan bakıldığında, acil çözüm bekleyen sorun algısının oluştuğu % 22 oranının net bir şekilde üstünde yer alan birimler dikkat çekmektedir.

Tablo 39.14 örnekleme yer alan ADÜ öğrencilerinin % 22.0'sinin öğretim elemanlarının kendilerine karşı olumsuz tutumu olduğunu düşünmekte ve bu durumu hemen çözülmesi gereken önemli bir sorun olarak görmektedirler. Fakülteler açısından baktığımızda, Ziraat Fakültesi öğrencilerinin (% 30.6) bu durumu çok önemli ve hemen çözülmesi gereken bir durum olarak algıladığını görmekteyiz. Yüksek okullar içinde en yüksek oran % 51.7 ile BESYO öğrencilerine aitken, meslek yüksek okulları açısından % 37.5 ile en yüksek oran Bozdoğan MYO'da görülmektedir. % 27.7 ile Fen Edebiyat Fakültesi, % 12.4 ile Turizm YO, % 42.9 ile Koçarlı MYO öğrencileri kesinlikle böyle bir sorunları olmadığını ifade etmişlerdir.

Tablo 39.15. Öğrencilerin İdari Personelin Öğrenciye Karşı Olumsuz Tutumlarından Şikayetin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülsün iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	19	20,0	19	20,0	12	12,6	14	14,7	7	7,4	24	25,3	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	25	16,9	23	15,5	25	16,9	22	14,9	28	18,9	25	16,9	148	100,0
Nazilli IIBF	44	22,9	26	13,5	30	15,6	23	12,0	22	11,5	47	24,5	192	100,0
Tıp Fakültesi	10	38,5	5	19,2	5	19,2	4	15,4	2	7,7	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	13	36,1	6	16,7	2	5,6	5	13,9	3	8,3	7	19,4	36	100,0
Aydın Sağlık YO	4	13,3	6	20,0	6	20,0	6	20,0	7	23,3	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	26	43,3	4	6,7	4	6,7	4	6,7	5	8,3	17	28,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	24	27,0	10	11,2	11	12,4	11	12,4	15	16,9	18	20,2	89	100,0
Atça MYO	1	3,6	4	14,3	6	21,4	7	25,0	6	21,4	4	14,3	28	100,0
Aydın MYO	18	15,4	14	12,0	23	19,7	14	12,0	22	18,8	26	22,2	117	100,0
Bozdoğan MYO	5	20,8	2	8,3	2	8,3	4	16,7	6	25,0	5	20,8	24	100,0
Çine MYO	8	17,8	10	22,2	3	6,7	5	11,1	4	8,9	15	33,3	45	100,0
Didim MYO	11	26,2	3	7,1	1	2,4	11	26,2	11	26,2	5	11,9	42	100,0
Karacasu MYO	12	20,7	5	8,6	13	22,4	6	10,3	9	15,5	13	22,4	58	100,0
Koçarlı MYO	3	21,4	1	7,1	1	7,1	5	35,7	3	21,4	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	1	11,1	1	11,1	-	-	1	11,1	1	11,1	5	55,6	9	100,0
Nazilli MYO	19	30,2	12	19,0	7	11,1	7	11,1	5	7,9	13	20,6	63	100,0
Söke MYO	2	4,4	8	17,8	5	11,1	6	13,3	17	37,8	7	15,6	45	100,0
Sultanhisar MYO	6	9,5	9	14,3	11	17,5	5	7,9	11	17,5	21	33,3	63	100,0
Yenipazar MYO	25	32,5	3	3,9	7	9,1	6	7,8	7	9,1	29	37,7	77	100,0
Toplam	276	21,9	171	13,6	174	13,8	166	13,2	191	15,1	283	22,4	1261	100,0

Öğrencilerin en çok karşı karşıya geldikleri idari personellerin başında öğrenci işleri yetkilileri gelmektedir. Ancak bunun dışında çeşitli kademelerdeki idari personel, öğrencilerin yukarıdaki tabloya yansıyan değerlendirme ve yargılarının oluşumuna etki etmektedir. Tablo 39.15, idari personelin öğrenciye karşı olumsuz tutumu ile ilgili öğrenci algılarının birimlere göre dağılımını vermektedir. 38.5 oranında Tıp Fakültesi öğrencileri bu durumun önemli bir sorunu oluşturduğunu ve hemen çözülmesi gerektiğini belirtirken, % 43.3 ile BESYO öğrencileri, % 32.5 ile

de Yenipazar MYO öğrencileri bu konuyu önemli ve hemen çözülmesi gerek bir sorun olarak gördüğünü ifade etmiştir. % 7.4 ile Eğitim Fakültesi öğrencileri, % 23.3 ile Aydın SYO öğrencileri, % 37.8 ile de Nazilli MYO öğrencileri kesinlikle böyle bir sorunları olmadığını ifade etmiştir.

Tablo 39.16. Öğrencilerin İdeolojik Gruplaşmalara Yönelik Şikayetlerinin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	21	22,1	7	7,4	21	22,1	10	10,5	4	4,2	32	33,7	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	18	12,2	16	10,8	55	37,2	14	9,5	13	8,8	32	21,6	148	100,0
Nazilli IIBF	31	16,1	35	18,2	46	24,0	19	9,9	7	3,6	54	28,1	192	100,0
Tıp Fakültesi	3	11,5	6	23,1	9	34,6	3	11,5	3	11,5	2	7,7	26	100,0
Ziraat Fakültesi	8	22,2	4	11,1	10	27,8	5	13,9	-	-	9	25,0	36	100,0
Aydın Sağlık YO	7	23,3	5	16,7	12	40,0	2	6,7	4	13,3	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	21	35,0	6	10,0	16	26,7	1	1,7	1	1,7	15	25,0	60	100,0
Turizm İşletme. YO	13	14,6	11	12,4	28	31,5	5	5,6	14	15,7	18	20,2	89	100,0
Atça MYO	-	-	2	7,1	17	60,7	2	7,1	1	3,6	6	21,4	28	100,0
Aydın MYO	20	17,1	15	12,8	28	23,9	18	15,4	13	11,1	23	19,7	117	100,0
Bozdoğan MYO	9	37,5	-	-	4	16,7	2	8,3	3	12,5	6	25,0	24	100,0
Çine MYO	3	6,7	6	13,3	13	28,9	3	6,7	4	8,9	16	35,6	45	100,0
Didim MYO	8	19,0	6	14,3	8	19,0	6	14,3	3	7,1	11	26,2	42	100,0
Karacasu MYO	9	15,5	5	8,6	26	44,8	2	3,4	4	6,9	12	20,7	58	100,0
Koçarlı MYO	-	-	1	7,1	4	28,6	5	35,7	1	7,1	3	21,4	14	100,0
Kuyucak MYO	3	33,3	-	-	1	11,1	-	-	-	-	5	55,6	9	100,0
Nazilli MYO	10	15,9	6	9,5	21	33,3	7	11,1	5	7,9	14	22,2	63	100,0
Söke MYO	3	6,7	8	17,8	13	28,9	2	4,4	9	20,0	10	22,2	45	100,0
Sultanhisar MYO	12	19,0	5	7,9	17	27,0	3	4,8	5	7,9	21	33,3	63	100,0
Yenipazar MYO	21	27,3	5	6,5	14	18,2	3	3,9	4	5,2	30	39,0	77	100,0
Toplam	220	17,4	149	11,8	363	28,8	112	8,9	98	7,8	319	25,3	1261	100,0

Bir sorun olarak ideolojik gruplaşma, öğrencilerin yurttaşlık hak ve ödevleri olarak siyasal fikirlere sahip olmaları ya da siyasal katılma davranışı sergilemeleri değil, öğrenciler arasındaki dayanışma, birlik ve arkadaşlık bağlarını sekteye uğratan düşmanca eğilimler yaratan sistemli davranışlar olarak anlaşılmalıdır. Daha önce vurgulandığı üzere genel düzlemde ADÜ, öğrenciler arasında keskin ideolojik kamplaşma ve çatışma atmosferinin olmadığı üniversitelerden biri durumundadır. Fakat birimler düzeyinde değişen ölçülerde farklı sorun algıları olabilir. İdeolojik gruplaşmanın önemli bir sorun olduğunu ve çözülmesi gerektiğini belirten öğrencilerin birimlere göre toplam dağılımına baktığımızda, % 34.3 ile Nazilli İİBF ve % 33.3 ile Ziraat Fakültesinin öne çıktığını görmekteyiz. Yüksek okullar arasında en yüksek orana % 37.5 ile BESYO, meslek yüksek okulları bazında bakıldığında da % 37.5 ile Bozdoğan MYO öne çıkmaktadır. % 11.5 ile Tıp Fakültesi, % 15.7 ile Turizm YO öğrencileri ve % 20 ile Söke MYO öğrencileri birimlerinde öğrenciler arasında ideolojik gruplaşma gibi bir problemin kesinlikle yaşanmadığını belirtmiştir. Örneklemin % 28.8'inin bu konuda fikrim yok seçeneğini işaretlemesi dikkat çekicidir. Bu konuda fikri olmadığını bildirenlerin durumu, öğrenciler arasında ideolojik gruplaşmaların olduğunu gören fakat bunun zaman zaman basına yansıyan şiddet içerikli çatışmalara dönüşmediğini gören öğrencilerin içine düştükleri kararsızlık ile açıklanabilir. Türk toplumundaki genel kutuplaşmanın öğrenci kitlesine yansımayacağını düşünmek gerçeklere uygun değildir. ADÜ öğrencilerinin, üniversite öncesinde aileden ya da çevreden kesin bir ideolojik/siyasal formasyon edinmemiş olan geniş bir kesimi, üniversite ortamındaki barışçı gerilim karşısında ikilem yaşamakta olabilirler. Genel olarak araştırmaya katılan tüm öğrenciler içinde bu konuyu acil çözüm bekleyen sorun olarak görenler % 17,4 gibi düşük sayılabilecek bir orandadır. Birimler bazında Bozdoğan MYO, BESYO, Kuyucak MYO ve Yenipazar MYO gibi periferi birimlerde genel ortalamanın üzerinde yığılma görülmektedir. Bu durum, birimlerin kendi iç dinamiklerinden çok, görece küçük yerleşim yerlerinde halkla içiçe olmaktan doğan okul dışı faktörlerin okulu politize etmesi gibi bir durumun olabilirliği üzerine düşünmeyi teşvik etmektedir.

Tablo 39.17. Merkez Kütüphanenin Yetersizliğine İlişkin Şikayetlerin Birimlere Göre Dağılımı

	Öncelikli sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil, ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	10	10,5	16	16,8	19	20,0	17	17,9	7	7,4	26	27,4	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	28	18,9	19	12,8	16	10,8	33	22,3	24	16,2	28	18,9	148	100,0
Nazilli IIBF	20	10,4	10	5,2	90	46,9	12	6,3	8	4,2	52	27,1	192	100,0
Tıp Fakültesi	5	19,2	10	38,5	5	19,2	5	19,2	-	-	1	3,8	26	100,0
Ziraat Fakültesi	7	19,4	3	8,3	13	36,1	4	11,1	-	-	9	25,0	36	100,0
Aydın Sağlık YO	4	13,3	7	23,3	4	13,3	8	26,7	6	20,0	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	19	31,7	5	8,3	13	21,7	1	1,7	7	11,7	15	25,0	60	100,0
Turizm İşletme. YO	10	11,2	4	4,5	41	46,1	9	10,1	3	3,4	22	24,7	89	100,0
Atça MYO	-	-	1	3,6	19	67,9	2	7,1	2	7,1	4	14,3	28	100,0
Aydın MYO	7	6,0	15	12,8	22	18,8	21	17,9	26	22,2	26	22,2	117	100,0
Bozdoğan MYO	3	12,5	1	4,2	9	37,5	1	4,2	2	8,3	8	33,3	24	100,0
Çine MYO	3	6,7	1	2,2	24	53,3	4	8,9	1	2,2	12	26,7	45	100,0
Didim MYO	3	7,1	3	7,1	19	45,2	2	4,8	6	14,3	9	21,4	42	100,0
Karacasu MYO	5	8,6	5	8,6	30	51,7	4	6,9	2	3,4	12	20,7	58	100,0
Koçarlı MYO	-	-	1	7,1	9	64,3	2	14,3	1	7,1	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	1	11,1	2	22,2	2	22,2	-	-	-	-	4	44,4	9	100,0
Nazilli MYO	8	12,7	6	9,5	27	42,9	5	7,9	5	7,9	12	19,0	63	100,0
Söke MYO	-	-	3	6,7	24	53,3	8	17,8	2	4,4	8	17,8	45	100,0
Sultanhisar MYO	8	12,7	2	3,2	20	31,7	3	4,8	5	7,9	25	39,7	63	100,0
Yenipazar MYO	8	10,4	2	2,6	26	33,8	4	5,2	3	3,9	34	44,2	77	100,0
Toplam	149	11,8	116	9,2	432	34,3	145	11,5	110	8,7	309	24,5	1261	100,0

Merkez kampuste bulunan birimler dışındaki birimlerin merkez kütüphanenin yetersizliğinden yakınmaları ancak dolaylı bir anlam taşımaktadır. Çünkü merkez kampuste bağlantılarının oldukça kopuk olması zaten bir şikayet konusudur. Birimlerin önemli bir kısmının kendi kütüphaneleri bulunmaktadır. Öğrencilerin bunlardan ne ölçüde yararlandıklarına ilişkin bulgular daha önce açıklanmıştı. Öte yandan, ders çalışmak ya da ödev hazırlamak gibi amaçlarla öğrencilerin başvurduğu kaynakların büyük ağırlıkla internet kaynakları olduğu da gösterilmişti. Buradan hareketle merkez kütüphanenin yeterli olup olmadığına ilişkin sorunun ağırlıklı muhatabı merkez kampuste bulunan birimler olmaktadır. Tablo 39.17 öğrencilerin merkez kütüphaneye ilişkin düşüncelerinin bağlı oldukları birimlere göre dağılımlarını ifade etmektedir. Örneklemi oluşturan öğrencilerden 432'sinin (% 34.3) merkez kütüphaneye ilişkin “fikrinin olmadığını” belirtmesi yukarıda belirtilen nedenlerle anlaşılabilir bir durumdur. Bunun yanı sıra, Birimler bazında bakıldığında, en yüksek oranla Ziraat Fakültesi öğrencilerinin merkez kütüphaneden memnun olmadıklarını görmekteyiz. BESYO öğrencileri, % 31.7 ile yüksek okullar arasında, merkez kütüphaneden memnun olmadığını ifade eden büyük çoğunluğu oluşturmaktadır. Meslek yüksek okulları arasında ise, en yüksek oranla Nazilli MYO dikkati çekmektedir. Merkez kütüphaneyi öncelikli sorunlar arasında gören öğrencilerin bulunduğu birimlerin tamamı kampus dışındadır. Bu durum sorunu bir miktar açıklayabilir.

Tablo 40. Bölümünü Tercih Etme Nedenleri

	Birinci Neden		İkinci Neden		Üçüncü Neden	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
İdealim olması	444	35,2	109	8,6	64	5,1
Bölümün iş sağlama avantajı	322	25,5	340	27,0	105	8,3
Özellikle bölüme gelmedim, Üniversite okumadan hiçbir şey olunmuyor	130	10,3	85	6,7	110	8,7
Çevremden birilerinin tavsiyesi	101	8,0	174	13,8	203	16,1
Ailenin isteği	91	7,2	145	11,5	192	15,2
Cevap yok	81	6,3	330	26,2	466	37,0
Diğer	60	4,8	26	2,1	59	4,7
Aileden uzaklaşmak, özgür olmak	32	2,5	52	4,1	62	4,9
Toplam	1261	100,0	1261	100,0	1261	100,0

Öğrencilere “bölümünüzü tercih etmeniz ilk üç nedenini 1,2,3 şeklinde sıralayınız” diye sorulduğunda yukarıdaki tabloda görülen oranlar elde edilmiştir. Bu sorunun amacı öğrencilerin tercihlerini yaparken ne kadar bilinçli ve kararlı olduklarını ortaya koymaktır. Bunun sonucunda ne istediğini bilen ve kendisine bölümünün öğretim elemanları tarafından verilen bilgiyi almaya hazır ve istekli olan öğrenci oranı ile, genel toplumsal eğilimlere kapılarak, gelecekte iş sahibi olmanın bir aracı olarak üniversite diploması alma isteği sonucu ADÜ’ye gelmiş öğrenci oranını kestirmeye çalışmak hedeflenmiştir. Bilindiği gibi üniversiteye gelmenin bu iki farklı motivasyonu, ders başarısı kadar sosyal uyum ve kendini gerçekleştirici etkinliklerde alınan inisiyatif kadar bir dizi alanda etkisini göstermektedir.

Öğrenim görmekte olduğu bölümü tercih etmesinin birincil nedeninin bireysel ideali olduğunu bildiren öğrenci oranı % 35,2 gibi düşük sayılması gereken bir orandır. Geri kalan tüm seçenekler entelektüel motivasyonla ilgisi olmayan nedenlerdir ve bunların toplamı % 65 düzeyindedir. Öncelikle iş sağlama avantajı gibi pragmatik bir neden ve üniversite öğrenimi görmeden iş bulamayacağı düşüncesinin toplamı % 35,8’i bulmaktadır. Tavsiye,

ailenin isteği ve aileden uzaklaşmak gibi öğrenme başarısına olumlu değil, olumsuz etkisi olabilecek etmenlerin toplamı % 17,2 düzeyindedir.

Bölümü tercih etmesinin idealleriyle ilgisi olduğunu bildirenler ikinci ve üçüncü nedenlerde keskin bir düşüş göstermektedirler. Buna karşılık iş ile bağlantılı seçeneklerde ikincil ve üçüncül nedenler düzeyinde artış gözlenmektedir. Bir başka deyişle ideale uygun olduğu için bölümünde öğrenim görenlerle tümüyle pragmatik amaçlarla gelenler arasında açık bir farklılaşma oluşmuştur. İdealinin gereği olarak bölüme geldiğini fakat aynı zamanda bölümünün iş bulmasına da yardımcı olacağını belirtmiş olanların varlığına karşılık, öncelikle iş ve benzeri pratik amaçlarla bölümü tercih etmiş olanlar ikinci ve üçüncü olarak da idealleri olduğu için seçeneğine yönelmemektedirler.

Tablo 41. Oryantasyon Uygulanma Durumu

	Sayı	%
Evet, uygulandı	362	28.7
Hayır, uygulanmadı	832	66.0
Cevap yok	67	5.3
Toplam	1261	100.0

Araştırmaya katılan öğrencilerin % 66'sı oryantasyon görmediklerini bildirmişlerdir. Bilindiği gibi oryantasyon eğitimi, öğrencilerin üniversite ortamına ve üniversite ile ilgili kavram ve süreçlere daha çabuk uyum sağlamalarına yöneliktir. Yukarıdaki tablonun ADÜ'de bu konuya gereken önemin verilmediğini düşündürten bir bulgu olduğunu söylemek mümkündür. Soruya cevap vermeyen % 5,3'lük öğrenci oranının, Türkçe bir kavram olmayan oryantasyonun ne anlama geldiğini bilmeyen ve bu yüzden soruyu anlamayan öğrencilerden oluştuğu düşünülebilir. Bunların bir kısmı oryantasyon almış fakat aldığı eğitimin bu kavramla karşılandığını bilmeyenler, bir kısmının ise eğitimi almamış ve bu nedenle ne olduğunu bilmeyenler olarak dağıldıkları düşüncesi akla yakındır.

Tablo 42. Oryantasyonun Yararlı Olma Durumu

	Sayı	%
Kısmen yararlı oldu	184	50.8
Çok yararlı oldu	68	18.8
Fikrim yok	49	13.6
Pek yararlı olmadı	45	12.4
Hiç yararlı olmadı	16	4.4
Toplam	362	100.0

Oryantasyon eğitimi aldıklarını söyleyen ve toplamda % 28,7'lik oranı oluşturan öğrencilerin sadece % 18,8'i çok yararlandıklarını bildirmektedirler. Kısmen ve çok yararlı olduğunu bildirenler, bir başka deyişle skalanın pozitif hanesinde yer alanlar % 69,6'lık bir oran oluşturmaktadırlar. Bu tablodan çıkan sonuç, ADÜ'de oryantasyonun ciddiye alınmadığıdır. Ciddiye almama tutumu, hem eğitimin yapılmaması hem de yapıldığı ölçüde baştan savma bir biçimde ele alındığı için kendisinden beklenen faydayı tam anlamıyla verememesi biçiminde sonuç vermektedir.

Tablo 43. Derslerin İşlenişi İle İlgili Sorunlar														
	Öncelikli Sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunun kesinlikle yok		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Öğretim Üyelerinin Sınavda Hatalı Davranması	380	30.1	192	15.2	132	10.5	120	9.5	234	18.6	203	16.1	1261	100.0
Öğretim Elemanlarının Derse Yeterince Hakim Olamaması	308	24.4	223	17.7	105	8.3	187	14.8	252	20.0	186	14.8	1261	100.0
Öğretim Üyesinin Öğrenciyi Rencide Eden Aşırı Disiplinli Tavrı	269	21.3	142	11.3	131	10.4	119	9.4	360	28.5	240	19.0	1261	100.0
Derslerde Gerekli Materyallerin Yeterince Kullanılmaması	255	20.2	181	14.4	94	7.5	188	14.9	338	26.8	205	16.2	1261	100.0
Öğretim Üyesinin Öğrenciyle Ağız Dalaşına Girmesi	215	17.0	129	10.2	157	12.5	147	11.7	363	28.8	250	19.8	1261	100.0
Derslerin Öğrenci Katılımıyla İşlenmemesi	203	16.1	214	17.0	130	10.3	228	18.1	265	21.0	221	17.5	1261	100.0
Derslere Asistanların Girmesi	144	11.4	132	10.5	220	17.4	156	12.4	375	29.7	234	18.6	1261	100.0
Uygulama Derslerinde Öğretim Üyesinin Derse Bizzat Katılmaması	140	11.1	121	9.6	224	17.8	140	11.1	381	30.2	255	20.2	1261	100.0

Üniversitemizin genelinden seçilen örnekleme göre derslerin işlenişi konusunda öğrencilerin dile getirdikleri sorunlar arasında çözülmesi gereken öncelikli sorun olarak “Öğretim üyelerinin sınavda hatalı davranması” konusu gündeme gelmiştir (% 30.1). Bu durum her ne kadar üst sırada yer alsada sınav uygulamasının bir değerlendirme uygulaması olduğu dikkate alındığında üniversite öğrencilerinin dersin işlenişi ve değerlendirmesi arasındaki farkı tam olarak algılayamadıkları ve ders işlenişi kavramını değerlendirmeye dönük algılayarak pragmatist bir yaklaşım izlediklerini göstermektedir. Bu sorunu takip eden diğer önemli sorunların % 24.4 , % 21.3 ve % 17 lik oranlarda “Derse hakim olamama, Öğrencinin rencide edilmesi ve Öğrenciyle ağız dalaşına girilmesi” gibi sınıf yönetim problemleri olması öğretim üyelerinin sınıf yönetimi bilgi ve becerilerini geliştirmesi konusunda problemler yaşadıkları olasılığını gündeme getirmektedir. Dersin işleniş sekliyle ilgili olan asıl sorunlar “Derslerde materyallerin yeterince kullanılmaması ve Öğrenci katılımıyla işlenmemesi ” % 20.2 ve % 16.2' lik oranlarla önceliklere göre orta sıralarda yer almıştır. “Öğretim üyelerinin derslerinin öğretimini asistanına vermesi” % 11.4 ve “Uygulama derslerinde de bizzat bulunmaması” % 11.1 çok önemli olmasa da son sıralarda yer alan sorunlar arasında yer almıştır. Ortaya konulan bu resimle öğretim üyelerinin öne çıkan konularda gereken özeni göstermeleri önerilmektedir.

Öğretim üyesinin öğrenciyi rencide eden aşırı disiplinli tavrı ile ilgili olarak böyle bir sorunlarının olmadığını bildirenlerin oranı, sorunu öncelikli bulanlardan daha fazladır. Bu konuyla ilgili olarak, toplam oranlarda da durum değişmemekte ve sorun olmadığını düşünenlerin, sorun olduğunu düşünenlerden daha ağırlıklı olduğu görülmektedir.

Öğretim üyesinin öğrenciyle ağız dalaşına girmesi konusu ile ilgili olarak sorun olmadığını düşünenlerin toplam oranı % 39,5 iken, sorun olduğunu düşünenlerin toplam oranı % 27,2 düzeyinde kalmaktadır.

43. tabloda belirlenen derslerin işlenişi ile ilgili sorunlarda birimlere göre anlamlı farklılaşmalar olup olmadığını anlamak için aşağıdaki tablolar oluşturulmuştur.

Tablo 43.1. Birimlere Göre Öğretim Üyelerinin Sınavda Hatalı Davranması Sorunu

	Öncelikli Sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	33	34,7	15	15,8	11	11,6	7	7,4	11	11,6	18	18,9	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	39	26,4	25	16,9	14	9,5	16	10,8	34	23,0	20	13,5	148	100,0
Nazilli IIBF	71	37,0	27	14,1	17	8,9	18	9,4	22	11,5	37	19,3	192	100,0
Tıp Fakültesi	9	34,6	7	26,9	5	19,2	3	11,5	2	7,7	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	18	50,0	6	16,7	2	5,6	3	8,3	2	5,6	5	13,9	36	100,0
Aydın Sağlık YO	7	23,3	11	36,7	4	13,3	2	6,7	6	20,0	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	26	43,3	4	6,7	8	13,3	5	8,3	3	5,0	14	23,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	33	37,1	15	16,9	6	6,7	8	9,0	17	19,1	10	11,2	89	100,0
Atça MYO	12	42,9	3	10,7	4	14,3	1	3,6	8	28,6	-	-	28	100,0
Aydın MYO	22	18,8	17	14,5	18	15,4	13	11,1	30	25,6	17	14,5	117	100,0
Bozdoğan MYO	9	37,5	4	16,7	-	-	2	8,3	7	29,2	2	8,3	24	100,0
Çine MYO	9	20,0	8	17,8	3	6,7	5	11,1	12	26,7	8	17,8	45	100,0
Didim MYO	9	21,4	4	9,5	8	19,0	7	16,7	10	23,8	4	9,5	42	100,0
Karacasu MYO	13	22,4	8	13,8	9	15,5	4	6,9	15	25,9	9	15,5	58	100,0
Koçarlı MYO	1	7,1	3	21,4	-	-	3	21,4	6	42,9	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	3	33,3	3	33,3	-	-	-	-	1	11,1	2	22,2	9	100,0
Nazilli MYO	33	52,4	10	15,9	5	7,9	5	7,9	5	7,9	5	7,9	63	100,0
Söke MYO	7	15,6	5	11,1	7	15,6	7	15,6	13	28,9	6	13,3	45	100,0
Sultanhisar MYO	8	12,7	6	9,5	6	9,5	6	9,5	19	30,2	18	28,6	63	100,0
Yenipazar MYO	19	24,7	11	14,3	5	6,5	5	6,5	11	14,3	26	33,8	77	100,0
Toplam	381	30,2	192	15,2	132	10,5	120	9,5	234	18,6	202	16,0	1261	100,0

Öğretim üyesinin sınavda hatalı davranması sorunu ile sınav sorularının dersin içeriği ile çok alakalı olmaması yada hatalı olması, sınavda soruların cevaplanması için gerekli süre ile öğretim üyesinin öğrencilere tanıdığı sürenin orantısızlığı, öğretim üyesinin sınav değerlendirmeleri konusunda gerekli kriterleri belirlememesi yada bunlara uymaması gibi ölçme-değerlendirme ölçütleri açısından hatalı sayılması gereken davranışlar kastedilmektedir. Bu durumun sorun olarak tespit edilmesinin fakülte ve meslek yüksek okullarına göre dağılımda % 40 lik oranın üstünde yer alan Nazilli MYO % 52.4, Ziraat Fakültesi % 50, Beden Eğitimi YO % 43.3 ve Atça MYO % 42.9 ilk sıralarda yer almaktadırlar. Yapılan çaprazlama tabloda böyle bir sorunun olmadığını düşünen öğrencilerimiz en fazla yüzdelerle Koçarlı MYO da toplanmaktadırlar % 42.9. Ancak çalışmaya Nazilli IIBF deki öğrencilerin katılımlarının yüzdelerle daha fazla olması, bu fakülte deki öğrencilerin görünürde bu sorunu diğer fakülte ve yüksek okullardan daha yüksek bir frekansla cevapladıklarını göstermektedir. Aynı zamanda soruya cevap vermeyen öğrencilerin yüzdelerle oranları dikkate alındığında bu öğrencilerin bu durumu bir sorun olarak görmedikleri için dikkate almadıkları ya da önemsemedikleri şeklinde bir yorum yapılabilir. Öğrencilerin sınav konusundaki zaafları göz önüne alındığında öğrencilerin öğretim üyesinin sınavda hatalı davranmasını birinci öncelikte bir sorun olarak görmelerinin objektif sonuçları yansıttığı ile ilgili bir soru belirmesi olasıdır.

Tablo 43.2. Birimlere Göre Öğretim Elemanlarının Derse Yeterince Hakim Olamaması Sorunu

	Öncelikli Sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	19	20,0	19	20,0	11	11,6	14	14,7	13	13,7	19	20,0	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	25	16,9	25	16,9	11	7,4	27	18,2	40	27,0	20	13,5	148	100,0
Nazilli IIBF	49	25,5	34	17,7	10	5,2	27	14,1	33	17,2	39	20,3	192	100,0
Tıp Fakültesi	5	19,2	9	34,6	3	11,5	4	15,4	4	15,4	1	3,8	26	100,0
Ziraat Fakültesi	14	38,9	7	19,4	4	11,1	3	8,3	5	13,9	3	8,3	36	100,0
Aydın Sağlık YO	3	10,0	8	26,7	2	6,7	7	23,3	10	33,3	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	26	43,3	5	8,3	6	10,0	5	8,3	3	5,0	15	25,0	60	100,0
Turizm İşletme. YO	27	30,3	22	24,7	1	1,1	14	15,7	19	21,3	6	6,7	89	100,0
Atça MYO	9	32,1	3	10,7	1	3,6	5	17,9	9	32,1	1	3,6	28	100,0
Aydın MYO	24	20,5	26	22,2	11	9,4	15	12,8	26	22,2	15	12,8	117	100,0
Bozdoğan MYO	9	37,5	1	4,2	-	-	1	4,2	8	33,3	5	20,8	24	100,0
Çine MYO	7	15,6	5	11,1	6	13,3	9	20,0	11	24,4	7	15,6	45	100,0
Didim MYO	10	23,8	4	9,5	2	4,8	10	23,8	14	33,3	2	4,8	42	100,0
Karacasu MYO	6	10,3	12	20,7	11	19,0	10	17,2	12	20,7	7	12,1	58	100,0
Koçarlı MYO	2	14,3	2	14,3	2	14,3	2	14,3	6	42,9	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	4	44,4	1	11,1	-	-	-	-	1	11,1	3	33,3	9	100,0
Nazilli MYO	30	47,6	11	17,5	4	6,3	7	11,1	4	6,3	7	11,1	63	100,0
Söke MYO	11	24,4	5	11,1	8	17,8	8	17,8	8	17,8	5	11,1	45	100,0
Sultanhisar MYO	7	11,1	7	11,1	4	6,3	14	22,2	17	27,0	14	22,2	63	100,0
Yenipazar MYO	21	27,3	17	22,1	8	10,4	5	6,5	9	11,7	17	22,1	77	100,0
Toplam	308	24,4	223	17,7	105	8,3	187	14,8	252	20,0	186	14,8	1261	100,0

Öğretim elemanlarının derse hakim olamaması olarak tanımlanan sınıf yönetimi problemini öncelikli bir sorun olarak belirleyen öğrenciler % 47.6 oranı ile Nazilli MYO dan çıkmıştır. İkinci sırada Kuyucak MYO % 44.4 ve üçüncü sırada da Beden Eğitimi YO'da % 43.3 lük oranında öğrenci bu sorun hakkındaki önceliklerini dile getirmiştir. Bu sorunun öncelikli olarak ele alınmasının çoğunlukla Meslek Yüksek

Okulları ve Yüksek Okullardan çıkması (Kuyucak MYO % 44.4 Bozdoğan MYO % 37.5, Atça MYO % 32.1, Turizm İşletme YO 30.3) dikkate değerdir. Bu durumda öğretim üyelerinin derse hâkimiyeti konusunda gereken hassasiyeti göstermeleri, eksik oldukları konularda bilgilendirilmeleri önerilmektedir.

Tablo 43.3. Birimlere Göre Öğretim Üyesinin Öğrenciyi Rencide Eden Aşırı Disiplinli Tavrı Sorunu

	Öncelikli Sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	19	20,0	10	10,5	6	6,3	12	12,6	27	28,4	21	22,1	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	19	12,8	14	9,5	17	11,5	12	8,1	58	39,2	28	18,9	148	100,0
Nazilli IIBF	31	16,1	29	15,1	15	7,8	20	10,4	52	27,1	45	23,4	192	100,0
Tıp Fakültesi	8	30,8	6	23,1	1	3,8	7	26,9	4	15,4	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	10	27,8	6	16,7	6	16,7	3	8,3	4	11,1	7	19,4	36	100,0
Aydın Sağlık YO	7	23,3	8	26,7	2	6,7	3	10,0	10	33,3	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	21	35,0	6	10,0	6	10,0	5	8,3	6	10,0	16	26,7	60	100,0
Turizm İşletme. YO	32	36,0	5	5,6	8	9,0	9	10,1	24	27,0	11	12,4	89	100,0
Atça MYO	5	17,9	3	10,7	5	17,9	2	7,1	11	39,3	2	7,1	28	100,0
Aydın MYO	26	22,2	12	10,3	12	10,3	6	5,1	40	34,2	21	17,9	117	100,0
Bozdoğan MYO	6	25,0	2	8,3	-	-	-	-	10	41,7	6	25,0	24	100,0
Çine MYO	7	15,6	2	4,4	6	13,3	6	13,3	15	33,3	9	20,0	45	100,0
Didim MYO	14	33,3	3	7,1	8	19,0	2	4,8	12	28,6	3	7,1	42	100,0
Karacasu MYO	6	10,3	8	13,8	10	17,2	7	12,1	20	34,5	7	12,1	58	100,0
Koçarlı MYO	-	-	3	21,4	1	7,1	4	28,6	5	35,7	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	4	44,4	-	-	1	11,1	1	11,1	1	11,1	2	22,2	9	100,0
Nazilli MYO	20	31,7	12	19,0	6	9,5	6	9,5	11	17,5	8	12,7	63	100,0
Söke MYO	4	8,9	6	13,3	6	13,3	3	6,7	17	37,8	9	20,0	45	100,0
Sultanhisar MYO	9	14,3	2	3,2	6	9,5	8	12,7	20	31,7	18	28,6	63	100,0
Yenipazar MYO	21	27,3	5	6,5	9	11,7	3	3,9	13	16,9	26	33,8	77	100,0
Toplam	269	21,3	142	11,3	131	10,4	119	9,4	360	28,5	240	19,0	1261	100,0

“Öğretim Üyesinin Öğrenciyi Rencide Eden Aşırı Disiplinli Tavrı” olarak dile getirilen sorunu en öncelikli olarak % 44,4 oranı ile Kuyucak MYO’na devam eden öğrenciler dile getirmişlerdir. Bu sorunu sırasıyla dile getiren birimlerin büyük çoğunluğunu MYO’ları ve YO’lar oluşturmuştur. Turizm İşletme. YO % 36, Beden Eğitimi YO % 35 ve Didim MYO % 33,3 gibi oranlarla bu sınıf yönetimi problemini gözler önüne sermişlerdir. Büyük çoğunluğun MYO ve YO larda toplanması öğretim üyelerinin hâkimiyeti konusundaki eksiklik disiplin problemindeki durumla paralellik göstermektedir. Bu sorunun Tıp fakültesinde % 30 oranında dile getirilmesi de dersten alınacak verim düşünüldüğünde dikkate değer bulunmaktadır. MYO’lar içinde Koçarlı, bu konudaki sorun algısının düşüklüğü ile dikkat çekmektedir.

Tablo 43.4. Birimlere Göre Derslerde Gerekli Materyallerin Yeterince Kullanılmaması Sorunu

	Öncelikli Sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	16	16,8	20	21,1	6	6,3	17	17,9	17	17,9	19	20,0	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	17	11,5	22	14,9	13	8,8	22	14,9	53	35,8	21	14,2	148	100,0
Nazilli IIBF	48	25,0	40	20,8	7	3,6	27	14,1	40	20,8	30	15,6	192	100,0
Tıp Fakültesi	4	15,4	3	11,5	3	11,5	10	38,5	6	23,1	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	8	22,2	7	19,4	2	5,6	6	16,7	7	19,4	6	16,7	36	100,0
Aydın Sağlık YO	5	16,7	5	16,7	3	10,0	6	20,0	11	36,7	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	29	48,3	6	10,0	4	6,7	3	5,0	3	5,0	15	25,0	60	100,0
Turizm İşletme. YO	9	10,1	9	10,1	9	10,1	15	16,9	37	41,6	10	11,2	89	100,0
Atça MYO	4	14,3	4	14,3	1	3,6	7	25,0	10	35,7	2	7,1	28	100,0
Aydın MYO	21	17,9	7	6,0	15	12,8	19	16,2	34	29,1	21	17,9	117	100,0
Bozdoğan MYO	10	41,7	2	8,3	-	-	3	12,5	6	25,0	3	12,5	24	100,0
Çine MYO	10	22,2	6	13,3	2	4,4	9	20,0	9	20,0	9	20,0	45	100,0
Didim MYO	8	19,0	4	9,5	6	14,3	4	9,5	17	40,5	3	7,1	42	100,0
Karacasu MYO	16	27,6	16	27,6	4	6,9	4	6,9	15	25,9	3	5,2	58	100,0
Koçarlı MYO	3	21,4	2	14,3	1	7,1	1	7,1	7	50,0	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	3	33,3	1	11,1	-	-	1	11,1	1	11,1	3	33,3	9	100,0
Nazilli MYO	18	28,6	14	22,2	6	9,5	10	15,9	9	14,3	6	9,5	63	100,0
Söke MYO	7	15,6	4	8,9	4	8,9	4	8,9	16	35,6	10	22,2	45	100,0
Sultanhisar MYO	8	12,7	6	9,5	3	4,8	8	12,7	21	33,3	17	27,0	63	100,0
Yenipazar MYO	11	14,3	3	3,9	5	6,5	12	15,6	19	24,7	27	35,1	77	100,0
Toplam	255	20,2	181	14,4	94	7,5	188	14,9	338	26,8	205	16,3	1261	100,0

Öğretim yöntemiyle doğrudan ilişkili ve öğrenci performansını etkileyebilecek bir değişken olan “*Derslerde Materyallerin Yeterince Kullanılmaması Sorununun*” öğrenciler tarafından belirtilmesinde öncelik % 48,3'lük bir oranla Beden Eğitimi YO dadır. Dikkate değer oranlarda bu birimi % 41,7 lik oranla Bozdoğan MYO ve % 33,3 lük oranla Kuyucak MYO izlemektedir. Öğretim materyallerinin öncelikli olarak kullanılması gerekli olan MYO lar ve Beden Eğitimi YO da bu durumun öncelikli problem olarak tanımlanması ilginçtir. Bu durum bize

öğrencilerin öğretim materyali algılamasında bir sorun olabileceğini ya da birimlerdeki öğretim materyali kullanımı konusunda gerek maddi imkânların gerekse de öğretim üyesinin eksikliğini işaret edebilir.

Tablo 43.5. Birimlere Göre Öğretim Üyesinin Öğrenciyle Ağız Dalaşına Girmesi Sorunu

	Öncelikli Sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	16	16,8	11	11,6	11	11,6	14	14,7	21	22,1	22	23,2	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	10	6,8	20	13,5	18	12,2	14	9,5	63	42,6	23	15,5	148	100,0
Nazilli IIBF	20	10,4	22	11,5	25	13,0	28	14,6	52	27,1	45	23,4	192	100,0
Tıp Fakültesi	3	11,5	5	19,2	2	7,7	9	34,6	5	19,2	2	7,7	26	100,0
Ziraat Fakültesi	14	38,9	5	13,9	3	8,3	4	11,1	4	11,1	6	16,7	36	100,0
Aydın Sağlık YO	4	13,3	8	26,7	4	13,3	5	16,7	9	30,0	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	19	31,7	6	10,0	6	10,0	5	8,3	7	11,7	17	28,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	19	21,3	11	12,4	11	12,4	16	18,0	21	23,6	11	12,4	89	100,0
Atça MYO	4	14,3	3	10,7	4	14,3	3	10,7	13	46,4	1	3,6	28	100,0
Aydın MYO	29	24,8	10	8,5	14	12,0	6	5,1	38	32,5	20	17,1	117	100,0
Bozdoğan MYO	5	20,8	-	-	1	4,2	-	-	12	50,0	6	25,0	24	100,0
Çine MYO	3	6,7	1	2,2	7	15,6	3	6,7	20	44,4	11	24,4	45	100,0
Didim MYO	13	31,0	5	11,9	7	16,7	4	9,5	11	26,2	2	4,8	42	100,0
Karacasu MYO	3	5,2	4	6,9	9	15,5	6	10,3	25	43,1	11	19,0	58	100,0
Koçarlı MYO	2	14,3	1	7,1	3	21,4	-	-	7	50,0	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	2	22,2	-	-	1	11,1	2	22,2	1	11,1	3	33,3	9	100,0
Nazilli MYO	25	39,7	7	11,1	6	9,5	5	7,9	13	20,6	7	11,1	63	100,0
Söke MYO	1	2,2	4	8,9	10	22,2	6	13,3	13	28,9	11	24,4	45	100,0
Sultanhisar MYO	7	11,1	3	4,8	5	7,9	10	15,9	19	30,2	19	30,2	63	100,0
Yenipazar MYO	16	20,8	3	3,9	10	13,0	7	9,1	9	11,7	32	41,6	77	100,0
Toplam	215	17,0	129	10,2	157	12,5	147	11,7	363	28,8	250	19,8	1261	100,0

Sınıf yönetimi ile ilgili olan bir diğer problem olan “Öğretim Üyesinin Öğrenciyle Ağız Dalaşına Girmesi”nin en öncelikli işaretlendiği birim Nazilli MYO (% 39.7) olmuştur. Bu birimde öncelikli sorun algısının genel ortalaması olan % 17 oranı iki katından daha fazla aşılmaktadır. Benzer bir durum Ziraat Fakültesi (% 38.9) için de geçerlidir. Bu birimleri BESYO (% 31.7) ve Didim MYO (% 31) izlemiştir. Diğer sınıf yönetimi problemi “öğrencinin öğretim üyesi tarafından rencide edilmesi” nin de BESYO’da ve Didim MYO’da öncelikli ele alınmış, bu durum sebepler ve alınabilecek önlemler konusunda bu sorunu irdeleme açısından araştırmacıların dikkatini çekmiştir. Bu sorunu çoğunlukla yaşamadıklarını ya da öncelikli sorun olmadığını dile getiren birimler arasında en dikkate değer olanları Söke MYO (% 2.2), Karacasu MYO (% 5.2), Çine MYO (% 6.7) ve Fen Edebiyat Fakültesi (% 6.8) dir. Öğretim üyeleri ile öğrencilerin arasındaki sınıf içi iletişimin de bir parçası olarak görülen bu sorun konusunda öğretim üyelerinin iletişim ve sınıf yönetimi ile ilgili bir eğitimden geçmeleri önerilmektedir.

Tablo 43.6. Birimlere Göre Derslerin Öğrenci Katılımıyla İşlenmemesi Sorunu

	Öncelikli Sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	16	16,8	20	21,1	9	9,5	17	17,9	14	14,7	19	20,0	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	27	18,2	24	16,2	13	8,8	27	18,2	34	23,0	23	15,5	148	100,0
Nazilli IIBF	38	19,8	28	14,6	11	5,7	40	20,8	37	19,3	38	19,8	192	100,0
Tıp Fakültesi	2	7,7	6	23,1	8	30,8	5	19,2	3	11,5	2	7,7	26	100,0
Ziraat Fakültesi	8	22,2	12	33,3	4	11,1	4	11,1	2	5,6	6	16,7	36	100,0
Aydın Sağlık YO	-	-	7	23,3	5	16,7	4	13,3	14	46,7	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	18	30,0	6	10,0	4	6,7	8	13,3	7	11,7	17	28,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	14	15,7	19	21,3	6	6,7	22	24,7	18	20,2	10	11,2	89	100,0
Atça MYO	3	10,7	9	32,1	3	10,7	5	17,9	6	21,4	2	7,1	28	100,0
Aydın MYO	18	15,4	20	17,1	14	12,0	20	17,1	26	22,2	19	16,2	117	100,0
Bozdoğan MYO	4	16,7	4	16,7	3	12,5	2	8,3	8	33,3	3	12,5	24	100,0
Çine MYO	5	11,1	3	6,7	3	6,7	7	15,6	14	31,1	13	28,9	45	100,0
Didim MYO	9	21,4	3	7,1	8	19,0	10	23,8	8	19,0	4	9,5	42	100,0
Karacasu MYO	5	8,6	10	17,2	8	13,8	11	19,0	18	31,0	6	10,3	58	100,0
Koçarlı MYO	-	-	4	28,6	2	14,3	-	-	8	57,1	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	3	33,3	1	11,1	-	-	1	11,1	1	11,1	3	33,3	9	100,0
Nazilli MYO	12	19,0	12	19,0	7	11,1	14	22,2	9	14,3	9	14,3	63	100,0
Söke MYO	3	6,7	10	22,2	8	17,8	8	17,8	9	20,0	7	15,6	45	100,0
Sultanhisar MYO	7	11,1	5	7,9	5	7,9	11	17,5	20	31,7	15	23,8	63	100,0
Yenipazar MYO	11	14,3	11	14,3	9	11,7	12	15,6	9	11,7	25	32,5	77	100,0
Toplam	203	16,1	214	17,0	130	10,3	228	18,1	265	21,0	221	17,5	1261	100,0

Genel düzlemde bu başlıkta sorun algısı görece düşük seyretmektedir ve böyle bir sorunlarının olmadığını söyleyenlerin toplam içindeki payları daha yüksek düzeydedir. Ancak tablodan görüldüğü üzere birimler arasında dikkate değer farklılaşmalar oluşmaktadır. Derslerin öğrenci katılımıyla işlenmemesi, öğretim üyesinin teoriye önem vermesi ve çağdaş öğretim yöntemlerinin uygulanması konusunda yetersiz olduğu

konusunda bir yoruma yol açmaktadır. Bu sorunun dikkate değer bir şekilde Kuyucak MYO' da (% 33.3) ve Beden Eğitimi YO' da (% 30) öncelikli olarak dile getirilmesi ilginçtir. Çünkü her iki birim de öğrenci katılımının yüksek olması gereken bir akademik içeriğe sahiptir. Aynı zamanda uygulama çalışmalarının öncelikli olması gerektiği düşünülen Ziraat Fakültesi'nde (% 22.2) ve Didim MYO' da (% 21.4) bu oranların dikkate değer bulunması ilginçtir.

Tablo 43.7. Birimlere Göre Derslere Asistanların Girmesi Sorunu

	Öncelikli Sorun, hemen çözölmeli		Çok önemli değil ama çözölse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunumuz kesinlikle yok		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	12	12,6	17	17,9	15	15,8	13	13,7	17	17,9	21	22,1	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	6	4,1	13	8,8	21	14,2	22	14,9	64	43,2	22	14,9	148	100,0
Nazilli IIBF	19	9,9	27	14,1	27	14,1	20	10,4	57	29,7	42	21,9	192	100,0
Tıp Fakültesi	1	3,8	3	11,5	3	11,5	6	23,1	13	50,0	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	13	36,1	8	22,2	6	16,7	4	11,1	2	5,6	3	8,3	36	100,0
Aydın Sağlık YO	1	3,3	8	26,7	3	10,0	6	20,0	12	40,0	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	12	20,0	2	3,3	13	21,7	3	5,0	10	16,7	20	33,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	19	21,3	17	19,1	5	5,6	21	23,6	16	18,0	11	12,4	89	100,0
Atça MYO	1	3,6	1	3,6	5	17,9	3	10,7	16	57,1	2	7,1	28	100,0
Aydın MYO	10	8,5	8	6,8	34	29,1	11	9,4	31	26,5	23	19,7	117	100,0
Bozdoğan MYO	2	8,3	1	4,2	3	12,5	1	4,2	12	50,0	5	20,8	24	100,0
Çine MYO	-	-	4	8,9	6	13,3	6	13,3	19	42,2	10	22,2	45	100,0
Didim MYO	8	19,0	1	2,4	9	21,4	3	7,1	17	40,5	4	9,5	42	100,0
Karacasu MYO	1	1,7	3	5,2	18	31,0	4	6,9	22	37,9	10	17,2	58	100,0
Koçarlı MYO	2	14,3	1	7,1	3	21,4	5	35,7	3	21,4	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	2	22,2	1	11,1	1	11,1	-	-	2	22,2	3	33,3	9	100,0
Nazilli MYO	9	14,3	7	11,1	14	22,2	8	12,7	15	23,8	10	15,9	63	100,0
Söke MYO	5	11,1	1	2,2	10	22,2	5	11,1	17	37,8	7	15,6	45	100,0
Sultanhisar MYO	4	6,3	6	9,5	10	15,9	9	14,3	18	28,6	16	25,4	63	100,0
Yenipazar MYO	17	22,1	3	3,9	14	18,2	6	7,8	12	15,6	25	32,5	77	100,0
Toplam	144	11,4	132	10,5	220	17,4	156	12,4	375	29,7	234	18,6	1261	100,0

Araştırma görevlileri, görevlerinin bir parçası olarak zaman zaman dersleri de asist etmek durumundadırlar. Ancak bir dersin öğretim üyesi tarafından tümüyle araştırma görevlisine devredilmesi hem yasal açıdan hem de etik açıdan kabul edilebilir değildir. Öğrenciler tarafından öncelikli olarak ele alınan diğer bir eğitim-öğretim problemi “Derslere Asistanların Girmesi” dir. Genel dağılıma bakıldığında % 11,4 gibi en düşük sorun algısının olduğu konulardan biri budur. Fakat birimlere göre çaprazlandığında bu durumun en çok Ziraat Fakülte’sinde (% 36.1) geneldeki öncelikli sorun algısını yansıtan % 11,4’lük oranı üç katından daha fazla aşarak ilk sırada yer aldığı görülmektedir. Kuyucak MYO, Yenipazar MYO, Turizm İşletme YO VE Beden Eğitimi YO’ da bu oranların % 20 civarında öncelikli sorun olarak ele alınmış olması da bu birimlerde öğretim üyesi eksikliğini ya da yükünü dile getirmiş olabilir. Eğitim Fakültesi’ndeki öğrenciler de olması gerekenden daha yüksek bir oranla bu durumu öncelikli bir sorun olarak dile getirmişlerdir. Sorunun çözümüyle ilgili olarak öğretim üyelerinin bu konuda daha hassas davranmaları ve fazla ders yükü almamaları konusunda gereken önlemleri almaları önerilmektedir.

Tablo 43.8. Birimlere Göre Uygulama Derslerinde Öğretim Üyesinin Derse Bizzat Katılmaması Sorunu

	Öncelikli Sorun, hemen çözülmeli		Çok önemli değil ama çözülse iyi olur		Fikrim yok		Önemli sorun olduğunu düşünmüyorum		Böyle bir sorunun kesinlikle yok		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	13	13,7	16	16,8	10	10,5	12	12,6	23	24,2	21	22,1	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	9	6,1	12	8,1	38	25,7	11	7,4	49	33,1	29	19,6	148	100,0
Nazilli IIBF	11	5,7	14	7,3	49	25,5	18	9,4	53	27,6	47	24,5	192	100,0
Tıp Fakültesi	9	34,6	6	23,1	2	7,7	4	15,4	5	19,2	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	13	36,1	7	19,4	5	13,9	2	5,6	4	11,1	5	13,9	36	100,0
Aydın Sağlık YO	4	13,3	4	13,3	3	10,0	5	16,7	13	43,3	1	3,3	30	100,0
Beden Eğitimi YO	14	23,3	5	8,3	7	11,7	8	13,3	8	13,3	18	30,0	60	100,0
Turizm İşletme. YO	12	13,5	13	14,6	9	10,1	16	18,0	28	31,5	11	12,4	89	100,0
Atça MYO	1	3,6	2	7,1	4	14,3	5	17,9	14	50,0	2	7,1	28	100,0
Aydın MYO	8	6,8	8	6,8	27	23,1	13	11,1	40	34,2	21	17,9	117	100,0
Bozdoğan MYO	5	20,8	-	-	-	-	1	4,2	13	54,2	5	20,8	24	100,0
Çine MYO	4	8,9	2	4,4	5	11,1	3	6,7	20	44,4	11	24,4	45	100,0
Didim MYO	8	19,0	4	9,5	8	19,0	7	16,7	12	28,6	3	7,1	42	100,0
Karacasu MYO	1	1,7	5	8,6	12	20,7	7	12,1	24	41,4	9	15,5	58	100,0
Koçarlı MYO	-	-	3	21,4	1	7,1	1	7,1	8	57,1	1	7,1	14	100,0
Kuyucak MYO	1	11,1	-	-	1	11,1	1	11,1	3	33,3	3	33,3	9	100,0
Nazilli MYO	7	11,1	8	12,7	18	28,6	5	7,9	15	23,8	10	15,9	63	100,0
Söke MYO	6	13,3	3	6,7	6	13,3	3	6,7	16	35,6	11	24,4	45	100,0
Sultanhisar MYO	4	6,3	3	4,8	7	11,1	11	17,5	20	31,7	18	28,6	63	100,0
Yenipazar MYO	10	13,0	6	7,8	12	15,6	7	9,1	13	16,9	29	37,7	77	100,0
Toplam	140	11,1	121	9,6	224	17,8	140	11,1	381	30,2	255	20,2	1261	100,0

Teorik derslerde asistanların görev alması sorununun yanı sıra “Uygulama derslerinde öğretim üyelerinin derse bizzat katılmamaları” durumunun ilk sırada yer alan çözülmesi gereken bir sorun olarak görülmesi de birimlere göre farklılık göstermiştir. Bu durumu öncelikli ve çözülmesi gereken bir sorun olarak gören öğrenciler çoğunlukla Ziraat Fakültesi (% 36.1) ve Tıp Fakültesi’nde (% 34.6) yer almaktadır. Koçarlı MYO’ da bu konunun öncelikli bir sorun olmaması da dikkate değer bir ayrıntıdır. Bu tablo bize uygulamanın olmazsa olmaz olduğu iki fakültede de öğretim üyelerinin bu tür derslerde asistanlarını kullandıkları düşüncesini ortaya çıkarmaktadır. MYO’ larda ise bu konuda öğretim üyelerinin daha hassas oldukları aşikârdır. Sorunun öncelikli olma olasılığı yüksek okul, fakülte ve MYO’lardaki öğretim üyelerinin uygulama derslerinde bizzat bulunması konusunda hassasiyetlerini arttırmaları önerilmektedir.

Tablo 44. ADÜ Öğrencisi Olmaktan Duyulan Memnuniyet

	Sayı	%
ADÜ öğrencisi olmaktan memnunum	816	64.7
ADÜ öğrencisi olmaktan memnun değilim	391	31.0
Cevap yok	54	4.3
Toplam	1261	100.0

Öğrencilerin ADÜ öğrencisi olmaktan memnun olma durumları incelendiğinde, % 64.7’sinin ADÜ öğrencisi olmaktan memnun olduğu, % 31’inin memnun olmadığı, % 4.3’ünün ise bu soruya herhangi bir cevap vermediği görülmektedir. Memnun olmadığını bildiren öğrenciler, memnuniyetsizlik gereksinimlerini fiziksel, sosyo kültürel ve eğitim öğretimle ilgili nedenlere bağlamaktadırlar. Fiziksel mekânı beğenmeme, gerek öğrenim görülen birimin kurulu olduğu çevreyi gerekse birimin kendi fiziksel özelliklerini yetersiz bulma biçiminde ortaya çıkmaktadır. Sosyo-kültürel nedenler, büyükşehirlerde kurulu olan ve köklü geleneklere sahip üniversitelerle yapılan kıyaslamaların sonucunda ADÜ’de yeteri kadar konferans, kongre, konser, sinema, tiyatro ve benzeri kültürel faaliyetin olmaması, Aydın şehrinin bu açıdan yetersiz, diğer ilçelerin ise neredeyse kısır olmalarından hareketle dile getirilmektedir. Eğitim-öğretimle ilgili nedenler fiziksel altyapı eksikliklerinden öğretim elemanlarına kadar uzanan bir dizi faktörle bağlantılı memnuniyetsizlik kaynağı olarak belirtilmektedir.

Tablo 45. ADÜ Öğrencisi Olmaktan Duyulan Memnuniyet Düzeyinin Birimlere Göre Dağılımı

	ADÜ öğrencisi olmaktan memnunum		ADÜ öğrencisi olmaktan memnun değilim		Cevap Yok		Toplam	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Eğitim Fakültesi	66	69,5	19	20,0	10	10,5	95	100,0
Fen Edebiyat Fakültesi	98	66,2	44	29,7	6	4,1	148	100,0
Nazilli İİBF	102	53,1	81	42,2	9	4,7	192	100,0
Tıp Fakültesi	10	38,5	16	61,5	-	-	26	100,0
Ziraat Fakültesi	21	58,3	14	38,9	1	2,8	36	100,0
Aydın Sağlık YO	23	76,7	7	23,3	-	-	30	100,0
Beden Eğitimi YO	10	16,7	45	75,0	5	8,3	60	100,0
Turizm İşletme. YO	63	70,8	24	27,0	2	2,2	89	100,0
Atça MYO	27	96,4	1	3,6	-	-	28	100,0
Aydın MYO	97	82,9	17	14,5	3	2,6	117	100,0
Bozdoğan MYO	12	50,0	11	45,8	1	4,2	24	100,0
Çine MYO	32	71,1	11	24,4	2	4,4	45	100,0
Didim MYO	28	66,7	14	33,3	-	-	42	100,0
Karacasu MYO	37	63,8	19	32,8	2	3,4	58	100,0
Koçarlı MYO	10	71,4	4	28,6	-	-	14	100,0
Kuyucak MYO	7	77,8	2	22,2	-	-	9	100,0
Nazilli MYO	39	61,9	21	33,3	3	4,8	63	100,0
Söke MYO	34	75,6	10	22,2	1	2,2	45	100,0
Sultanhisar MYO	50	79,4	10	15,9	3	4,8	63	100,0
Yenipazar MYO	50	64,9	21	27,3	6	7,8	77	100,0
Toplam	816	64,7	391	31,0	54	4,3	1261	100,0

Hangi birim öğrencilerinde memnuniyet düzeyinin yükseldiği veya düştüğünü anlamaya dönük olarak oluşturulan yukarıdaki tabloda, Eğitim Fakültesi'nde memnuniyet düzeyi ortalamanın üzerine çıkarak % 70'e yaklaşmaktadır. Fen Edebiyat Fakültesi öğrencilerinde de % 66,2'lik oranla ortalamanın biraz üstünde memnuniyet düzeyi gözlenmektedir. Nazilli İİBF'de ADÜ öğrencisi olmaktan duyulan memnuniyet % 53,1 ile ortalamanın bir hayli altına düşmekte ve neredeyse yarı yarıya bir düzeye gerilemektedir. Tıp Fakültesi'nde araştırmaya katılan 26 öğrenciden sadece 10'u (% 38,5) memnuniyet bildirmiştir. Soruyu cevapsız bırakan öğrencinin olmadığı Tıp Fakültesi'nde ADÜ öğrencisi olmaktan memnun olmadığını bildirenlerin oranı % 61,5 gibi çok yüksek bir orandır. Memnuniyet bildirenlerin oranı Ziraat Fakültesi için % 58,3; Aydın Sağlık YO için % 76,7; Beden Eğitimi YO için % 16,7; Turizm İşletme. YO için % 70,8; Atça MYO için % 96,4; Aydın MYO için % 82,9; Bozdoğan MYO için % 50; Çine MYO için % 71,1; Didim MYO için % 66,7; Karacasu MYO için % 63,8; Koçarlı MYO için % 71,4; Kuyucak MYO için % 77,8; Nazilli MYO için % 61,9; Söke MYO için % 75,6; Sultanhisar MYO için % 79,4; Yenipazar MYO için % 64,9 olarak bulunmuştur. Bu durumda ADÜ öğrencisi olmaktan memnun olduğunu bildiren genel toplamdaki % 64,7'lik oran Eğitim Fakültesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Aydın Sağlık YO, Turizm İşletme. YO, Atça MYO, Aydın MYO, Çine MYO, Didim MYO, Koçarlı MYO, Kuyucak MYO, Söke MYO, Sultanhisar MYO ve Yenipazar MYO'da aşılmaktadır. Atça MYO % 96,5'lik memnuniyet oranı ile en yüksek düzeyi

tutturmaktadır. Buna karşılık Tıp Fakültesi, Nazilli İİBF, Ziraat Fakültesi, Beden Eğitimi YO, Bozdoğan MYO, Karacasu MYO ve Nazilli MYO öğrencileri genel ortalamanın altında bir memnuniyet düzeyi bildirmişlerdir. Bunlar arasında Beden Eğitimi YO aşırı düşük sayılması gereken öğrenci memnuniyeti ile dikkat çekmektedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Türkiye'nin hem büyük bir genç nüfusa hem de öğrencilerin ağırlıklı kısmını mesleki eğitim yerine düz liselere yönlendiren çarpık eğitim sistemine sahip olması nedeniyle, her yıl üniversite giriş sınavlarına sayıları milyonları bulan bir yığılma gerçekleşmektedir. Bu koşullarda toplumdan gelen yüksek öğrenim ihtiyacı baskısını hafifletmeye dönük kamu politikaları izlenmekte ve evrensel ölçütlere uygun bilimsel öğretim yapmak için gerekli altyapısı oluşmamış üniversiteler açılmaktadır. Adnan Menderes Üniversitesi 1992 yılında kurulmuş 24 üniversiteden biridir ve 2011 yılı itibarıyla 19 yılı geride bırakmış çok genç bir üniversitedir. Genç bir üniversite olmanın getirdiği her türlü eksiklik, başta üniversite yöneticileri olmak üzere öğretim üyeleri ve idari personelin gayretleriyle giderilmeye çalışılmaktadır. Ancak öğrencilerin bir üniversiteden beklentileri, akademik eğilimleri ve sosyo-kültürel nitelikleri, önemli ölçüde öğrencilerin üniversite öncesi sahip oldukları koşullarla belirlenmektedir ve çoğu kez yöneticilerin ve öğretim üyelerinin öznel gayretleri ile değiştirilebilir nitelik arzetmeyebilmektedir. Son on yıllarda Türkiye'nin yaşamakta olduğu hızlı sosyo-ekonomik ve kültürel değişim sürecinin sonucu olarak, gençlerin tutum ve değerlerinde de önemli değişimler olduğu pek çok sosyal bilim çalışmasında ortaya konulmaktadır.¹³

Gençlik araştırmalarında ortaya konan bulguların özgül bir toplumsal kategori oluşturan gençliğin derinlemesine incelenmesi kadar belirli ihtiyat payları dahilinde toplumsal süreçlerin de çözülmesine katkı yapacağı açıktır. Bunun başlıca nedeni gençlik döneminin toplumsallaşma sürecinin en yoğun olarak yaşandığı dönem olması ve bu haliyle gençliğin toplumu yansımasıdır. Gençliğin değerleri, toplumun kendisine aktardığı ya da aktaramadığı değerlerin bir bileşkesi olarak oluşmaktadır. Türk toplumu, 1980 sonrasının dışa açılma sürecinin etkilerini ekonomiden kültüre kadar hissetmiş, köyden kente göçün yarattığı toplumsal dinamiklerden siyasal gelişmelere kadar bir dizi faktör değerler dünyasını da derinden etkilemiş ve etkilemeye devam etmektedir. Gençlik kitleleri yaşanan hızlı toplumsal dönüşümden ve bu dönüşümün getirdiği değer farklılaşmalarından en fazla etkilenen kesimlerin başında gelmektedir.

Üniversite giriş sınavlarına her yıl başvuranların sayısı uzun yıllardır 2 milyona yakın düzeydedir. Genel akademik lise mezunlarının iş bulma şansının neredeyse hiç olmadığı koşullarda yüzbinlerce genç için üniversite öğrenimi görmek, neyin öğrenimini göreceği sorusundan bağımsız olarak başlı başına bir amaca dönüşmüştür. Gençlerin üniversiteye bakışını önemli ölçüde koşullayan bu araçsallık, sosyo-ekonomik dönüşüm hızına bağlı toplumsal değer erozyonu ile desteklenmektedir. Neoliberal politikaların teşvik ettiği tüketim toplumu değerleri, medyanın algıları ve değerleri manipüle etmekte görece daha etkili bir rol oynaması ve ailelerin eğitim düzeyini de kapsayacak biçimde taşıdıkları tabakasal değer sistemi ile birleştiğinde, özellikle yeni kurulmuş üniversitelerin karşılaştıkları öğrencilerle ilgili olarak, üstlenmeleri gereken işlevler bölümler bazında temel mesleki formasyonun verilmesi ve bilimsel bilgilerin aktarılması ile sınırlı kalamayacak kadar artmaktadır. Çünkü gençliğin daha önce çözülmüş olması gereken sorunları hayatlarının en önemli yıllarını geçirecekleri kurumun içinde devam etmekte ve giderek daha kalıcı hale gelmektedirler. ADÜGENÇ'in Öğrenci Profili araştırmalarının bu bağlamda ele alınmasının ve ortaya çıkan bulguların bu açıdan değerlendirilmesinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

¹³ Bazı örnekler için bkz. Turkish Youth '98 The Silent Majority Highlighted, Konrad Adenauer Foundation, Ankara, 1999; İbrahim Armağan, Gençlik Gözüyle Gençlik, 21 Yüzyıl Eşiğinde Türkiye Gençliği Değerler Sistemi, Kırksraklılar Vakfı USADEM Yay., İstanbul, 2004; İlhan Tekeli, Tarih Bilinci ve Gençlik, Tarih Vakfı Yurt Yay., İst., 1998; Nurhan Yentürk, Yörük Kurtaran, Gülesin Nemutlu (Der.), Türkiye'de Gençlik Çalışması ve Politikaları, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yay., İst., 2008; Umut Sarp Zeylan, Eğitimin Değeri ve Gençlik, Eğitimli İstanbul Gençliğinin Değerler Dünyası, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yay., İst., 2007

ADÜ öğrencilerinin kişisel ve ailevi özelliklerine bakıldığında yarıdan fazla bir kısmı (% 54.2) büyükşehirlerden ve il merkezlerinden geldikleri görülmektedir. Geriye kalan % 44.9'luk bir kısmı da ilçe, belde, kasaba, köy, mezra gibi yerleşim yerlerinde yaşamışlardır. Bu veriler iki amaçla aranmıştır. Birincisi, Türkiye'nin kentleşme dinamiklerinin ADÜ'ye öğrenci kitlesi üzerinden ne ölçüde yansımakta olduğunu ortaya çıkarmak; ikincisi, demokratikleşme sürecinin ayrılmaz bir parçası olan kent kültürü ve kentsel değerlerin içselleştirilmesi için gereken çevresel şartlara öğrencilerin ne ölçüde aşına olduklarını anlamaya çalışmaktır. Sosyalleşme süreci aile, akraba ve arkadaş çevresi, medya gibi bir dizi faktörün etkisinde gerçekleşmektedir. Bireyin yaşam ortamı olarak mekanlar, sosyalleşme sürecinde kazanılan değerlerin önemli taşıyıcılarından biridir. Bu noktada indirgemeci bir ilişki kurmak doğru olmamakla birlikte, kent ve kırsal kültürlerinin birbirlerine göre farklar taşıdıkları ve hoşgörü, dışa dönüklük, farklılıklarla birlikte yaşama gibi demokratik toplumsal düzenlerin kültürel tamamlayıcıları olarak görülen değerlerin aktarım ortamlarının esas olarak kentsel mekanlar olduklarını söylemek mümkündür. İlgili tablolardan görüleceği üzere büyükşehir ve il merkezinde sosyalleşmiş olan öğrencilerin yüzdelik toplamı % 54,2 düzeyindedir. İlçe, belde/kasaba ve köy kökenli öğrencilerin toplamının % 45'i bulunduğu görülmektedir. Türkiye'de kentlerin önemli bir kısmı sanayileşme temelinde değil, köyden kente göç temelinde biçimlenmektedir. Bu durum Türkiye kentlerinin, nüfus yoğunluğundan dolayı istatistik olarak kent kabul edilmekle birlikte, sosyolojik olarak kentsel ilişki ve değerlerin yeterince oluşmadığı, kırsal ilişki ve bağlılıklar temelinde oluşan sosyal ilişki ağlarının damga vurduğu mekanlar olarak gelişmesi anlamına gelmektedir. Bir başka deyişle, kırsal nüfus bir tarafa, kentsel olduğu kabul edilen nüfusun da önemli bir kısmı esas olarak kırsal ilişki, bağlılık ve değerlerden oluşan bir geleneksel kültür atmosferi ile sıkı bir etkileşim içindedir.

Öğrencilerin sosyalleşme süreçleri üzerinde etkili olan çevresel faktörler arasında, yerleşim yerinin niteliği gibi çevresel olanlar etkilidirler. Sosyal etkinliklerin ulaşılabilir bir mesafede olduğu kentsel mekanlarda, bu tür etkinliklere katılmış olmanın ve dolayısıyla onlara aşına olmanın getirdiği bir avantajdan sözedilebilir. Bunun sonucu olarak, bireyin ileriki yaşamında, çocukluk döneminden başlayarak, hayatının somut tecrübeleri arasına girmiş bazı etkinliklere katılmayı sürdürme davranışı göstermesi beklenebilir. Sosyo-kültürel etkinliklere zaman ayırma kültürünün üniversite eğitime kadar kazanılması oldukça önemlidir. Ancak tersten bakıldığında, üniversite eğitimi ve kampus ortamının da öğrenci kulüpleri, SKS Daire Başkanlığı, ilgili diğer birimler ve Rektörlük kanalıyla spor, gezi, sergi, konser, sinema, tiyatro ve bilimsel etkinlik olanaklarını yaratması ve bu konuda uyarıcı sağlayarak öğrencilere farkındalık edindirmesi önemlidir.

ADÜ öğrencileri esas olarak yoksulluk sınırında ve altında yaşayan orta-alt ve alt-üst tabaka ailelerin çocuklarıdır. Ebeveynler ağırlıklı olarak ortaöğretim mezunlardır ve çoğunlukla 2 ila 4 çocuk sahibidirler. Bu koşullarda çocuk okutmakta zorlanmakta ve çocuklarının yemek-barınma-ısınma ihtiyaçlarını tek kalem ödemeyele çezebilecekleri devlet ve özel yurt seçeneklerine yönelmektedirler. Öğrencilerin yarısı burs alabilmekte ancak alanların da önemli bir kısmını kapsayacak biçimde uygun bir iş bulursa çalışmak istediklerini bildirenlerin oranı % 70'e yaklaşmaktadır. Bir başka deyişle öğrencilerin ekonomik olarak daha ferah koşullara sahip olma arayışı ve talebi bulunmaktadır.

Öğrencilerin sosyo-kültürel özellikleri, onların kişisel ve ailevi özelliklerinin yansımasıdır. Büyükşehir ve illerin görece yoksul orta ve alt tabakalarından gelen öğrenciler, üniversite yaşamı öncesi kendilerini entelektüel olarak motive edecek aile, okul ve toplumsal çevrelere sahip değildirler. Bunun bir sonucu olarak gazete ve kitap tüketmemektedirler. Bir avantaj gibi gözükmekle birlikte ADÜ'de ciddi çapta ideolojik gruplaşmaların ve çatışmaların olmamasını sağlayan nedenlerden biri de budur. Öğrenciler arasında siyasal ve ideolojik saflaşmalar şu ya da bu ölçüde vardır fakat esas olarak, kendilerini ait hissettikleri grupların

ideolojik-siyasi önderliğini yapabilecek, okuyan, araştıran entelektüel kapasitesi yüksek öğrencilerin sayısı görece azdır. Sivil toplum örgütlerine üyelik oranının düşüklüğü öğrenci konseyi seçimlerine katılım oranının düşüklüğü ve topluluk üyeliği oranlarının düşüklüğü kendi içinde tutarlı bir bütün oluşturmaktadır. ADÜ öğrencileri arasında sosyo-kültürel olarak “merak etmediği için” okumayan ve katılmayanların oranı hayli yüksektir. Öğrencilik döneminde özgül koşullardan dolayı TV izleme oranının düşük olması beklentilere uygun bir durumdur ve yine beklentilere uygun olarak ADÜ öğrencilerinin ağırlıklı kısmı TV karşısına geçtiğinde toplumsal ortalama ne izliyorsa onu izlemektedir. Üniversite ortamını kendisini entelektüel eğilimler ve akademik yetenekler düzleminde aşmak için değerlendirmek isteyen öğrenciler de vardır. Fakat onların önünde ise başlıca iki engel bulunmaktadır. Birincisi kültürel ürünleri dışarıdan satın alabilmek için gereken maddi imkanlarının zayıflığı, ikincisi ise genç bir üniversite olan ADÜ’nün sosyo-kültürel etkinlik düzeyi açısından yetersizlikleridir. Bu koşullarda bilgisayar, özellikle internet başlıca ikame aracı olarak sivrilmektedir. Öğrencilerin ezici bir çoğunluğu kendi akran gruplarının Türkiye genelindeki oranlarına denk bir şekilde bilgisayar kullanıcısıdır fakat bilgisayar kullanmak internet kullanmakla özdeş durumdadır. Haber okumak, oyun oynamak, sosyal paylaşım sitelerinde sosyalleşmek ve ödevler için bilgiye ulaşmak internete girmekle özdeşleşmiş gibidir.

Sigara, alkol ve bağımlılık yapan diğer maddelerin kullanımında öğrenciler içinde yaşadıkları toplumu bir kez daha aynalamakta ve yansıtmaktadırlar. Gençlik döneminin aynı zamanda bir kimlik arayışı dönemi olması ve madde kullanımının çoğu kez kimlik imajları ile özendirilmesinin sonucu olarak, öğrenciler arasında özellikle sigara kullanma oranının yüksekliğinden sözedilebilir. Sağlıklı yaşamakla bağlantısı açık olmakla birlikte özellikle sigara kullanımının azaltılması, öğrencilerin enerji ve dikkatlerinin kanalize edileceği başta spor olmak üzere bazı etkinliklerin daha yaygın hale getirilmesi ile mümkündür. ADÜ’nün sosyo-kültürel etkinlikleri birimlerin içine taşımak konusunda yapabileceği pek çok şeyin olduğu ortadadır. Spor sahalarının inşa edilmesi, sinema ve tiyatro topluluklarının teşvik edilmesi, toplu gösterimler, anlaşmalı salonlarda yapılacak ücretsiz ya da indirimli gösterimler ve hatta merkez kampus başta olmak üzere sinema-tiyatro-konser alanlarının inşa edilmesi, birimlerde bu etkinlikler için yer ayrılması gibi adımlar atılabilir.

Öğrencilerin akademik yaşama ilişkilerine bakıldığında çeşitli konularda dile getirilen memnuniyetsizlik algıları görülmektedir. Herhangi bir konuda memnuniyetsizliği yükselten en önemli etmenlerin başında beklenti düzeyi gelmektedir. Örneğin Nazilli İİBF öğrencileri lisans öğrenimi gördükleri için kendilerini merkez kampüsteki öğrencilerle kıyaslamaktadırlar. Merkezde bulunan çeşitli avantajlardan uzak olmaları, fakülte kazanarak onları haketmiş oldukları düşüncesi ile birleşince yoksunluk duygusu daha ağır hale gelmektedir. Nazilli’ye oranla daha dezavantajlı ilçelerde bulunmasına karşın bazı MYO öğrencileri arasında hoşnutsuzluk duygusunun daha az görülmesinin nedenlerinden biri budur. Bazı MYO’lar bulundukları ilçeler sosyal yaşam zenginliği açısından dezavantajlı olsalar da, Aydın şehir merkezine, Nazilli’ye ya da Kuşadası gibi sosyal yaşamın görece daha zengin olduğu bölgelere yakınlıklarını avantaj olarak algılamaktadırlar. Hem periferi ilçelerde hem de görece büyük bölgelere uzak konumda bulunan Karacasu, Bozdoğan gibi MYO’larda yoksunluk duygusundan doğan memnuniyetsizlik diğer MYO’lara göre daha fazla hissedilmektedir. MYO öğrencilerinin Nazilli İİBF ile kıyaslandığında, üniversite öğrenimi için gereken zorlu bir sınavı görece kolay aşmış olmaları, üniversiteye sınavsız geçişle gelmelerinin yarattığı etki nedeniyle beklenti düzeylerinin ve buradan hareketle yoksunluk algılarının daha düşük olduğu düşünülebilir. Aydın şehir merkezi, Nazilli, Söke ve Kuşadası gibi sosyo-kültürel ortamın görece daha canlı olduğu merkezlerde ya da buralara kolay ulaşılabilen ilçelerdeki MYO’larda, merkez kampüse uzak olmaktan doğan dezavantajlar bir ölçüde ikame edilebilmektedir. Ancak bunlar dışında kalan Bozdoğan MYO gibi birimlerde çeşitli konularda daha büyük oranlarda sorun algısı oluşmaktadır.

Araştırmada öğrencilerin akademik gelişimlerini etkileyeceği düşünülen sınıf ortamındaki eğitim öğretim ortamıyla ilgili bir takım sorular sorulmuş ve öğrencilerin rahatsız oldukları yönler belirlenmiştir. Öğrencilerin verdikleri cevaplara göre eğitim-öğretim ortamında öncelikli olarak görülen problemlerin öğretim üyelerinin sınıf yönetimi ile ilgili problemleri olduğu, öğretime yönelik yöntem sorunların ve öğretim işine öğretim üyesinin katılması ile ilgili problemlerin de azımsanmayacak derecede önemsendikleri görülmüştür. Öğretim elemanlarıyla ilgili bu sorunların eğitim öğretim sürecinde ortaya çıkmasındaki temel neden öğretim elemanlarının birçoğunun pedagoji ve öğretime yönelik eğitim almamış olmalarından kaynaklanma olasılığı oldukça fazladır. Aynı zamanda öğrencilerin ve öğretim elemanlarının “bir toplumda üniversite ne iş yapar” ve “üniversitede eğitim öğretim nasıl olmalıdır” gibi soruların cevapları üzerine düşünme ve bu doğrultuda uygulamalar yapmalarından ziyade daha kısa süreli ve maddesel kazançlar elde etmek istemelerinin eğitim-öğretim sürecinin niteliğine olumsuz etkilerde bulunabileceği olasılığı üzerinde durmakta fayda vardır.

Mediko-Sosyal, Sağlık, Kültür ve Spor Dairesi’ne bağlı rehberlik ve danışma merkezlerinin 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu’nda yapılan değişiklikle 2880 sayılı Kanun’un değişik 46. ve 47. maddesinde belirtilen öğrenci kişilik hizmetleri, psikolojik danışma ve rehberlik hizmetlerini de kapsayacak şekilde kurulması (T.C.Resmi Gazete, 3 Şubat 1984, Sayı: 18301) yasal açıdan zorunlu olmasına rağmen psikolojik danışma ve rehberlik hizmetleri istenilen düzeyde tüm üniversitelerimizde yaygınlaştırılamamaktadır. Öte yandan bu merkezlerde yeterli sayıda alanda yetişmiş nitelikli ve uzman personelin olmayışından ve bu birimlerde çalışan uzmanların kendilerinden beklenen rol ve görevleri yerine getirecek düzeyde eğitim, bilgi, araç, gereç ve donanımdan yoksun oldukları belirtilmektedir (Erkan, 1989; Özgüven, 1989; Yeşilyaprak, 1989, akt. Kutlu, 2004). Bu nedenlerin yanı sıra ülkemizde hala psikolojik danışma ve rehberlik hizmetlerinin öneminin ve yararının tam olarak kavranamaması da bu hizmetlerin etkili bir şekilde verilmesini engelleyebilmektedir. Bu nedenle de üniversitelerin gerek alıştırma-oryantasyon hizmetlerini gerekse diğer psikolojik danışma ve rehberlik hizmetlerini sunmada yetersiz kaldığı ve bu merkezlere işlerlik kazandırılmadığı yapılan değerlendirme ve araştırma sonuçları tarafından ortaya koymaktadır (Kulaksızoğlu, 1989; Gülerce, 1989; Yeşilyaprak, 1989, akt. Kutlu, 2004). Diğer taraftan, oryantasyon, danışma ve psikolojik danışma kavramları iç içe geçmiş durumdadır.

Bu çalışmanın sonuçları da, öğrencilerin danışmanlık hizmetlerinden genel olarak memnun olmadıklarını göstermektedir. Danışmanlık kavramı hem öğretim elemanları hem de öğrenciler tarafından ortak biçimde anlamlandırılan ve kavranan bir içeriğe sahip değildir. Öğrenciler ağırlıklı olarak burs, barınma ve psikolojik zorlanmalar konusunda yardım istemektedir. Oysa ki akademik danışmanlığın ders ve staj olanaklarının tercihi, kısmen uzmanlaşma konusunda yardım alma gibi temel bileşenleri bulunmaktadır. Öğrencilerin burs olanakları ve psikolojik yardım konusunda SKS, öğrenci işleri birimleri, daire başkanlıkları ve psikolojik danışma biriminden yardım alması gerekmektedir. Özellikle psikolojik danışma biriminin ADÜGENÇ bünyesinde en kısa sürede örgütlenmesi ve etkili biçimde hizmet vermeye başlaması önerilmektedir.

Araştırmanın ortaya koyduğu bulgular genel olarak değerlendirildiğinde, toplumun alt sosyo-ekonomik tabakalarına doğru açılan bir üniversiteleşme hareketinin sonucunda kurulmuş olan ADÜ’nün sahip olduğu öğrenci kitlesi, bir yönüyle imtiyazsız toplum kesimlerine sağlanan yüksek öğrenim fırsatını yansıtmaması bakımından demokratik bir manzara ortaya koymakta, diğer yandan her kitleselleşme olayının kaçınılmaz sonuçlarından biri olan nitelik sorununu beraberinde getirmektedir. Türkiye’nin içinde bulunduğu sosyo-ekonomik, siyasal ve kültürel koşullarının da etkisiyle, öğrenciler arasında yüksek öğrenime tümüyle iş bulma merkezli araçsal bir yaklaşım baskın durumda görünmektedir. Ancak bilindiği üzere,

üniversitenin temsil ettiği öğrenim dönemi, ortaöğretimden farklı olarak, salt bilgi aktarma işlevine indirgenemeyecek kadar komplike yönleri olan bir aşamadır. Bireyler, bu dönemde bir taraftan mesleki bilgi ile ileri düzeyde karşılaşırken diğer taraftan bilimsel bilgiye nasıl ulaşabileceklerini öğrenir ve bir düşünme disiplini kazanırlar. Ancak her disiplin gibi bilimsel düşünme disiplini kazanmanın da “ortam” ile yakından ilişkisi vardır. Öğrencilerin üniversite bir biliş, duyuş ve düşünüş tarzı kazanabilmelerinin başlıca yollarından biri, üniversite ortamının salt ders verilen, sınav yapılan ve “çıktı” mantığı içinde mezun verilen, tümüyle eğitim merkezli olarak araçsallaşmış mekanlar olmaktan çıkmasıdır. Bunun yerine, üniversite kampuslerinin ders yapılan, spor yapılan, tartışma yapılan, bir başka deyişle hayatın içinde ne yapılıyor ya da yapılması gerekiyorsa onların önemli bir kısmının yapıldığı yaşam mekanları haline getirilmeleri gerekmektedir. ADÜ’nün genç bir üniversite olması, oldukça dağınık bir yerleşime sahip olması ve daha önce yapılan öğrenci profili araştırmalarında da ortaya konan bulgulara karşın geçmiş yöneticilerinin üniversiteyi sosyal, kültürel, bilimsel bir yaşam mekanına dönüştürecek tedbirleri almakta isteksiz olmaları gibi nedenlerin toplamı olarak, öğrenciler arasında pek çok konuda yüksek düzeyde memnuniyetsizlik gözlenmektedir.

Tüm bu açıklamaların yanı sıra, üniversite yönetimine katılımı yüksek, inisiyatif gösterebilen, fikirlerini örgütleyerek yönetime iletebilen aktif bir öğrenci profiline erişimde ADÜ’nün “yönetim sürecine öğrenci katılımı” nı sağlayamaması önemli bir sorun olarak görünmektedir. Öğrencilerin, öğrenci meclisleri ve temsilciler aracılığıyla senatoya katılımı teşvik edilmeli ve sorunlarını doğrudan bir kanalla iletebilmeleri sağlanmalıdır. Yemekhane, kütüphane, sağlık, sosyal aktiviteler ve spor olanakları gibi öğrencilik yaşamının kalitesini belirleyen konularla ilgili olarak öğrenciler doğrudan birim ve üniversite yönetimlerine seslerini duyurabilmeleri ve çözüme ulaşabilmelidir.

KAYNAKÇA

- Armağan, İ.(2004). Gençlik Gözüyle Gençlik, 21 Yüzyıl Eşiğinde Türkiye Gençliği Değerler Sistemi, Kırksraklılar Vakfı Yay., İstanbul
- Harlak, H., Tatlıcan, Ü. Dereboy, F., Dereboy, Ç., Pirimoğlu, N.& Mutioğlu, H. (2003), Adnan Menderes Üniversitesi Öğrencilerinin Sosyo-Demografik Profili ve Psiko-Sosyal Sorunları, Aydın.
- İstatistik Göstergeler 1923-2009, Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) Yay., Ankara, 2010.
- Kutlu, M. (2004). Üniversite öğrencilerinin alıştırma-oryantasyon hizmetine ilişkin karşılaştıkları sorunlar ve beklentileri, XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı, 6-9 Temmuz, İnönü Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Malatya
- Lwanga, S.K., Lemeshow, S. (1991). *Sample Size Determination in Health Studies*. Geneva: WHO.
- Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi öğrencileri Anketi (2008), TMMOB İzmir Kent Sempozyumu, s. 781-800, <http://www.imoizmir.org.tr/UserFiles/File/Izmir-Kent-Sempozyumu/bildiriler/bildiriler/200873.pdf> son erişim tarihi: 23.12.2011
- Özbay, H. & Öztürk, E. (1992), Gençlik, İletişim Yay., İstanbul.
- Özdemir, C. & Demiriz, G. (2007), Adnan Menderes Üniversitesi Öğrenci Profili Araştırması, Aydın.
- Pattee, H. E. (1985). Evaluation of Quality of Fruits and Vegetables. AVI, Van Nostrand Reinhold Co., New York.
- Türkiye Gençlik Halleri Araştırması, (2008). Yaşama Dair Vakıf Araştırma Grubu, <http://gdb.comu.edu.tr/egitim/Gen%C3%A7likHalleri.pdf> son erişim tarihi: 23.12.2011.
- Tekeli, İ. (1998). Tarih Bilinci ve Gençlik, Tarih Vakfı Yurt Yay., İst.
- Turkish Youth '98 The Silent Majority Highlighted, (1999), Konrad Adenauer Foundation, Ankara
- Yentürk, N., Kurtaran, Y. & Nemutlu, G. (Der.), (2008), Türkiye’de Gençlik Çalışması ve Politikaları, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yay., İst.
- Yörükoğlu, A.(1990), Gençlik Çağı, Özgür Yayın-Dağıtım Yay., İstanbul.
- Zeylan, U. S. (2007). Eğitimin Değeri ve Gençlik, Eğitimli İstanbul Gençliğinin Değerler Dünyası, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yay., İst.
- <http://www.turk-is.org.tr/source.cms.docs/turkis.org.tr.ce/docs/file/acliknisan11.doc>
- <http://www.ivdb.gov.tr/pratik/oranlar/uc.htm>
- http://www.cocukvakfi.org.tr/resource/pdf/Raporlar/14okuma_aliskanligi_karnesi2006.pdf
- <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=8572>
- <http://newsroom.intel.com/docs/DOC-1381>